

ANNUS SACER POETICUS,

S I V E

Selecta de Divis Coelitibus

EPIGRAMMATA
IN SINGULOS ANNI DIES

tributa, duobusque Tomis
partita,

A R. P.

PETRO JUSTO SAUTEL,

è Societate JESU

lucubrata.

TOMUS SECUNDUS

complectens Menfes

JULIUM.

OCTOBREM.

AUGUSTUM.

NOVEMBREM.

SEPTEMBREM.

DECEMBREM.

COLONIAE AGRIPPINAE

Ex OFFICINA METTERNICHIANA
ANNO MDCCXLI.

Cum Permissu Superiorum.

ANNUS SACER POETICUS,

S I V E

Selecta de Divis Coelitibus

EPIGRAMMATA

IN SINGULOS ANNI DIES

tributa, duobusque Tomis
partita,

A R. P.

PETRO JUSTO SAUTEL,

è Societate JESU

lucubrata.

TOMUS SECUNDUS

complectens Menles

JULIUM.

OCTOBREM.

AUGUSTUM.

NOVEMBREM.

SEPTEMBREM.

DECEMBREM.

COLONIAE AGRIPPINAE

Ex OFFICINA METTERNICHIANA
ANNO MDCCXLI.

Cum Permissu Superiorum.

ANNALS 2407
POETICUS

Secret de D. de C. de C.

ETIOLOGIA
IN D. de C. de C.

RET. O. J. de C. de C.

ETIOLOGIA
IN D. de C. de C.

SECRET
ETIOLOGIA

MENSIS JULIUS.

PRIMA JULII.

*S. RUMOLDUS Episc. Dublinensis, è fluvio in
quem à Prædonibus fuerat conjectus, à
Piscatore extrahitur.*

I.

Sacrilego, Rumolde, jaces malè proditus icu,
Dum sibi fur largas sperat avarus opes.
Hei mihi! tergeminus sceleris sunt præmia nummus,
Qui tibi, non ingens gaza, superstes erat.
At trepidi dum crimen avent celare latrones,
Mitteris in cæcum, nemine teste, vadum.
Insolitâ nox visa fuit clarescere nocte,
Illicet indicium criminis illa dedit.
Continuò Piscator adest missaque sagenâ,
Quæritat occultas, quas regit amnis, opes.
Quas simul invitis traxit feliciter undis,
Testatur paribus gaudia festa sonis.
Sæpè fuit captura frequens, sed gurgite nullo
Tam bona prædâ unquam, quàm modò capta fuit.
Qui priùs exiguos piscabar in æquore pisces,
Piscatorem hominum me modò nemo neget.

I. JULII.

S. GALLUS *Claramontanus Episc. suavi vocis modulatione divinum Officium peragit.*

I.

Dum Chorus assueto celebrat mysteria ritu,
Et canit alternis Cantica sacra sonis:
Antistes modulis miscet modulamina: Nullo
Tam benè, qui canet tempore, Gallus erit.

S. GALLUS *à peste per vicinas regiones grassante gregem suum liberat.*

II.

Finitimas contage lues grassatur in oras,
Inque tuum serpit jam propè, Galle, gregem.
At precibus, res mira! tuis lethale venenum
Sistis, & ulterius serpere fata vetas.
Non hominis fuit unius dignissime Præsul,
Non fuit unius Numinis illud opus.
Numinis est hominisque simul, cum Numine nullus
Te commune aliquod Numen habere neget.

I. JULII.

S. SIMEON SALUS *sanctè stultitiam simulat.*

I.

Dum fatuum sapienter agit, togulamque decore
Incedit Simeon sparsus, & ora luto;
Stultitiâ meritis se callidus inserit astris,
Crede mihi, qui sic desipit, ille sapit.

POETICUS.

S. SIMEON SALUS *stultitiæ sapiens
simulator.*

II.

Græcia, quos genuit, quos mirabuntur Athenæ,
Septenis unus plus sapit iste Sophis.

S. SIMEON SALUS *Puellam energumenam sanat
oblato à puella patre ad ejus aram
mellis favo.*

III.

Vexabat teneros miserandæ Virginis artus,
Qui malus obsessi corporis hospes erat,
Vorivas, examen, apes Apiarius ultrò,
Dive, aris donum dat pater esse tuis.
Necirum infelix genitor, de corpore natæ,
Ut fucos velles pellere, tradit apes.

II. JULII.

VISITATIO BEATÆ Mariæ Virginis.

I.

Hospes ubi notas accessit in hospitis ædes,
Divinâ Virgo prole futura parens:
Mutua vix solitæ dederant sibi signa salutis,
Quæ paritura Deum est, quæ paritura virum:
Cum puer arctati materna repagula claustrum
Non tulit, & veritâ tentat abire viâ.
Ter saluisse suam mirata puerpera prolem,
Ter gestire suum conticia sensit onus.
Cur nondum genitus sine more tripudiat infans?
Cur ciet hos visâ Virgine Matre modos?
Coram arcâ (nam Virgo solet hac voce vocari)
Hebræi choreas Principis instar agit.

II.

Postquam longa diu flevisti tempora, Mater,
 Vita inter steriles semper habenda Nurus :
 Tandem prole novâ tumuit tibi fertilis alvus,
 Magnam præ reliquis quam fore quisque putat.
 Et meritò fore quisque putat ; quis jure repugnet ?
 Is magnus, cui Rex obvius ipse venit.

*Gemini Pueri cum geminis Matribus se quoque
 salutant.*

III.

Dum pressos it in amplexus par nobile Matrum,
 Ibat uterque sua cum Genitrice Puer.
 Ibat In amplexus, at ubi se carcere claudi
 Sensit, & oppositos Matris obesse sinus ;
 Abscedit, taciteque suos testatus amores,
 Ire, Maria, tuus cessat ; Elisa, tuus.
 Plus aliquid Baptista mover, dum brachia circum
 Se videt hospitibus non dare posse suis :
 Exiliit, motuque agitat sua membra loquaci ;
 Scilicet oblatae signa salutis erant.
 Dicere cum nequeat, lingua vel voce salutem.
 Jure fuit toto corpore dicta salus.

*BAPTISTA ab Adamî lege exemptus
 nascitur.*

VI.

Impatiens uteri levibus Baptista choreis
 Exilit, & motu gaudia recte probat.
 Nempe premunt reliquos generalis pondera noxæ
 Baptisten similis sarcina nulla gravat.

VIRGO post salutatam ELISABETHAM in divi-
nas laudes erumpit.

V.

Vix permensa viam, charosque ingressa penates,
In primo posuit limine Virgo pedem:
Et linguam, & vocem divina in Cantica solvit:
Nam qui jam Verbo plena silere queat?

Exultavit infans in utero.

VI.

Cur pede subsultat venturi anteambulo Regis,
Maternique agitat Pusio claustra sinûs?
Pertimuit tanto non posse præire Giganti,
Carpere festinum nî properaret iter.

II. JULII.

SS. PROCESSUS, & MARTINIANUS Jovi
*divinum cultum exhibere jussi, in ejus
simulacrum inspuunt.*

I.

Fidilium raptatus adit delubra deorum,
Ut superum Regi Martyr uterque lites?
At Jovis in faciem sputat fœciter audax;
Illis dignus erat lordibus ille locus.

III. JULII.

S. LANDFRANCUS Episc. Cantuariensis, & Poeta
*insignis, dum in Gallias tendit, ab hostibus in-
terceptus vinculis oneratur.*

I.

TE Landfrance, chori docilem solertis alumni,
Nutrit in casto turba Novena sinu:

8 ANNUS SACER

Nec solito rigat ora cohors infantia lacte,
Sed tibi Castalia dat, vice lactis, aquas.
Ecquis enim, nisi mentis inops, à Virgine turbâ,
Sorbilis optaret munere lactis ali?
Ergo sacer Phœbique simul, Christique Sacerdos,
Doctus eras junctisnectere verba modis.
At dum Francigenum peregrinas tendis in oras,
Indita sunt pedibus vincula dura tuis.
Sæpè quidem Musas numerosas in vincla vocâsti,
Non tamen hâc idco compede dignus eras:

III. JULII.

S. UDALRICUS *Episc. Augustanus; dum
sacrum facit, manus è cœlo delapsa
cum ipso operatur.*

I.

Nobile Parthenii decus, udalrice, pudoris,
Pejus Acidalias angue petose faces:
Te castis operante factis, delapsa patenti
Dextra polo; dextræ jungitur apta tuæ.
Vos quibus est puras operari munus ad aras,
Et parere arcanum voce potente Deum:
Poscendum est, vestram similis quoque dextera dex-
Adjuvet, ut tantum sustineatis onus. (tram,

IV. JULII.

S. ELISABETHA *Lusitanorum Regina, cujus
in pauperes munificentia insigni miraculo
est comprobata.*

I.

A Urea fert inopi Regina numismata turbæ,
Condit in arcano clam tamen illa sinu.
Nimirum Christus prohibet, ne conscia nôrit,
Si benè quid peragat dextra, sinistra manus.

Ob.

Obvius est , Princepsque petit , veste recondat ?
 Illa refert , Vernas gesto , marite , rosas.
 Dixerat , & versis in ferta recentia numis ,
 Exhibuit veras carbasus alba rosas.
 Nulla pares unquam peperere rosaria flores,
 Nulla suo tellus fudit Ibera sinu.
 Quam tibi divitiæ pulchros vertuntur in usus !
 Nam quæ aliis spinæ , sunt tibi , Diva , Rosæ.

V. JULII.

S. WILHELMUS ABBAS *suas opes egenis hau-*
rit , nec tamen exhaurit.

I.

AUrum supplicibus spargit Wilhelmus egenis,
 Nullus enim vacuâ visus abire manu.
 At quod supplicibus Wilhelmus sparserat aurum,
 Lucrum iterum longè divitiore redit.
 Nam quæ jejunis depleverat horrea turbis.
 Complet inexhaustâ messe parata seges.
 Haud mirum est, omni cùm tempore semina jactes,
 Omni si pariter tempore , Dive , metas.

VI. JULII.

S. GOAR *adulterii falsè accersitus, ab infante cujus*
parens dicebatur , absolvitur.

I.

DAMnat adulterii Goarem temerarius Judex,
 Projectæque reum virginitatis agit.
 Infontem absolvit causæ datus arbiter Infans.
 Et patre , quem perhibent , se negat esse satum.
 Quoque scelus pateat, quò sit manifestus adulter,
 Indicibus signum voce , manûque dedit.

Infantem sibi nemo licet velit esse Patronum,
 Infante hoc melior nemo patronus erat.

VI. JULII.

S. GODELEVA M. *quo in loco supplicium est
 passa, humus egesta rosas, & gemmas
 peperit,*

1.

Quo moreris, Godeleva, loco; suffossa pudicas
 Progenit tellus sanguinolenta rosas.
 Nec satis est peperisse rosas, pretiosa, lapillos,
 Munera, proventu nobiliore parit.
 Hos flores, has fundit humus tibi provida gemmas,
 Ut micet hinc capiti bina corona tuo.

VII. JULII.

S. WILIBALDUS *Eystetensis Episc. abdicato Angliæ
 Regno, Hierosolymam, pietatis causâ
 contendit,*

1.

Nos patriæ obliti, nec honoræ laudis amantes,
 Turpiter exilio turba moramur iners.
 Non ita Wilbaldus, Regum pulcherrima proles,
 Qui retrò innumeros penè recenset avos
 Vix mundi illecebras, irritamenta malorum,
 Regius agnovit mente sagace puer;
 Protinus exuto trabæ regalis amictu,
 Induitur laceræ vilia scruta togæ;
 Armatusque manum baculo, tenuique galero
 Tectus, Idumeam cogitat hospes humum:
 Et Solymas, ubi Christus erat perpeffus, ad oras,
 Veste peregrinâ dissimulatus adit.
 Chara soror, seniorque parens, fraterque gemellus,
 Esse piæ comites non renuere viæ.

Sic

Sic benè posthabitâ parvis magalibus aulâ,
 Et patria, & patriæ finibus exul abit.
 Regno exi, quicunque sapis, nisi spreveris ultrò
 Ipsa tuum fallax Regia spernet herum.
 Fastidita fugit palatia Regius hæres,
 Hæremus luteis nos, pigra turba, casis!

VIII. JULII.

S. PROCOPIUS M. *matrem ad Christum adducit.*

I.

Progenerant reliquæ terris sua pignora matres;
 Matrem astris peperit filius iste suam.

VIII. JULII.

S. LANDRADA V. *ut pudorem servet, in solitudinem secedit.*

I.

Servatura tui gemmam Landrada, pudoris,
 Tesqua petis nullis pervia facta procis:
 Hanc vigili studio, vigili tutare labore,
 Nulla tibi servat Dactylothea parem.
 Nam quanquam numerosa manum tibi gemma co-
 His ego tam clarum non reor esse jubar. (ronet.

Ad D. LANDRADAM.

II.

Abdita sylvarum latebris, Landiada, recedis,
 Puraque sepositi gaudia ruris amas,
 Cœtus adest superum, qui te comitetur, amorum,
 Et tuus est illo Præsiede tutus honos.
 Ne metuas pretiosa sui dispendia floris,
 Hos modò custodes virginitatis habe,

IX. JVLII.

S. ANATOLIA *Virginitatem Martyrio
exornat.*

I.

Virgo pudoris amans, & honesti sedula custos,
Vivere vult lecto cælibe, vultque mori;
Et geminum sociare decus; cum Virgine Martyr,
Et cum laurigerâ Martyre Virgo placet.
Sanguinis infecit niveos aspergine flores,
Et sociis junxit lilia casta rosis.
Nam benè conveniunt (utriusque insignia sortis)
Lilia Virginibus, Martyribusque rosæ.
Dat Martyr tibi, Christe, rosas, dat lilia Virgo:
Gratior est oculis nulla corolla tuis.

X. JVLII.

SEPTEM FRATRES MM. *filii* S. FELICITATIS
item M.

I.

Plena animis, annisque parens stans ante tribunal
Carnificum, nullo palluit ora metu
Stant Matrem intrepidi circum, sua pignora, Nati:
Clarior hâc certè nulla corona fuit.
Proh dolor! in proprias fœcunda Puerpera clades,
Hos peperit gladio, non sibi facta parens:
Nam dilecta sibi laniari viscera sensit,
Septeno genitrix funere visa mori.
Fertiliora tamen cuperet connubia mater,
Pluribus ut Natis iret ad astra comes.
Et quoties peperit, toties enixa gemellos,
Parturiisse duplo pignora plura velit.

Ac

At quos illa tulit , fortes hortatur alumnos ,
 Ne quis Martyrii laude repulsus erat.
 Et dixit , postquam audentes in praelia vidit ,
 Degeneris turbæ non ego matet ero.
 Occidit appendix præeuntibus ultima Natis,
 Si potuit , toties antè perempta , mori.

X. JVLII.

SS. RUFFINA , & SECUNDA *sorores*,
 VV. & MM.

Martyrii sociam , Germana , accesse sororem ,
 Tu Ruffina ibis prima , Secunda soror.

XI. JVLII.

S. PIUS *Pontifex Maximus M.*

BLandus adulator titulo pietatis honestat ,
 Quos facinus maculis inficit omne suis.
 At te fama Pium celebrat , te nominat orbis,
 Quem nullâ vitii labe litura notat.
 Si nomen pietatis erat certissimus index.
 Et pietas index nominis ipsa fuit.

XI. JVLII.

S. GOLINDUCHA M. *in specum à Dracone*
inseffum compingitur.

I.

Solis inaccessis radiis includeris antro ,
 Obsidet inſomni quod vigil ore Draco ,
 Jure Puella, tuum servat custododia limen,
 Nam specus hæc raras oculit intus opes.
 Poma olim Hesperidum custos servaverat anguis ,
 Quæque suo quondam vellere fulsit , ovem.
 Ut pretium est extra virtus , plus divite lanâ,
 Plus horto Hesperidum possidet iste locus.

XII. JULII.

S. JOANNES GUALBERTUS *Abbas, cui imago
suffixi in Cruce Christi capite annuens gratias
habet ob veniam inimico petenti
non negatam.*

I.

IN gladium, cædemque ruit Gualbertus, at hostis
Territus amplexos, procidit antè pedes.
Te per ego Christi, exclamat, per vulnera posco,
Parce, ne in nostro sanguine merge sitim.
Ut dulce insonuit nomen, Gualbertus ab irâ
Temperat: & posito liberat ense manum.
Ille sub hæc vicinum adiit de morte sacellum,
Solennes solitus ferre tributa preces.
Ecce tibi! Domini de stipite pensilis icon
Annuit, & motu verticis actu probat.
Scilicet Archetypum verax imitatur imago,
Ipsaque, quod Christus fecit, imago facit.

S. GUALBERTUS *Religiosorum hominum Ordine
nem in Valle, Umbrosa instituit.*

Quo celebrem instituis pietatis, Dive, palestram,
Hic locus Umbrosæ nomina Vallis habet,
At licet obscuro lateat tenebrosa recessu,
Illa tibi lucem Nominis umbra dedit.

XIII. JULII.

S. ANACLETUS *Pontifex Maximus M. PETRI*
Apostolorum Principis tumulum pie ac magnifice
exornat.

I.

ERigit immensas moles Anacletus, honoro
 Ut sita sit Petri Principis urna loco.
 Vix Babylon par vidit opus, vix barbara Memphis
 Pyramidum molos viderat antè pates.
 Quem famuli lambunt posito diademate Reges,
 Conditus hoc tumulo debuit esse cinis.

De eodem sepulchro.

II.

Pyramidum molo insanâ quid, Nile, superbis?
 Piscator tumulo nobiliore jacet.

XIII. JULII.

S. JUSTINA V. & M. *Fabiana Præsede plagis*
& virgis afficitur.

I.

Ne labem patiare tui, justina pudoris,
 Heu! pateris valida verbera torta manu.
 Id levius, multoque magis tolerabile vulnus,
 Quàm quod lethiferâ cuspide figit amor.
 Ut reus est, ut amor puer est, & corpore nudus.
 Verbera quæ pateris, debuit ille pati.
 Nimirum ingenuam non hæc laniena puellam,
 Sed Veneris puerum talia flagra decent.

*Justina pro Christo moritura Zenoni Amasio horsti
fœtus promittit, & mortua mittit.*

II.

Ore suburbanos quo nuper adiverat hortos,
Hoc loca supplicii Virgo decenter adit:
Bidentique Proco, floresque, & poma petentis
Pacta tulit, Nymphæ nomine dona Puer.
Cœlestis fuit ille Puer, quo pulchrior alter
Non erat ætherei missus ab arce poli.
Qualis purpureo ridet Tithonia vultu,
Qualis ab æquorea Lucifer exit aquâ:
Talis erat, croceo puer ille decoris amictu,
Talis in ingenuo purpurat ore rubor
Zenonem accessit propius, donisque reiectis,
Purpureæ limbum vellicat ille togæ.
Et dixit, Te virgo suos invitat ad hortos,
Ut præsentem legas mala, rosasque manu.
Audiit, & dictos quâ Nympha retendit in hortos,
Hâc pariter visus tendere Zeno via est.
Nam caput exerta subdens, collumque securi,
Justinæ voluit Martyris ire comes.
Ite pares animæ, paribusque per æthera votis,
Carpite victrici munera verna manu.
Et date, pomorum superis, quæ carpitis hortis,
Nos sapor, & florum nos quoque tangat odor.

XIV. JULII.

*S. BONAVENTURA primum D. Francisci Assecla,
dein Episc. Albanensis, & Cardinalis, morem quo
ad aris campani pulsum ter Virginem saluta-
mus, primus induxit.*

I.

TEr pulsa, ter sumit Ave Virgo aurea, nolâ,
Dive tuæ solers id pietatis opus.

Vir-

Virgineos hominum linguâ reticente triumphos,
Ferreâ in auxilium providus ora vocas

D. BONAVENTURÆ, *cùm vomitu laboraret, ad-
mota Eucharistia stomachum penetravit.*

II.

Hospitii Dominum dum morbus ab ædibus arcet,
Nec sinit optatos posse subire lares:

Ipsæ viam faciet, nisi factam invenerit ultro,

Nam Dominum in propria quis veret esse domo?
Improba vis morbi! quid inaniter ostia claudis?

Legitimoque aditus quid prohibetur hero?
Ille catenatos impunè effringere posses.

Quaque domum libuit parte, subire potest.
Et subiit, nam quando aditus ægra ora recusant,
Per latus insolitam reperit ille viam.

O quicunque vacas nostris quandoque libellis,
Temporis exiguas dum finis ire moras.

Tam cupidè tuus hospes erit, rupto obice, Christus,
Tuo quoque si Christi tam bonus hospes eris.

XIV. JVLII.

S. HENRICUS *Imperator in prosperâ fortunâ
humilis, in conjugio castus.*

I.

Præcingunt, Henrice, tuam diademata frontem,

Et replet Augustam Regia virga manum.

At rerum dominas quamvis modereris habenas,

Non tamen insano vanus honore tumes.

Et quamquam pulcher Hymen connubia donet,

Vivis in intacto, caste Marite, toro.

Mirentur reliqui latè dominantis honores,

Teque triumphanti sceptrâ tenere manu:

Miror ego in mediis te non timuisse triumphis,

Miror ego in medio non caluisse foco

XV. JULII.

S. JACOBUS *Nisibenus Episc. Nebulonem fingentem se mortuum, verâ morte affecit: vitæque deinde reddidit.*

I.

Fingerat exanimum mendax se Ludio funus,
 Et nudam immoro corpore pressat humum,
 Quam simulat, veræ dignus succumbere morti;
 Fingere mentitos destitit ille jocos:
 Nam subito vacuas mens ire jubetur in auras,
 Et jacuit toto corpus inane solo.
 At mox attonitâ surgit redivivus ab urnâ,
 Vivere, te, visus, teque volente mori.
 Quidquid id est quod, Dive, velis, jam crede, per-
 Imperio subsumt vitæque morsque tuo. (actum.)

Ad Morionem mortis simulatorem.

II.

Nil opus est simulste tibi, levis Histrio, mortem,
 Hoc age, si mortem dissimulare potes.

S. JACOBUS *fontem exsiccat, & flavas probacium puellarum comas in canitiem vertit.*

III.

Hic ubi muscarum pavefacta examine Persis,
 Se dedit in trepidam, qua via facta, fugam;
 Turba puellarum salientem fontis ad undam
 Ludebat, croceâ conspicienda comâ.
 Nec prohibet veneranda senis præsentia Mystæ.
 Quin peragat cæptos lingua petulca jocos.
 Sed quos virginea non addecet aure probari,
 Et quos virgineo non licet ore loqui.

Au-

Audiit, & justam Præsul succensus in iram,
 Digna verecundo Præsule vota facit.
 Nam petiit refugæ cedant ut fontibus undæ,
 Et nix virgineas pingat ut alba comas.
 Nec mora; cesserunt refugæ si phonibus undæ,
 Et nix virgineas inficit alba comas.
 At lacrymis querulæ fontem reparare puellæ,
 Et vetulas tentant, arte juvante, nives.
 Sed neque vel lacrymis primi rediêre liquores,
 Nec rediit primus verticis arte color.
 Quàm longus fuit ille dies, qui mane Puellas
 Viderat & sero vespere vidit Anus.

XVI. J U L I I.

S. ATHENOGENES M. *Cervam, quam alebat, dimisit liberam, sed illa quotannis hinnulum quem pepererat, tanquam victimam ad ejus aram deferebat.*

I.

ALtor Athenogene: Cervam nutriti alumnam,
 Quam dein in proprium jussit abire nemus,
 Hæc dapis acceptæ memor, acceptique diurni,
 Signa animi grati non dubitanda dedit.
 Nam partu Hinnuleum sylvis enixa recenti,
 Martyris antè aras, annua dona tulit.
 Ite homines, quos nulla solent benefacta movere,
 Hæc, vos officii Cerva magistra docet.

XVI. J U L I I.

S. ROSALIA *Sicula V. & M.*

I.

Trinacriam Ausoniæ qui dixerat horrea terræ,
 Quantum esset Siculi, noverat uber agri.
 Hæc modò virgineum dum parturit area florem,
 Terra mihi posthac Sicelis hortus erit.

S. ROSALIA e Regibus Gallia stirpem ducit.

II.

Regibus è Gallis oriunda Rosalia stirpem
Traxerat, in Siculo nata puella solo,
Atque ita Francigenum pulchro regalia nexu
Lilia, cum Siculis junxit amica rosis

S. ROSALIA in Aetnâ monte sepelitur.

III.

Nemo suis jactet monumenta regenda ruinis,
Quæque ferit summum Pyramis alta polum:
Et Mausolei moles operosa sepulchri,
Cedat in aetias crescere jussa vias,
His sibi nobilius sortita Rosalia bustum,
Conditur Aetnæo post sua fata jugo.
Nempè tegunt alios effossi fragmina montis,
Vel quæ sunt Pario saxa revulsa solo:
At quæ virgo Rosâ deducit amabile nomen
Condenda est mediis, quas parit Enna, rosis

XVII. J U L I I.

S. VITALIANUS Episc. Capuanus, cui dormienti
vestes solitas invidi auferunt, & muliebres
sufficiunt.

I.

DUm placidi Antistes fruitur lenimine somni,
Subtrahitur tacito sueta lacerna dolo:
Inque locum stola sufficitur, tegimènque capilli,
Condere fœmineas nata calypha comas;
Nescius ille humeris alienum indutus amictum,
Fœmina fit subiò, qui modò Præsul erat.
Pone peplum, longæque trahit sinuamina pallæ,
Et latam ignoto symmate verrit humum.

Hor-

Horruit, ut primum se cultu agnovit in illo,
 Séque virum, ne quis non putet esse, timet.
 Dive, nihil metuas ne fœmina fortè puteris,
 Nam tua facta virum te satis esse probant.

XVII. J U L I I.

S. ALEXIUS C. *in paterna domo hospes
 incognitus.*

I.

Ignotus patriâ dum vivit Alexis in aulâ,
 Advenâque in propriâ creditur esse domo;
 Mœsta parens sobolem delamentatur ademptam,
 Ingemit in viduo Sponsa relicto toro.
 Heu! ubi, Sponse, lates? ubi te mi Nate, requiram?
 Ingeminant querulis Napra, Parénsque sonis.
 Quem quærunt, inventus adest, tamen utrâq; plangit,
 Orba suo Genitrix pignore, Sponsa Viro,
 Luminibus caprum quis jure negârit Amorem?
 Quem videt, ex oculis mœret abesse suis.

Error Amoris in D. ALEXI.

II.

Per mare jactatum fingit sibi mater Alexim,
 Aut per inaccessible devia resqua plagæ.
 Et pater, & conjux in Alexi nescit Alexim.
 Absentémque oculis credit utrâque suis.
 Hunc miseranda videt mater, conjuxq; patérque,
 Verâque diffisam ludit imago fidem,
 Ecquis in hæc oculos error ludibria mittit,
 Ne cernendo putent cernere? Cæcus Amor.

D. ALEXIUS *sub gradibus paterna domus
decubat.*

III.

Sub scalâ, gradibusque domus versaris, Alexi,
Ignotus patrij qui laris hospes eras.
Si bene vaticinor, nec me deludit Apollo,
Hæc te scala gradus hi super astra ferent.

XVIII. J U L I I.

S. SYMPHOROSA M. *septem filiorum MM.
parens, appenso ad collum molari, in
undas dejicitur.*

I.

UT medijs immersa vadis, septena præires
Pignora, septenâ prole beata parens:
Cervicem appendix onerat tibi prægrave saxum,
(Torquis erat collo non satis apta tuo.)
Hoc præcelsa tamen vectaris in astra molari,
Nec moles in aquas mergit, ad alta levat,
Ah! nescis, quid agas, tortor temerarie, nescis:
Quod fore credebas pondus, id ala fuit.

XIX. J U L I I.

SS. IUSTINA, & RUFFINA VV. & MM.
*fractum Veneris simulacrum in pulverem
redigunt.*

I.

Viribus imbelles, Iusta & Ruffina, puellæ.
Signa Dioneæ comminuere Deæ.
Indicio Paridis quæ pallada vicerat unam,
Nunc jacet à geminâ Pallade victa venus.

XIX.

XIX. J U L I I.

S. ARSENIUS *ex aulâ in eremum
secedit.*

I.

Vade, quiesce, tace vox hæc tibi fertur ad aures
 Vox iterum repetit, vade, quiesce, tace,
 Et paritur fugiendo quies, pariturque tacendo;
 Quid trahis ergo pigras, non fugiendo moras?
 Audiit Arsenius, tacitumque recessit in antrum,
 Nil illâ expertus dulcius esse fugâ
 Nam sibi, non reliquis vivit pius hospes eremi,
 Vivere, qui reliquis, non sibi, visus erat.
 Quid casa despicitur, quid amantur limina Regum
 Et quas incrustat bractea summa trabes?
 Sæpè dedit silvestre pedum, quod sceptrâ, negârunt,
 Sæpè dedit vilis caula, quod aula negat.

*Nobilis quadam Matrona venit Româ, ut ARSE-
NIUM in suâ solitudine inviseret.*

II.

Mille per anfractus, per mille pericla viarum,
 Arsenij princeps Fœmina eremon adit.
 Moverat hanc pietas, & totum sparsa per orbem,
 Quæ magnum celebrat garrula fama Senem.
 Sermones miscere pios inceptat uterque,
 Et trahere exiguas per bona verba moras,
 At reditura, inquit mulier, dum Numen adoras.
 Suppliciter memorem te precor esse mei.
 Rettulit Arsenius [quod tu mirabere, Lector]
 Imò tui memorem non sinat esse Deus.

III.

Credite, jam multis si quid valet usus ab annis,
 Rura colit pietas, regnat in urbe scelus.
 Curia curatum mater, nutrixque dolorum,
 Sive sit ille dolus, sive sit ille dolor.
 Huc subeunt artes, & plaustra ingentia fraudum,
 Sola tamen pietas limine pulla fugit.
 Esse pius quicumque volet prius exeat aulâ,
 Cuncta ibi cum liceant, non licet esse pius,

D. ARSENIUS *cruciatuum aeternorum memor,
 ubertim lacrymatur.*

IV.

Dive senex, objecta tuis Acherontis imago
 Ex oculis pluvias jugiter haurit aquas.
 Excipiunt humecta pios sudaria fletus,
 Nè bibulam feriat nobilis humor humum.
 Pelle tuo, lacrymose Senex, è corde pavorem.
 Non uno resident ignis, & unda loco.
 Ut quid enim metuat flammaram incendia, fidas
 Quicumq; in promptu tam propè servat aquas;

XX. JULII.

S. MARGARETA V. & M. *è suppliciis pulchrior
 emergit.*

I.

MArgaris à rutilis nomen sortita lapillis,
 Nobile Martyrij fulget adepta decus.
 Splendet inhumani plagis attrita Tyranni,
 Ut nitet aurificis bacca polita manu
 Vilescunt aliæ, sunt quotquot in æquore gemmæ
 Gemmarum aequiparet si quis utrūq; decus

Nam

Nam reliquas Ganges mittit, vel mittit Hydaspes,
At micat in rubro sanguinis ista mari.

S. MARGARETA *Cacodemonem Draconis
specie sibi insidiantem debellat.*

I I.

Margari, virginæ pelucida gemma coronæ,
Fortis avernales perdomuisse minas;
Nam pede quo subigis Colubrū, stygiū nq; Ceraſtē,
Tartareæ rursūm trudis in antra plagæ,
Quis modò larvato fugiat perterritus Orco,
Quem victum imbelli cernimus esse manu?

S. MARGARETA *stygium Draconem effecto
Crucis signo fugat.*

III.

Divæ, tuam tentat vanâ sub imagine mentem
Fallere terribili lubricus ore Draco.
Sed Crucis opposito visus vaneſcere ſigno,
Qui te tentabat ludere, lusus abit.
Cur posita fugit Orcus iners sub tartara larvâ?
Nempe Crucem timuit, qui cruce dignus erat.

S. MARGARETA *Orcum triumphat.*

IV.

Debellat stygium, quæ Nympha minaciter Anguem
Exuperat veterum fortia facta Ducum.
Nodosæ Alcides ſileat miracula clavæ,
Prævalet Herculeis viribus ista manus.
Cerberus Alcidi cedit, Dis ipse puellæ,
Plus canis est dominum, quàm domuisse canem.

S. VUILGEFORTIS V. *barba repente enascentis miraculo castitatem tuetur.*

I.

Virgineo metuens formosa puella pudori,
 (Nam nitet eximo pulcher in ore decor:)
 Quotquot in empyreo Superos agnôrat Olympo,
 His rogat, aut paribus supplice voce sonis:
 O Superi, quibus est curæ virtutis honestas,
 Quòsque pius tangit Virginitatis amor,
 Vos precor, ut nostro species abscedat ab ore,
 Quæ solet infestos sollicitare procos.
 Non ego deformes vetulæ cutis abnuo rugas.
 Nec quæ gibboso tubere terga tument,
 Nullum ego, Cœlicolæ, quodcumq; est, respuo mon-
 dum meus egregio cedat ab ore nitor (strum,
 Audivêre preces Superi, nâmq; insita mento
 Hirsutis cœpit crelcere barba pilis.
 Spectantûm insolitus præcordia perculit horror,
 Sêque fugit comitem jungere virgo comes,
 Abdicat & mater sobolem, soror ipsa sororem,
 Nec proprio nota est hispida Nata patri.
 At virgo lætatur ovans, dum turba procorum
 Excidit optatis non fruitura suis.
 Nâmq; viro ut propior facta est barbata Virago,
 Cœpit ab impuro tutior esse viro.

XXI. J U L I I.

S. VICTOR M. *multarum palmarum Athletæ.*

I.

Victor, qui nomen factis ingentibus imples,
 Quique coronandum tollis ad astra caput:
 Cinge triumphales lauro victrice capillos,
 Sit nisi Victoris laurea?cujus erit?

S. VICTOR *jussus divinos honores exhibere Jovi,
 ejus statuam manu diruit.*

II.

Signa Jovis dextrâ audaci procul impulit Heros,
 Nec timet extenta, quæ gerit arma manu.
 Quin etiam flammæ, trucidis instrumenta futoris,
 Quæque Jovis gestat fulmina, fregit axem.
 Vincere terrigenæ, quem non potuere Gigantes,
 Unius vincit Militis una manus.

S. VICTOR *statuam Jovis dejectam pede proculcat,
 qui à tortore amputatur.*

III.

Procidui simulacra Jovis pede proterit Heros,
 Et victo exultat numine Victor ovans.
 Ne tamen id facinus pulchrâ mercede careret
 Amputat intrepidum carnificina pedem.
 Terrarum Dominum pressit qui vindice plantâ,
 Sidera debuerant hoc pede sola premi.

*Ad S. VICTOREM Jovis statuam pede
 conculcantem.*

IV.

Et brutos sonitus, & inania fulmina sperne;
 Qui tonat, en pedibus subditur ille tuis.

Pes tantùm æthereis insistere debuit astris,
Qui fragilem pressit vindice calce Jovem.

XXI. J U L I I.

S. DANIEL *Propheta lascivos Senes mendacij
convincit.*

I.

Bis gemini, Susanna, Senes socialia jurant
Jura maritalis te violasse tori
Præmatura tamen pueri solertia, vanos
Insimulare probat non nisi vana Senes.
Non solis, mihi crede, subest sapientia canis,
En Senibus geminis plus sapit iste Puer.

*De Senibus Susanna pudicitiam atten-
tantibus.*

II.

Sæpè gerant canos licèt albo vertice crines,
Mente solent canâ non tamen esse Senes.
Nam quanquam albescat nivium sub vellere vertex,
Condita sub nivibus flamma subinde latet.
Nullus ab insidiis tutum se speret Amoris,
Seu juvenis, seu vir, sive fit ille senex.
Quamlibet ex siccis vetus ætas areat annis,
Arida materies ocyùs igne calet.

XXII. J U L I I.

S. PLATO M. *in ignem innocuum conjicitur, ex
quo suavissimus odor afflatur.*

I.

ERat amabiliter roseos vaga flamma per artus,
Ludere, nec corpus lædere visa fuit.
Quin etiam flammâ absumptus dùm creditur Heros,
Non nidor, sed iit corpore mirus odor.

Effect

Esset odorato reputatus in aggere Phœnis,
In cineres versus si prius igne foret.

*De suavi odore è corpore D. PLATONIS in
mediis flammis diffuso.*

II.

Cernite præteritis portenta incognita sæclis,
Fragrat, & in medio non flagrat igne Pugil.

XXII. J U L I I.

S. MAGDALENA *Pœnitens. Stetit retrò secus
pedes ejus. Luc. 7.*

I.

CUR tacito tua ponè subit vestigia motu,
Nec stetit ante oculos Magdala, Christe, tuos?
Quæ priùs insidiis homines versuta fefellit,
Nonne tibi insidias hâc quoque parte parat?
Insidias tibi, Christe, parat, tibi retia tendit,
Quæ priùs est placidis tendere visa pro is.
Dùmque piè fallax te verticis implicat auro,
Præda volens prædæ factus es ipse tuæ.

D. MAGDALENA *in convivio resipiscens.*

II.

Vina inter, lautâsque dapes, ubi mora recepto
Desipiunt reliqui sæpiùs, ista sapit.

D. MAGDALENÆ & ABSALONIS,
comparatio.

III.

Quàm bene Davidis puerum par Magdala reddidit
Quàm benè Magdaliden exprimit ille puer!

Concolor hic niveis, est concolor ista columbis

Ille nitet roseis, & nitet ista genis.

Molliter aureclos alit alter, & altera crines:

Degener ille patrem læserat, ista Deum,

Implicat effuso per eburnea colla capillo,

Arboris hic ramos, Numinis ista pedes.

At quanquam sint ambo pares, tamen exitus illos,

Principiis paribus non finit esse pares.

Nimirum unius mors perfida crine triumphat,

At sacer alterius crine triumphat amor.

Ad D. MAGDALENAM.

*Alluditur ad vulgarem Parœmiam; sine Cerere,
& Baccho Venus friget.*

IV.

Et Bacchi & Cereris fuerat Cytheræa sodalis,

Esse sibi comites non tamen usque finis,

Ecce epulis exclusa Venus procul acta recessit;

Ardet ubi reliquis, hinc tibi friget amor.

De D. MAGDALENA in Galliam navigante.

V.

Vidit ut undarum domitricem Gallia puppim,

Quâ super indomitas Magdala fertur aquas?

Protinûs emissam vitreis Nereida regnis,

Credidit immenso velificare freto.

Ecquis enim rate tam fragili, nisi Numen aquarum,

Temneret æquoreas, quas ciet unda, minas?

Quin potius dicenda Dryas nam more Dianæ

Incolit umbriferum jam nova Nympha nemus.

D. MAGDALENA *saxo incubat.*

VI.

Molliculis tibi nulla tumet modò culcitra pennis.

Sed saxo imponis semi-supina caput.

Vidit Amor, puerique parens id vidit Amoris,

Et duro unanimes indoluère toro.

Si patiare suas Ales tibi vellicet alas,

Cervical capiti commodet ille tuo.

Sed renuis, puerumque abigis, puerique parentem,

Nec tibi vis rigidum molliat ille torum!

Debuerant geminæ velli radicitus alæ,

Mollis ut exciperet penna recline latus.

Quàm benè consultum miseris Mortalibus esset,

Postmodò deplumis si foret ille puer.

DD. PETRUS, & MAGDALENA *lacrymantes.*

in eâdem tabellâ depicti.

VII.

Pectus inexpletis Petrus sibi fletibus undat.

Pectus inexpletis Magdalis undat aquis.

Tu quisquis spectator ades, qui flumina cernis

Currere sulcatis trita per ora genis:

Causas, inquis, habet cur sic lacrymetur uterque,

Tu quoque, tu verum si fatearis, habes.

XXIII. J U L I I.

S. BRIGITTA V. *adhuc septennis à DEI parâ*

telam texere docetur.

I.

VIX tibi transierant septem; Brigitta Decembres ,

Texitur indocili cùm tibi tela manu

At

At visa est sociare tibi, Tyruncula, dextram,
 Incumbens operi Virgo Magistra tuo.
 Dùmque rudi depingis acu ver sutile florum,
 Hos quoque subtili Virgo figurat acu.
 Vicinæ accurrunt, texti novitate, puellæ,
 Si vinci à tenerâ Virgine passa cohors.
 Jure præit reliquas hâc nobilis arte puellas,
 Quæ fuit à tali Pallade docta manus.

S. BRIGITTA oïbis amarulentis vefcitur.

II.

Diva, tuo sit amara licèt, sapit esca palato.
 Nimirum hanc opifex nectare condit Amor,
 At modò delicias Superûm genialiter hauris,
 Æthereos inter Virgo recepta choros.
 Non meruit dulci Ambrosiâ super astra beari,
 Quisquis amara suis non bibit ante labris.
 Nec nisi quos nostris spinæ pupugêre rubetis,
 Carpere fidereas non metuêre rosas.

IX. JULII.

S. CHRISTINA V. & M. *Christina doctrina
 rudimenta ab Angelo tutelari edocetur.*

L.

MORE aliàs solito matres docuêre puellas,
 Tu cœli Aligerum, quo docearis, habes,
 Sperne novem docuit quas priscus Apollo Sorores,
 Te novus, at veteri major Apollo docet.

S. CHRI.

S. CHRISTINA à parente turri includitur inter
aurea deorum simulacra, qua pauperibus
elargitur.

I.

Te, Christina, parens turri conclusit ahenâ,
Hic ubi sunt fragiles, aurea signa, Joves.
Tu Jovis, & levium frangis simulacra deorum,
Inque inopes spargis ditia frustra sinus.
Oppositum Danae, Virgo, sortiris honorem,
Præda tua est factus Juppiter, illa Jovis.

S. CHRISTINA ex igne & aqua
incolumis evadit.

III.

Et flammis Christina simul torquetur, & undis,
Pœna mares animos non satis una probat.
Nil salvæ tamen ambo nocent tormenta puellæ,
Imò juvant, quamvis tortor obesse velit.
Purior è flammis, & purior exit ab undis,
Scilicet hanc ignis purgat, & unda lavat,

D. CHRISTINA perstat in flam-
mis illæsa.

IV.

Per medias impunè salis, Christina, favillas,
Tuta per edomitos ut Salamandra focos.
Indicibus dubium spectatur ut ignibus aurum
Hoc tua spectari debuit igne fides.

XXV. J U L I I.

S. JACOBUS *Apostolus dictus Boanerges, pro Christianis pugnare visus.*

I.

CONspicitur medio cataphractus in aëre ductor,
 Qui dedit in trepidam barbara castra fugam.
 Tam citò, tam validæ cur terga dedêre phalanges;
 Nimirum tonitru filius ista patrat.

S. JACOBUS *ab Herode conscientia stimulis agitato occiditur.*

Occidat, Herodes clamat, nostro occidat ense,
 Dixerat, & jussâ morte Iacobus obit.
 Filius est Tonitru, jure hunc necat ense Tyrannus.
 Post Tonitru, Fulmen conscius ille pavet.

XXV. J U L I I.

S. APOLLINARIS *Episc. Ravennas M. silentium indixit Serapidis oraculo, usum linguae Bonifacio viro nobili restituit.*

I.

Ab negat antiquas sortes referare Serapis,
 Exilio Præsul nî procul actus eat.
 At qui perdiderat, vocis dein repperit usum,
 Fudit ubi validas Præsul ad astra preces.
 E mutò facundum hominem qui reddidit, idem
 Mutum è facundo reddidit ille Deum.

S. APOL-

S. APOLLINARIS *ignes illafus calcat,*

II.

Per medios sine fraude rogos exultat eundo,

Cui clarus clarum nomen Apollo dedit,

His graditur super astra vijs, illustrius illo

Ad Superos nemo carpere possit iter,

XXV. J U L I I,

S. CHRISTOPHORUS , *qui Christum sub Pueri
specie trans flumen vexisse dicitur.*

I.

Aspicias Heroem truncâ nixum ai bore, cujus

Vix tetigit summos fluminis unda pedes:

Sustinet hunc humeris, totum qui sustinet orbem,

Quique suâ terras librat, & astra manu,

Hunc ego pinxissem Christumq; orbemq; ferentem,

Sed brevior tantum charta refugit onus.

*Ad D. CHRISTOPHORUM Atlante ipso
validiorem.*

II.

Sub collante humero Christum gestare volentem,

Atque illum, qui fert omnia, ferre potes,

Dive, mihi posthac Atlante videbere major,

Nempe poli Dominum subvehis, ille polum,

S. CHRISTOPHORUS CHRISTI

Bajulus.

III.

Transvehitur fluvium Pueri sub imagine Christus,

Dive, sedens humeris sarcina grata tuis

Non oneri, sed erat potiùs tibi pondus honori,

Non honor hic onerat te, sed honorat onus.

*Ad D. CHRISTOPHORUM suo onere
secutum.*

IV.

Tende age, ne metuas tanto sub pondere fluctus,
Nempè vel in portu tutior esse nequis.
Sarcina sæpe alios rapidas demersit in undas,
Fluctibus in mediis ista levamen erit.

Ad eundem.

V.

Vecturæ pretium non est quod inutile poscas,
Grande tibi naulum Pusio parvus erat.

S. CHRISTOPHORUS *capite minuitur.*

VI.

Colla dedit Martyr duræ resecanda secuti,
Dum videt angustas ætheris esse fores:
Tantus in ostiolum Capito subiturus olympi
Vertice deposito debuit esse minor.

XXV. J U L I I.

S. VALENTINA V. & M. *deorum simulacra
calcibus dejecit.*

I.

Numina sacrilegas populus veneratus ad aras,
Incensis adolet thurea dona focis.

Aversata nefas, ritusque exosa profanos,

Diruis explosos vindice calce deos,

Ludis, Virgo, operam, fractas faber eriget aras,

Si velit, & Numen quælibet arbor erit.

Gens hominum felix, quorum cariosa refingit,

Numina, fabrili mota dolabra manu!

Credideram (& verum est) homines à Numine fingi;

Fortunata suos Gens facit ista deos,

XXVI.

XXVI. J U L I I.

S. SYMPHORIANUS M. *simulacrum Martis
suo aspectu liquefacit.*

I.

Quàm tibi, nulli unquàm continget adorea major
Quàm tua, nullius laurea major erit.
Marte Duces alij retulere trophæa secundo;
Tu Marte adversus, Symphoriane, refers

XXVI. J U L I I.

S. SIMEON C. *Padum pedes trajicit.*

I.

Stabat arenosæ Simeon in margine ripæ,
Dadùm actâ cupiens ulteriore frui:
Nec pons ullus erat, nec quæ sine remigis usu,
Pubblica trajecto fune carina vehat.
Ergo triumphatis audax se credidit undis,
Certus in incertas ire viator aquas.
Mobilis Eridanos plantis se subdidit ultrò,
Cætuleæque gradum sustinuère viæ.
Dūnque pias Vector premit immeritabilis undas
Non tetigit summos spuma modesta pedes.
Nulla premunt animum gravioris pondera noxæ,
Cujus erat liquidis tam leve corpus aquis.

XXVI. J U L I I.

S. ANNA *Magna Virginis Mater.*

I.

De te alij quæcunque velint miracula narrent?
Tu mihi Matris eris Virginis, Anna, Parens.
Qui tacet hoc unum de te, tacet omnia; de te,
Id quicumque unum dixerit, id sat erit.

MARIA ANNÆ *Matris unica filia.*

II.

Una est, sed numeri damnum Virguncula pensat,
 Qui fuit è sterili progenerata sinu.
 Tantùm alias superat Iesseia Nympha puellas,
 Quantùm alijs præstat matribus Anna Parens.
 Cur tamen hæc soboles longos differtur in annos?
 Non erat exigui temporis illud opus.

XXVII. J U L I I.

S. PANTALEON M. *Medicinæ arte præstitit,
 deorum simulacra diruit.*

I.

PAntaleon ut erat Medicæ memorabilis arte,
 Cultor & unjus Numinis acer erat?
 Morborum fugat examen, febriumque cohortes,
 Et ruit intrepidâ fana deosque manu.
 Exitium superis & opem mortalibus affert,
 Quique homines sanat, vulnerat ille deos.

S. PANTALEON *puerum à Vipera interceptum
 vitæ reddit, viperam morte affecit.*

II.

Dum puer herbosis innoxius errat in arvis,
 Ausa est indignum Vipera dira nefas:
 Nàmque venenato fundens nigra toxica morsu,
 Lethifero tenerum sauciat ore pedem,
 Languescit puer emoriens, ut marcida languet,
 Dum rosa formosæ carpitur ungue manûs.
 Pantaleon, mortē nque feræ, pueroque salutem
 Attulit: hic jussus vivere, & illa mori est
 Justus utrique dedit pretium, quo dignus uterque,
 Et puer, & pueri morte Colubra nocens.

Rede

Redditus est vitæ puer, est data vipera morti,
Ille fuit vitâ dignus, & ista nece.

XXVII. J U L I I.

SEPTEM DORMIENTES FRATRES MM.

*qui saviente in Christianos Decio, cum intra spe-
rum se abdidissent, duo secula & amplius
dormierunt, postea pro Christo
necati sunt.*

I.

Dulcius obscuro, Pugiles, dormistis in antro,
Quam vel in Attalico qui jacuere toro.
Vos tandem Frater prædam dedit esse Sorori,
Nam sopor est frater, morsque gemella soror.
Antra prius dederant longum requiescere tempus,
Non requiem vobis antra, sed astra dabunt.

XXVIII. J U L I I.

SS. NAZARIUS, & CELSUS *ejus Discipu-
lus MM.*

I.

PRæficitur tibi Nazarius, monitorque salutis,
Celse, piâ mores instruit arte tuos.
Æmulus insequeris morientis amabile fatum;
Nam prior indignam pertulit ille necem.
Quis novus hic Doctor? reliqui præeunte Magistro,
Discipuli discunt vivere, at ille mori.

SS. NAZARIUS, & CELSUS *post tolerata
aquarum supplicia, securi feriuntur.*

II.

Experti, rabiemque maris, terræque furores,
Quidquid & insani Cæsaris ire parit;

Nazarius, Celsusque pares moriuntur uterque;
Iste necis comitem se dedit, ille ducem.

His duro caput ense cadit, quibus unda pepercit,
Nimirum ferro mollior unda fuit.

Par tamen est in utroque decus, nam Martiras ensis
Monstrat, & expertes criminis unda probat.

SS. NAZARIUS & CELSUS *capite orbantur*

III.

Morte pari cecidere duo, calybisque sub ictu
Vnanimis sectum deposuere caput.

Causa latet, cur Nazario caput auferat ensis,
Cur Celso collum demetat, illa patet.

Celsus erat, valvasque humiles radiantis olympi
Ut subeat, capitis debuit esse minor.

Non tamen utiliter caret alto vertice Martyr,
Namque vel exciso vertice Celsus erit.

XXIX. JULII.

S. HOLAUS M. *Rex Norvegiae, Ariolos & Incantatores, vel regno abigit, vel flammis punit.*

I.

EXigit Astrologos, gentem Rex fallere doctam,
Aut merito poenas cogit in igne pati.
Vaniloqua solitus fumos qui vendere lingua,
Et fumo plecti dignus, & igne fuit,

XXIX. JULII.

S. LUPUS M. *Trecensis Episcopus.*

I.

Tam bene sollicitus qui curat ovilia Pastor,
Dicite, cur vobis dicitur ille Lupus?

XXIX. J U L I I.

S. MARTHA V. CHRISTI *hospita.*

I.

Martha, Deus propriis cui factus in ædibus hospes

Degere dum nostro visus in orbe fuit:

Ignibus extremis cum deflagraverit orbis.

Hos tibi, vel nulli proferet ille sonos,

Esurienti escam, sitienti vina parabas.

Dúmque domus egui tegmine, tecta dabas:

Tu mea, ne paribus meritis par gratia desit,

Hospes eris posthac, quæ prius hospes eras.

XXX. J U L I I.

SS. ABDON & SENNEN MM. *nobiles Persidis*
Principes pro Christo vinculis onerantur.

I.

Vos prius Eois strinxere monilia gemmis,

Quos modò vinculorum pondera dura gravant,

Est tamen hoc ferrum primo pretiosius auro,

Et manicæ radio splendidiore micant.

Sæpè trahit stygias auri grave pondus ad undas,

At leve vos ferri pondus ad astra vehet.

SS. ABDON & SENNEN *prius auro,*
mox ferro onusti.

II.

Vos onerat ferrum, quos antè ornaverant aurum,

Aurum debuerant ferrea sæcla sequi.

XXX. JULII.

S. IGNATIUS DE LOYOLA C. *Societatis IESU*
Fundator, in bello salubriter vulneratur.

I.

Armigeri grave Martis opus Loyola parabat,
 Castraque militiæ sanguinolenta sequi.
 At pius inquit amor; Satis est, Mavortis agones
 Deferat, & castris militet ille meis
 Nec mora; vulgari prætendat arundine pectus
 Figere, quam pharetra traxerat antè sua.
 Sed cor tam levibus stat inexpugnabile telis,
 De tanto non est obvia plama viro.
 Ergo novis molitus Amor cor vincere telis,
 Tormenta ingenti bellica more parat:
 Ferreaq; indomitum dū fulmina torquet in hostem,
 Crura salutifero contudit icta globo.
 Procubuit, celsitque volens, & Amoris adorat
 Victoris posito Numina magna genu.
 Ne quicquam imprudens animi, Loyola, rebellas,
 Cedendum est volucer, dum movet arma Deus.
 Nempe peritus amor, vel Marte, vel utitur arte,
 Marte capit, si quis non velit arte capi.

Ad D. IGNATIUM sanctum,

II.

Vulnera militibus tollunt accepta salutem,
 Tu contra accepto vulnere sospes abis,
Venetijs & alijs in locis Ignatij sanctitas varijs
ostentis proditur.

III.

Schemate sub vili regeris, Loyola, tuumque
 Supprimis occulta nobilitate genus.

Usque

Usque licet lateas, cœlo tamen indice prodis,
 Lux quanquàm in tenebris, non tamen ulla latet,
 Si taceant homines tua te miracula prodent,
 Nec plaga terrarum non erit ulla loquax.

S. IGNATIUS *in mari tempestate jactatur.*

IV.

Complexus gremio, votisque capacibus orbem,
 Loyola, inscensâ Nerea puppe secat.
 Sed gravis insolitâ sub mole carina fatiscit,
 Jàmque procellosas cymba receptat aquas.
 Ah cessa trepidate miser, si mergitur Alnus,
 Plura Dem, quàm te, Navita, damna manent.

S. IGNATIUS *juvenem ab impuro amore
 novâ arte retrahit.*

V.

Fortè cupidinei percussus arundine teli
 Ibat, quo turpis flamma trahebat amans.
 Pons erat evolvens glaciatas frigore lymphas,
 Quà Procus, ut Veneri serviat, ire solet.
 At pius indignos damnans Ignatius ignes,
 Hybernis collo se tenus abdit aquis:
 Et juvenem aggreditur lymphis imersus amantem,
 Ostentans medio pallidus ora lacu;
 I miser, in Paphijs totus cineresce favillis,
 Hoc ego dum flammâ frigore plecto tuas,
 Obstupuit juvenis, gressumque repente repressit,
 Et propè frigidior, quàm foret unda, fuit.
 Cessit amor Veneris, sacra fax successit Amoris,
 Et juvenile novo pectus ab igne calet.
 O quid agat sumptis Ignatius acer in armis!
 Dum fugat infamem Cyprida, nudus erat.

S. IGNATIUS *Montis Oliveti culmen bis
conscendit.*

VI.

Eoas obiens Ignatius advena terras,
Cur bis oliviferi culmina montis adit?
Non vidisse semel fatis est, sed rursus amatam,
Et rursus felix holpes adorat humum
Impressit geminas signato in marmore plantas,
Dum volat è summo Christus ad astra jugo.
Hæc totiès Loyola redux vestigia visit,
Ne pede tritam aliò quæreret ille viam.

S. IGNATIUS *Lutetia Parisiorum prima jacit
Societatis Jesu fundamenta.*

VII.

Hic ubi Sequanicæ lambunt Regalia lymphæ
Mœnia, finitimis imperiosa locis:
Gens Ignatiadum felicibus edita cunis,
Cœpit in hoc nuper crescere nata solo.
Nil poterat meliùs, tanti nam gignere Regni
Debuerat talem Pallada tale caput.

S. IGNATIUS *nocturno siderum
aspectu recreatur.*

VIII.

Dùm nox cæruleo stellata superbit amictu,
Crebrâque sidereâ devehit astra togâ:
Flammarûmque minor populus, magnique Planetæ
Percurrunt liquidi festa theatra poli:
Quid totiès oculis spectas lacrymantibus axem?
Quid pleno illecebras ætheris ore bibis?
Exangues secreta coquit tibi flamma medullas,
Ut rosa, quæ nimis solibus usta riget.

Dùm-

Dùmque per assiduos oculorum liqueris imbres,
 Vix superant siccis pellis & ossa fibris,
 Impatiens jam lumen hebet; jam ferre recusat
 Æthereum, pleno dùm micat axe, jubar.
 Claude oculos astrorum oculis, ne fortè perennem
 Noctem oculis pariat nox oculata tuis.

In hac verba à D. IGNATIO prolata;
 QUAM SORDET TELLUS DUM COELUM ASPICIO!

IX.

Dùm rutilum lacrymis labentibus æthera spectas
 Para tibi rident sidera, sordet humus,
 Non miror, si sordet humus, si sidera rident,
 Terra lutum lacrymis fit madefacta tuis.

IGNATIUS DE LOYOLA,

Anagramma;

IGNIS à DEO ILLATUS.

X.

Ignati[neque enim quenquam tua nomina fallunt]
 Illatus nobis cælitùs ignis eras.
 Ignis eras, reliquis sed purior ignibus ignis;
 Nullus enim tali fumus ab igne venit.
 Ignis eras, gelidis nam frigora mentibus arces,
 Et flammæ animis inferis, ignis eras.
 Extinctus placidà tandem sub morte quiescis,
 Inque levem cinerem desinis, Ignis eras.

Non vocatis ad se Socijs piè moritur.

V.

Cur Loyola silens vinclis è corporis exit?
 Dùm fugit extracto carcere, quisque filet.

Ad

46 ANNUS SACER POETICUS,

Ad D. IGNATIUM puerperis propitium.

XII.

Dive, laborantes partu miserare puellas,
Dum Lucina suam ferre recusat opem:
Non pateris fœtus utero retinente morari,
Æquius est multò ne patiare mori,

*Ad D. IGNATIUM nocturnas Striges è Collegio
Lauretano fugantem.*

XIII.

Dive, cohors Lemurum pavefactas territat ædes,
Nec requies Socijs traditur ulla tuis;
Percutis horrificum validi vi fulminis hostem,
Laureto tectus quamlibet ille foret.

XXXI. J U L I I.

S. GERMANUS *Altissiodorensis Episcopus, in je-
cto oleo maris tempestatem sedat,*

I.

Neptuni rabies jacto placatur olivo,
Nec positus audet surgere pontus aquis.
Quæ prius invictis tantum præfederat armis,
An maris in fluctus jus quoque Pallas habet?

SS. GERMANUS *Ravennam petit nocte concubiâ,
vitandi populorum concursus causâ, qui tamen
accensis facibus obviam prodeunt.*

II.

Ne quicquam obscurâ vis tendere nocte Ravennam,
Dum plausus resonæ plebis, & ora fugis.
Nam tot inextinctis rutilat funalibus aër,
Luceat ut mediâ nocte serena dies.

MENSIS AUGUSTUS.

PRIMA AUGUSTI.

Festum S. PETRI ad vincula.

I.

ad Herodem.

Quid vinctes, validæq; juvant munimina portæ?
 Quid centum geminis ostia juncta seris?
 Cui cœlos, erebûmque datur referare potestas,
 Carceris hunc dubitas pandere posse fores?

Erat PETRUS dormiens inter duos milites, vin-
ctus duabus catenis. Act. 12.

II.

Liber in ostrinâ vigilat Iodice Tyrannus;
 Captivus dominâ dormit in arce Pettus,
 Postmodò somniferæ si vis dare membra quieti,
 Induat arcta tuos, Petre, catena pedes.
 Tu vigiles ut longa trahas per tædia noctes,
 Molliter attalicum sterne, Tyranne, torum,

Tibi dabo claves regni cœlorum Matth. 16.

III.

Quem dedit esse sui Pastorem Christus ovilis,
 Compede nequicquam Tortor inepte, gravas.
 Cui data solvendi, cui sunt data jura ligandi.
 Nemo ligare Petrum, solvere nemo potest.

D. Pa-

Exiit incolumis reſerato carcere Petrus,
A Domino claves ſumpſerat ante ſuo.

I. AUGUSTI.

Septem Fratres MACHABÆI MM.

I.

Occidit unius ſoboles ſeptena parentis,
Quam peperit plauſu non ſibi, clara parens,
Hos ſeptem Heroas; ſeptem velut æthra Planetas,
Non impar, numero compare terra colit.
At minus æthra ſuis fulget, quàm terra Planetis,
Hæc ſiquidem fixos poſſidet, illa vagos.

I. AUGUSTI.

SS. FIDES , SPES , CHARITAS VV. & MM.
S. SOPHIÆ *filia.*

I.

Tres Sophia ex utero peperit fœcunda puellas.
Hæc Spes. illa Fides, tertia dicta Charis.
Si decuit Sophiam fieri de virgine matrem,
Certè hujus ſobolis debuit eſſe parens.

Tergeminus S. SOPHIÆ *partus.*

II.

Tergeminæ Sophiâ naſcuntur matre Puellæ,
Virtutum terno nomine dicta trias.
Si tot virtutes pariat, quot pignora partu
Solvere debuerat fertilior ſinus.
Ante utero triplicem peperit Sapientia prolem,
More Jovis, cerebro nunc parit illa ſuo.

II. AU-

II. AUGUSTI.

S. STEPHANUS *Pontifex Maximus Nemefii
Tribuni filiam à cecitate liberat, ac
Lucillam vocat.*

I.

ERrat inops lucis, baculòque innixa regente,
Cespitat in patria cæca puella domo.
Sactorum id præses vidit, jussitque coruscam
Protinus expulsâ nocte redire diem.
Lucillam te, Virgo, vocat jam luce receptâ,
Nomina non poterant aptiùs ulla dari.

II. AUGUSTI.

S. THEODOTE *Martyr duobus filiis
item Martyribus.*

I.

Hæc ego non terris peperî, sed pignora cœlis,
Dicebat geminâ prole beata parens.
Præ, Pueri, vos ite mei, matrique rubentem
Sternite conscendat quâ super astra, viam.
O ego fertilium fortunatissima matrum,
Quas tulit, aut unquam quas feret ulla dies;
Ante ego quàm moriat, gemino si funere detur
Fortiter in geminâ bis mihi prole mori!
Dixit, & accensas subiens cum prole favillas,
Extremum medio clausit in igne diem.
Thariades hâc matre minùs decerpit honoris.
Unum Thariades immolat, ista duos.

III.

III. AUGUSTI.

Inventio S. STEPHANI Proto-Martyris.

I.

Jam longo celata situ, meliore sategit
 Componi tumulo Martyris ossa Deus.
 Quorum animæ super astra ævo felice fruuntur,
 Non brevis hos cineres urna, sed ara decet,
 Ergo pias Stephano sacrate fideliter aras,
 Ne jaceat turpi pulverulentus humo,
 Jam saxa & lapides, moles quibus ardua surgat,
 Verporum ignarâ contulit ira manu.
 Nam quo subruitur tormenta per horrida Martyr,
 Plurimus hic poterit condere templa lapis.

III. AUGUSTI.

*S. PETRUS Episc. Agnaniensis Michaelem Impe-
 ratorem pronuntiato Mariæ nomine à
 morbo liberat.*

I.

Pharmaca, cùmq; suis dimitte Machaonas herbis,
 Ecce sacer Medicus, quo releveris, adest.
 Ille suam tibi, Cæsar, opem revalescere jussit,
 Auxilium mirâ præstitit arte suum
 Sed quæ cura tulit, vel quæ panacea salutem?
 Suppetias nomen dulce, Maria, dedit.
 Discite, quàm validæ sint tota in Virgine vires,
 Si tantum in solo nomine robur inest.

IV.

IV. AUGUSTI.

S. DOMINICUS C. *Ordinis Prædicatorum Fundator, etiam ante ortum prodigiis clarus.*

I.

Clausus adhuc inerat genitricis in ilibus infans,
 Fronte suâ stellam prætulit, ore facem,
 Illicet ostentis ipso declarat ab ortu,
 Vita quibus radiis nobilitanda foret.
 At postquam accrevit, lustris labentibus, ætas,
 Libera impletam prævia fama fidem:
 Nam Deus irato dum fulmen ab axe coruscat,
 Ille repellendis ignibus Ægis erat:
 Et quoties ruitura labat conterrita tellus,
 Collapsurum humero pondus utroque tulit.
 Quas reliqui attollunt caput in sublime Tiaras,
 Suppositas pedibus poterit iste suis.
 Allegit socios, totum quibus æqua per orbem
 Christiadum latè jura, Fidemque serat.
 Sed quid ego per multa vagor præconia rerum
 Ut celebris memorem grandia facta viri?
 Tot laudum titulos versu cumulabis in uno,
 Si referas, tanti Corporis esse Caput.

S. DOMINICI *mater gravida visa est sibi per somnum continere in alvo Catulum ore, facem præferentem.*

II.

Cùm tua te genetrix gravidâ gestaret in alvo,
 Flammiferum visa est parturisse canem.
 Cresce, Puer, totumque replens latratibus orbem
 In stygios aude cominùs ire lupos.
 Exuffit Trojam igne Paris, melioribus urbes
 Accendes studiis, tu modò cresce Puer

Si qua fides Vati, quem visa est edere mater,
 Cœlestem Erigones credo fuisse canem.
 Tu sol, corda hominum flammis cœlestibus urens,
 In cane sol calidam temper adurit humum.

*Innocentius Pontifex Maximus D. DOMINICUM
 subjicere humeros ruinam minitanti Latera-
 nensi adi vidit.*

III.

Ille orbis clarum lumen, columenque labantis,
 Cui Domini nomen nomina ferre dedit:
 Dum fulcit Lateranam humeris vectantibus ædem,
 Stellifero major visus Atlante fuit.

*Damon à D. DOMINICO ceream ardentem
 gestare jussus.*

IV.

Ille gregis sacri custos atque Ordinis auspex,
 Qui tibi de Domini nomine nomen habet.
 Attentus, tacitas dum nox agit humida bigas,
 Exarat apposito seria sensa libro.
 Ecce tibi tubulo nigri delapsa camini
 Adfuit è stygio ludicra larva lacu.
 At postquam in varias monstrum versatile formas
 Se retulit tandem Cercopithecus erat.
 Inque virum pluteum, cui vespertinus adhæret,
 Involat audaci bellua mima pede.
 Siste, inquit Scriptor pius, & vestigia firma,
 Luminæque hirsuta cerea sume manu.
 Paruit infelix Nebulo, mox jussus abire,
 Præcipiti levior se rapit inde Noto,
 Dum tulit ardentem Phlegetontius histrio ceram,
 Tunc certè, aut nunquam lucifer ille fuit.

V. AUGUSTI.

*Dedicatio S. Mariæ ad Nives, quo die Joannes
Patricius Virginem ex asse heredem fecit.*

I.

Quas rerum Natura parens servaverat olim,
Mutavit veteres jam novus ordo vices,
Ante parentis erat morientis filius hæres,
At modò nati hæres cernitur esse parens.
*Intempestivæ nives è cælo delapsæ Templi ex ædifi-
candi aream Joanni Patricio demonstrant.*

II.

Ardet & æstiferas vomit usta Canicula flammæ,
Sólque Cleonæi terga Leonis adit :
Nix tamen è tacito delapsa per aëra cælo,
Æstivam hyberno vellere rexit humum
Scilicet hæc habilis Templis, hæc commoda sedes,
Quâ condenda piæ Virginis ara foret.
Illa tuo instituet pariter sub pectore Templum,
Si castas inibi viderit esse nives.

Mira nivium, & æstatis concordia.

III.

Hic ubi conspicui moles patet ardua Templi,
Horruerant rigidis culmina senra rubis :
Donec ab æthereis nix deflua sedibus, aptum
Signavit sacris ædibus esse locum.
Immodico passim quamvis semivista calore,
Torreret nimia Syrius arva siti,
Miraris calidos æstivis solibus ignes,
Cum nivibus stabilem consociasse fidem:
Mireris potius sociatum Matris honorem,
Et niveum castæ Virginis esse decus.

*S. OSWALDI Rex Anglorum, cujus manus, quæ
argumentum discum fregit ac in pauperes divi-
sit, à morte non extabit.*

I.

Cœtus egens postcebat opem, tibi nummus egentî
Quem tribuas, nullus forte superstes erat.
Scinditur in varias tibi lanx argentea partes;
Inque inopes spargis ditia frustra sinus.
At postquam tibi Parca breves scidit Atropos annos
Dextra diu nullam sensit adesa luem.
Quæ tribuit partita inopi chrysendira turbæ,
Integra post obitum debuit esse manus.

*D. OSWALDI munifica in egenos manus, longo post
funus tempore integra perstitit.*

II.

Accepto non rara manus corrumpitur auro,
Incorrupta, aurum quod daret, ista fuit.

V. AUGUSTI.

S. AFRA M. pro Christo flammis exusta.

I.

Ad sacra dum Venoris te rursùm adducere tentat
His te compellat Cajus, Afra, sonis:
Elige Vulcani, vel Cypridis ignibus uri,
Alterutro certa es, Nympha, calere rogo.
Sic Prætor; sed Nympha sui studiosa pudoris,
Intrepido tales retulit ore sonos:
Urite Mulciberi, Veneris mihi parcite flammæ;
Nam minus Idalio Mulciber igne nocet,
Dixit, & attonitum simul Afra incurrit in ignem,
Et simul attonito friget in igne Venus.

Ureris,

Ureris, Afra, suis ne te Venus ignibus urat,
 Quis modus hic, flammæ, ne patiare, pati?

SS. AFRA & MAGDALENA *resipiscentes.*

II.

Afra Cupidineos, & Magdalis arsit amores,
 Hæc lacrymis flammæ expiat, illa rogis.
 Utraque solerter, sed enim solertiùs egit
 Magdala, dum fufis mergitur ignis aquis.

VI. AUGUSTI.

TRANSFIGURATIO Domini Nostri Jesu Christi

*Resplenduit facies ejus sicut sol, & vestimenta
 ejus facta sunt alba sicut nix.*

Matth. 14.

I.

Mons ubi sidereis Tabor est conterminus astris
 Nubilâque ætius transvaga surgit apex,
 Tres numero Procures Christus sibi legit ab omni;
 Arcanæ socios quos jubet esse viæ.

Illic frons radiis præcincta micantibus ardet,
 Et novus insolito fulgor ab ore venit.

Quâque indutus erat, primum mutata colorem,
 Æmula fit nitidæ penula tota nivi

Sol micat in vultu, nix candida vestibus albet.

Et neque sol nivibus tam prope junctus obest,
 Quis, (nisi rem Vatum sacrata oracula firment)
 Contiguas soli crederet esse nives?

VI AUGUSTI.

S. XISTUS Pontifex Maximus M. cum esset pro
 Christo moriturus, D. Laurentii operâ opes in
 egenos elargitur.

Jam nece vicinâ, largum tibi funditur aurum,
 Ut releves turbæ pauperioris onus;

Dd 3

Justo.

Justorum pretiosa solent si funera dici,
Conveniet morti dos magis illatua.

VI. AUGUSTI.

SS. JUSTUS & PASTOR *pueri, & fratres gemini,
spreto ludo literario, ad Martyrium con-*
volant.

I.

Expectate, rudes pueri, quò nobilis ardor,
Quò vos incensi pectoris æstus agit?
Expectate iterùm, Christo plus sanguinis olim,
Major cùm fuerit victima, plaga dabit.
Sed quid ego moror intrepidus? ite, ite volentes,
Quò vos afflatu cœlite Ramma rapit.
Sapè probans modico Numen sibi thure litari,
Magnum animum magno corpore pluris habet.

Cœlum gemellis fratribus, tanquam novis side-
ribus auctum.

II.

Bis gemini radiant prisca inter sidera fratres,
Hic Pollucis agit, Castaris ille vices.
Sorte tamen meliore, poli super alta feruntur,
Quàm Lacedemoniæ frater utérque deæ.
Tantum illi alternis cœloque, erebòque fruuntur,
Hi simul æthereis sedibus ambo micant.

SS. JUSTUS & PASTOR *flosculi demessi.*

III.

Vix benè literulas fratres didicêre gemelli,
Jàmque gerunt validis bella timenda viris.
Ite leves calami, clamant, procul ite libelli,
Pangenda est aliò nostra liquore curis
Collaque nudârunt gladio, crudique Tyranni
Hos gravis impacto messuit ense furor.

Plus

Plus tamen è collo tactis quam sanguinis ivic,
 Plagâque non vulnus, sed magis uber erat.
 Crescite bis gemini, candentia lilia, flores,
 Nî ruber inficeret lilia pura cruor.
 Crescite, nec gelidæ metuatis frigora Brumæ,
 Nam dein Elysi vos alet uber agri.
 At tu Christiadum sitiens, Deciane, cruorem,
 Quem rapit insanus crimen in omne furor:
 I nunc bella viris in ferre ferocibus aude,
 Cum tua bullatus rideat arma puer.

VII. AUGUSTI.

S. DONATUS *Aretinus Episc. rerum
 mirabilior effector.*

I.

Imbribus arva natant, siccis tu vestibus imbres
 Excipis, & nullo prorsus ab imbre mades.
 In partes diffractus abit, qui ritè litanti
 Sacrifico fuerat commodus antè calix:
 Frustra legis, partesque suis cum partibus aptas.
 Sectilis in primum pars redit apta scyphum.
 Exanimum sine luce jacet, sine voce cadaver,
 Lux fuit imperio reddita, vóxque tuo.
 Cùm tibi tot portenta operum miranda parentur,
 Nil mirabilius te tamen esse potest.

S. DONATUS *Parentis Martyris Martyr filius.*

II.

Christe, litat geminum tibi victima bina cruorem
 Te puer & genitor sanguine teste colunt.
 Nam Martyr soboles est Martyris ipsa parentis,
 Est sobolis Martyr Martyris ipse parens.

VII. AUGUSTI.

S. ALBERTUS C. *Carmelita suavissimum
odorem è tumulo afflat.*

I.

Ambrosios spiras, Alberte, sepultus odores,
Ut flos ex ipso candice raptus olet.
Scilicet halantem rapuit mors invida florem,
At manet erepto flore superstes odor.

*In obitu D. ALBERTI es campanum spontaneum
sonitum edidit.*

II.

De te homines quamvis sileant, nec fama loqua-
Sponte tuas laudes tinnula nola sonat. (tur,

VIII. AUGUSTI.

SS. CYRIACUS, LARGUS & SMARAG-
DUS MM. post præclaram necem, à Lucinâ
Matronâ honorificè sepeliuntur.

I.

CUM vos intulerit Pario Lucina sepulchro,
Mors vobis obitus non erit, ortus erit.

Aliud de eadem Lucinâ.

I.

Quæ pueris Lucina aderat nascentibus olim,
An peragit partes jam, Libitina, tuas?

VIII.

VIII. AUGUSTI.

S. MYRO Episc. mirè in pauperes liberalis.

I.

Non tibi, sed miseris tua rura coluntur egenis,
 His etenim locuples, sed tibi pauper eras.
 Perge, Myro, totâmq; exhauri funditûs arcam,
 Inque inopum fidas munera sparge manus.
 Extra fortunam est, quidquid donatur egenis;
 Has neque flamma rapit, nec larro tollit opes,
 Debitor usuram mendax tibi sæpè negabit,
 Sæpè recusabit reddere semen ager.
 Servet inoffensas inopum tibi dextera gazas.
 Fallere depositum non solet illa manus.

IX. AUGUSTI.

SS. FIRMUS & RUSTICUS MM. *negatum*
à Tyranno victum a Superis accipiunt.

I.

(trum.

Clauferat Athletas geminos grave catceris an-
 Quos premit & longus pædor, & arcta fames.
 Qui ferat è superis analecta cibaria mensis,
 Missus ab æthereâ sede Minister adest:
 Cœlestesque epulas, nostroque ignota palato,
 Attulit Angelicâ liba parata manu.
 I nunc, claude fores, & inania claustra, Satelles,
 Dum pluat è patulo dapilis esca polo,

DD. FIRMO & RUSTICO *Superi*
victum provident.

II.

Quas negat Athletis feritas humana duobus,
 Prompta recusatas providet æthra dapes.

D d §

Sa-

Sæpè juvando nocet tellus, prodèstque nocendo,
 Piùs modò, quam victum si daret illa dedit.
 Ergo, ne noceas, geminis Heroibus escam
 Sæpè, nega, tellus, sidera sæpè dabunt.

X. AUGUSTI.

S. LAURENTIUS M. *matrem habuit nomine
 Patientiam.*

I.

Dive, tibi vitam dederat Patientia mater,
 Dùm tener in nostro nasceris orbe puer.
 At cùm suppositos pateris tam fortiter ignes,
 Illâ te genitum matre fuisse probas.

D. LAURENTIUS *craticula ferrea impositus
 lento igne torretur.*

II.

Quis domitas durat redivivus Scævola flammæ?
 Quis novus attonito regnat in igne Pugil?
 Laurentius, laus illa tua est, quem ferrea crates
 Sustinet, & lento torret adusta foco.
 Sed tamen egregiam cedit tibi Scævola palmam,
 Tu totum exuris corpus, at ille manum.
 Quòque minor sola est, quàm totum dextera corpus.
 Hoc tua, Laurenti, gloria major erit.

XI. AUGUSTI.

S. SUSANNA M. *cujus sanguinem velo capitis
 excepit Serena Imperatrix.*

I.

CUm gladio truncata caput Susanna, cruorem
 Fundere, arcano plena Virago Deo:

Currit, & irriguæ lique facta corallia plagæ,
 Flammeolo excepit prompta Serena suo:
 Tum roseo regale caput velavit amictu,
 Murice non poterat nobiliore tegi.

XII. AUGUSTI.

S. SYMPHORIANUS M. *Jussus est hic adolescens
 Berecynthiam, magnam deorum matrem cole-
 re, sed eam constanter irrisit.*

I.

Divino Cybelen venerari jussus honore,
 Hanc minimi, quamvis magna feratur, habes,
 Erectas capitis tot in uno vertice cristas
 Dùm rudis oppugnas, Symphoriane, puer;
 Impia de generum properanter turba deorum
 Auxiliorum matri debuit esse suæ.

XII. AUGUSTI.

S. CLARA V. *opposito sacre Eucharistie ferculo,
 hostes Assisium obsidentes in fugam vertit.*

I.

Velatum objiciens Cereris sub fragmine Numen,
 Territat hostiles Clara, fugatque globos.
 Terrificæ nemo mihi Palladis ægida jactet,
 Armisonæ nemo bellica facta Deæ,
 Clarior hâc post hâc mihi nulla Viragine Pallas,
 Nulla mihi hoc clypeo fortior ægis erit.

S. CLA-

S. CLARA *ferculum Eucharisticum radiis cinctum
præfert.*

I I.

Civibus à patriis cognomine Clara, vocaris,
Nominis id genitrix, id dedit esse pater.
Cum rutilum gestas ipso pro pectore Numen,
Clara, tibi nomen convenienter habes.

XIII. AUGUSTI.

S. CASSIANUS *apud Brixenses Episc. & M. in exi-
lium ejectus pueros erudit.*

I.

EDucat externos teneris in ovilibus agnos,
Cum nequeat proprias pascere Pastor oves.

S. CASSIANUS *suis discipulis traditur ene-
candus.*

II.

Formabat teneros studiis puerilibus annos,
Cassia cui clarum nomen origo dedit.
Ad mortem rapitur trucibus permissus Ephebis
Nempe Magisterii triste minerval habet:
Frivola quod nollet venerari numina, nollet
Perfida sacrilegis quod dare thura focis,
Qui sonus intentas ut Judicis impulit aures,
Exemplò in rabiem versus & arma, furit.
Tradite, ait, rudibus cruciandum, tradite turbis,
Ut repetat pœnas, quas dedit ante, puer.
Accelerat Pygmæa cohors, graphiûmque stylûmque
Aptæque figendis exerit arma notis.

Pars capiti illidunt tabulas, pars vulnera punctim
 Pars cæsim verso crebra dedere stylo.
 Non aliter furit agmen apum, dum cominus hostem
 Impetit, & tenui vulnera figit acu
 Heu! Senior fert mille neces, fert vulnera mille,
 Mille per imbelles mors venit una manus.
 Namque trucidando Pumilorum turba Magistro,
 Hoc nocet illa magis, quo minus illa nocet.
 Crudelis Pietas! Tandem miseresce necando,
 Nec longâ, si vis parcere, pare morâ.

XIII. AUGUSTI.

S. HYPPOLITUS M. à quatuor equis membratim
 discerpitur.

I.

Hyppolite, admittis lacer in diversa quadrigis,
 Supplicio debes nomina tite tuo.
 Næ mentis solertis eras! qui celsa, quaternis,
 Ut citius peteres sidera, curris equis.

XIV. AUGUSTI.

B. STANISLAUS KOSKA Societatis Jesu, dum
 morbo laboraret, à Christo, Christique Matre
 visitur, & sanatur.

I.

DŪm dubius teneræ jacet æger Sarmata vitæ,
 Ferre requisitam terrâ recusat opem:
 Advenêre suis, tellus ubi desit, ab astris,
 Cum puero Genitrix, cum Genitrice Puer.
 Illa utero Genitrix peperit quæ virgine Prolem,
 Et Proles uteri virginis ille Puer.
 Nec mora, nescio quò procûl ægro corpore morbus,
 Et Matre, & visâ Prole fugatus abit.

Rursus

Rursus ut hi Medici redeant, puto, Koska, precaris
Sæpius ut redeat corporis ille dolor.

HELIAS à corvo in solitudine pascitur, STANIS-
LAUS ab Angelis sacro epulo reficitur.

II.

Per nemorum deserta fugit, per inhospita Vates
Ilacius pavido cursitat erro gradu.
Nimirum timet ille necem, quam fœmina Princeps
Instruit armatis insidiosa dolis.
Vix tandem effugiis seclusus ab omnibus, exul
Antra cavernosæ rupis adesa subit.
Hic superum monitu, Seniori corvus alumno
Triticeam gerulo detulit ore penum.
At modò siderei pennæ candentis olores,
Apposuerunt sacras, Stanisclae, dapes;
Divinumque tibi paterâ gemmante cruorem,
Porrigit aligerâ candida turba manu.
Tu tantò meliora refers, quò vilior ales,
Qui sua Thesbitæ fercula ferret, erat.

B. STANISLAUS ager ab Angelis sacrum Epulum,
à deiparâ Christum Puerum accipit.

III.

Numen edule tibi superis dat Ephebus ab astris,
Striagendum amplexu dat quoque Virgo tuo.
Tradere nîl Genitrix majus, nîl possit Ephebus,
Nam Genitrix Natum tradit, Ephebus Herum.

B. STANISLAUS duos inter Angelos depictus.

IV.

Si tibi quis geminas humeris accommodet alas,
Aut habitus Superis donet habere pares;

Ali-

Aligeróſque inter medius ſtatuaris Ephebos ,
Te ſocium merito juret uterque ſuum.

Ad Pictorem.

V.

Cernis ut æthereos ſtet candidus inter olores ,
Par habitu , formâ , moribus , ore Puer ,
Tu ſimul ac geminas humeris implumibus alas
Addideris , Pictor , tertius Ales erit.

XV. AUGUSTI.

Assumptio Beata Mariæ Virginis.

I.

Jam meritos Regina potens conſcenderat axes ,
Jamque ſui nullâ parte ſuperſtes erat.
Nobilis inter humum liſ ſurgit , & inter olympum.
Illa ſibi corpus vendicat , iſte ſibi.
Terra ſacras petit exuvias , & inania pandit
Mauſolea , quibus Virginis oſſa legat.
Ætherei rennere Chori , pompâque frequenti,
Quò mentem intulerant , corpus in aſtra ferunt:
Aſtra ſuper remane ſuper æthera , Virgo ,
Terra tibi tumulum non habet iſta parem.
Quàm tibi pollutas inhumandæ ponimus aras ,
Tangere quæ cineres non meruere tuos !
Debueras toto tumulari condita cœlo ,
Urna , niſi cœlum , par tibi nulla fuit.

Ad Apoſtolos.

II.

Biſſeni Proceres , ſacri gens lecta Senatûs ,
Quos gravis crepta Virgine mœror habet ;

Mit-

Mirrite funereos tumuli Marialis honores,
 Nam polus has partes officiosus ager.
 Ex quo terra suo primùm prodivit ab ortu,
 Par nullum in terris vidimus esse decus.
 Sunt Superi comites; Christus deductor ovantis;
 Urna polus; nubes currus, & astra faces.
 Quæ tanto instruitur rerum diversa paratu,
 Non erat hæc tumuli pompa, triumphus erat.

De VIRGINE in cælum assumptâ.

III.

Virgo leves Zephiris invicta curulibus autas,
 Quò suus antevolat Filius, astra petit.
 Ergo dies sine sole, & erunt sine sidere noctes,
 Si neque Sol terris, si neque Luna manet.
 Nec Lunæ, nec Solis erat locus infima tellus,
 Jure micant supero Lunæque Solque polo.

XV. AUGUSTI.

S. ARNULPHUS *Episc. Augustodunensis dum
 solitudinem peteret, à lupo itineris duce, ite-
 rùm in urbem ductus est.*

I.

In nemus ingreditur, cæcùmque Arnulphus in an-
 trum,
 Ut sibi, non gregibus viveret ille suis.
 Se lupo adjunxit comitemque ducemque viarum,
 Sylva truces inter quas alit illa feras.
 Hoc duce desertam Præsul petit inscius urbem,
 Sæque illic subitò, venerat unde, videt
 Quàm gregis illius felix, quàm prospera fors est!
 Pastorem amissum reddidit ecce lupo.

XVI. AUGUSTI.

D. ROCHUS *Alexicacus* & *pestilentia domitor* .
Hæreseos luem pejus peste virus, Monspelio
Patriâ sua exturbat.

I.

Dive, salutarî tellus quem sospita dextrâ.
 Pestiferam sensit sæpe fugare luem,
 Monspelio si longa salus, si purior aër,
 Pustula si nullo tabida pure fluit:
 Vivida si nitidis dudum stat gratia membris,
 Hæc patrio præstas commoda, Roche solo.
 Altera pugna tibi, tibi restat & altera laurus;
 Deterior multò est exsuperanda lues.
 Hæresis hanc fæto furialiter evocat antro,
 Hac procul è templis cessit avita Fides.
 Exige de patriis monstrum illatâbile terris,
 Dirâque victrici concidat Hydra manu.
 Sic tibi, Roche, pios divorum instauret honores,
 Terra ortu multum facta beata tuo.
 Sic tua Mygdonio radiantia marmore templa,
 Crebet adorator thuris honore colat:
 Et titulos addat plaudens tibi fama perennes.
 Pellere quis geminam te prober urbe luem,
 Maximus & pestis, noscaris & Hæresis ultor,
 Et statuas forti bina trophæa manu.

D. ROCHO *peste* & *fame laboranti Angelus* &
Canis appingitur.

II.

Roche tuos grassata lues depascitur arvus,
 Et jejuna vorax lancinat exta fames:
 Ecce tibi rutilus Medicus volat Ales at aëtris,
 Ecce ferat Cereris qui tibi dona, canis.

E e

Ille

Ille luem fugat, iste famem, cùm prosit utérque,
Dic mihi, dic cujus gratia major erat.

A D. ROCHO *pestem fugat Angelus,
famem canis.*

III.

A patriâ profugus, dum peste faméque laboras,
Est cane pulsa fames, Cælite pulsa lues.
Quæ te cunque premat mala sors, abiste moveri,
Invigilant vitæ terra, polûsque tuæ.

Ad DIVUM ROCHUM Alexicacum.

IV.

Jure trucem vexas, qui te vexaverat, hostem,
Dum procul è nostro pellitur orbe lues.
Te semel afflarat nigro virosa veneno,
Sæpiùs hanc nostro tamen orbe fugas,

XVI. AUGUSTI.

S. HYACINTHUS C. *Ordinis Prædicatorum,
fluvium Vandalum pedes trajicit.*

Dive tibi Arctoæ fluvius rapidissimus oræ,
Trajicitur famulis sub pede pressus aquis.
At quanquam sine nave celer, sine remige curras,
Gutta tuos tetigit non tamen ulla pedes:
Ne grato qui pulcher eras Hyacinthus odore,
Narcissus rapido mersus in amne fores.

Ad D. HYACINTHUM *corpus pie
macerantem.*

II.

Fabula purpureum finxit de sanguine florem
Qui querulas folio fert lachrymante notas.

Tu magis ipse tuo rubicundus sanguine flores,
 Sarmaticæ columnen grande, decusque plagæ.
 In terris Hyacinthus eras, jam tempore nullo
 Marcidus, in cœlis flos Amaranthus eris

XVII. AUGUSTI.

S. MAMAS *parentibus pro Christo captivis natus
 ipse post varia supplicia puer Martyr
 occubuit.*

I.

IN lucem, aut tenebras potiùs, dum prodit infans
 Materno egressum carcere carcer habet:
 Sortitùsque suas media inter vincula cunas,
 Martyre lac Mattis Martyris ore bibit
 Martyr erat moriens, oriens in carcere Martyr,
 Et medio vitæ tempore Martyr erat.
 Nam postquàm puer accrescens tria lustra peregit,
 In puero fortem se probat esse virum.
 Verbere spartanus Romanus & igne probatur,
 Verberibus jussus, jussus & igne premi.
 Dive, rudimentum ponis sub utròque parente,
 Ne rudis ad Fidei prælia Tyro fores.
 Pro Christo sobolem reliqui docuère parentes
 Vivere, pro Christo te docuère mori.

S. MAMAS *variis suppliciis impunè obiectus
 demum tridente confoditur.*

II.

Quem neque Vulcanus læsit, neque Nereus hausit,
 Quem neque terribiles impetièrè feræ;
 Mamantis trifido ter confodis ilia ferro,
 Mille feris dignus, mille, Tyranne, rogis.

Ut positâ feritate feræ mitescere discunt,
 Sic pietate homines deficiente furunt,
 O furor! ô pietas priscis incognita sæclis!
 Ipsa humana fera est, ipse ferinus homo.

XVIII. AUGUSTI.

S. ACAPITUS M. *cui suffocando ignis
 subjicitur.*

I.

ET flammâs jam Martyr erat perpeßus, & undas,
 Et quicquid gravido parturit ira sinu.
 Pendenti extremos subdis, gens effera, fumos,
 Sic tuus in fumos impetus omnis abit.

S. ACAPITUS *ignitas supra caput prunas
 pro Religione pertulit.*

II.

Quos sua jam merito virtus transcripsit olympo,
 Pingitur his circum tempora bina jubar.
 Indigetes inter nondum numeratus haberis.
 Clara tibi rutilo frons tamen igne micat.

XIX. AUGUSTI.

S. LUDOVICUS *Caroli Regis Sicilia filius, pri-
 mum D. FRANCISCI discipulus, mox
 Episcopus Tolosanus,*

I.

Pertæsus Lodoicus opes, pertæsus honores,
 Et blando illecebras quas parit Aula sinu:
 Ite procul Trabæ, dixit, procul ite, Coronæ,
 I procul ex oculis, regia pompa, meis.
 Purpura sola placet nostro rubefecta, cruore,
 Sola placet rigidis texta corona rubis.

S. Lu.

S. LUDOVICUS, *sui magis quam suorum
dominus.*

I I,

Natus ad imperium Lodoix tamen usque putavit
Regna sui regnis nobiliora suis.

XX. AUGUSTI.

S. BERNARDUS C. *adhuc adolescens ex impura
multercula manibus aufugit.*

I,

I Sacides prensantis heræ spem Verna fefellit,
Bernardus cupidæ spem quoque fallit heræ.
Non dubitata fugæ monimenta reliquit uterque,
Dum turpem excuterent pellicis ambo manum,
At minus est quod Verna fugit, tu, Dive, relinquis
Omnia, cum solam deserat ille togam.

D. BERNARDUS *ad religiosa vita septa
multos adducit.*

II,

Et Patrem, & Patrum suades, Bernarde, tuæque
Germanos comites quatuor esse viæ:
Tæque Sodalitij pubes numerosa coronat,
Dum sequeris quò te Numinis aura vocat,
Exoras quodcunque piis sermonibus oras.
Quique aures dederat, dat tibi, Dive, manus.

D. BERNARDUS *Claram vallem incolit,
cui Abbas præficitur.*

III,

Plurima quam Fagus, quam plurima Quercus in-
umbrat

Te tamen in Clarâ degere Valle ferunt,

Ee 3

Quam

Quam luce ingenij, scriptis, virtutibus ornas,
Insigniri illo nomine digna fuit.

D. BERNARDUS *Querceta inter divinis
Commentationibus vacat.*

IV.

Glandiferas inter, frondosa cacumina, Quercus,
Hic ubi mellitæ sæpè vagantur apes;
Divinis, Bernarde, vacas intentus & hauris
Ambrosias cœli mille fluentis opes.
Hinc liquidi favus eloquij tibi gutture manat,
Hinc tua nectareo pagina melle mader,

D. BERNARDUS *lac à Deiparâ Virgine
impetrat.*

V.

Virgineas supplex, Bernarde, precaris ad aras,
Ut Matrem exhibeat se tibi Virgo tuam:
Lac dedit ut sugas; nullum, mihi crede, parentis
Certius indicium quod dare possit, habet.

D. BERNARDUS *Christi gemellus.*

VI.

Sidereæ Bernardus erat genitricis amores,
Cujus ab uberibus dulce pependit onus:
Quis fratrem hunc Christi non dixerit esse gemellū,
Cum simul unum ambos Virginis uber alat?

D. BERNARDUS *Christi collactaneus.*

VII.

E geminis quæ lacte tument candente papillis,
Dat nato alterutrâ non nisi Virgo frui.
Debetur, Bernarde, tuis mamma, altera labris,
Debetur labris altera, Christe, tuis.

D. BER.

D. BERNARDUS à Virgine Deiparâ lactatus.

VIII.

Ætheream, Bernarde, rogas prece supplice Matrem
 Cernuis, ut matrem se probet esse tuam
 Audiit, & facilis sua promens ubera Mater,
 Hæc, ait, oratæ signâ Parentis habe.
 Dixit, & altricem manus exprimit alma mamillam,
 Ambrosiamque vibrat pressâ mamilla nivem:
 Et liquido pluvium corrente per aera gyro,
 Obvia deliciis irrigat ora suis.
 Ille dati pretiosa timens dispendia roris,
 Perbibit, & toto nectare potus, ait:
 In primis vagire iterum puer ambio cunis,
 Est ea si cunis mamma futura meis.

De mellita D. BERNARDI eloquentia

IX.

Dulcia cùm fluido tibi melle volumina manent,
 Eque tuis stillent mellea sensa labris:
 Non lac, ut pueri, quibus est lactare voluptas;
 Sed, reor, è mammâ virgine mella trahis,

D. BERNARDUS auribus mel propinat.

X.

Quæ prius, non aure bibit, Bernarde, solebat;
 At mel non bibitur ore, sed aure tuum.

De tabella in quâ VIRGO MATER ac D. BERNARDUS erant depicti.

XI.

Et Virgo, & tabulâ Christi collacteus unâ,
 Spirat Apellea pictus uterque manu.

Natus in ore favum, lac mater in ubere gestat;
 Melleus est : atus, lactea tota parens
 Ambrosio quæ lacte fluit, quæ melle madescit,
 Dulcior in terris esse tabella nequit.

XXI. AUGUSTI.

S. BASSA *impiissimi Mariti piissima Conjux.*

I.

NUbit in humano mitissima Bassa Marito,
 Et patitur tantum pronuba Juno nefas !
 Accipitri timidæ jungi potuere Columbæ,
 Cum facilis socio juncta sit agna lupo.

XXI. AUGUSTI.

S. AGAPIUS M. S. BASSÆ *filius*
virgis ceditur.

I.

Cur flagris puerum lacerat, nudisque cruentam
 Cur trahit ex humeris carnificina cutem?
 Comprobat esse animos puerilis poena viriles,
 Nec puerum monstrat virga, sed esse virum.

XXII. AUGUSTI.

S. SYMPHORIANUS M. *ad Martyrium*
à matre incenditur.

I.

AD loca supplicij postquam te vidit euntem
 Intrepido mater, Symphoriane, gradu :
 Clamat. Io, rutili capitolia suspice cœli,
 Quó tua te virtus! Nate, Fidesque vocant.
 Non prior eripitur quam ducis ab aere vitam,
 Altera sed melior vita priore datur
 Jam meritos tibi clara jugat victoria currus.
 Jamque trophæa tuo victor ab hoste feres.

En tibi laurigeras præferri cerne securus,
 Moxque aderit justo missa corona polo,
 Nobilis ad tantos ne purpura desit honores,
 Purpura erit fusus,quem dabis ipse,cruor.

XXIII. AVGVSTI.

S.SIDONIUS APOLLINARIS *Arvernorum Episc. &
 Vates eximius,Parnassum expiat.*

I.

Quæ prius incestæ fuerant,te Vate,Sorores
 Castaliæ Paphios dedidicere modos:
 Inque locum Veneris,cessit pulcherrima virtus;
 Quique profanus erat,castus Apollo fuit,

S. SIDONIUS APOLLINARIS. *per litteras.*

S. LUPO *Episcopo Trecensi suum ovile
 commendat.*

II.

Arverni Antistes populi,cui sacra verendum
 Texit honorifico tegmine,Mitra caput:
 Tutaturus oves,[vix postea sæcula credent]
 Custodem teneri vult gregis esse Lupum.

De illius Nomine.

III.

Nomen Apollineum tibi contulit augur Apollo,
 Cùm dare Apollineum vellet Apollo decus:
 Namq;ut verticibus Pindus perit astra gemellis,
 Jam gemino præerit binus Apollo jugo.
 Castalidum tu præses eris rectorque Sororum,
 Dum remanet veterum Præses Apollo vetus.

Ec 5

Mira

Mira in Egenos liberalitatis.

IV.

Cætus egens te poscit opem; tu, Præsul, egenti
 Munificas dextra divite spargis opes.
 Poscit opem, tu spargis opes: nam tradis & auri,
 Quidquid & argenti, quidquid & æris habes.
 Cessit in hos usus etiam distracta supellex,
 Tèque velis ipsum vendere, si quis emat.
 Qui dederit gabatos, cyathos, chrysendeta lances;
 Quis putet impositos hunc dare nolle cibos?

XXIV. AUGUSTI.

S. BARTHOLOMÆUS *Apostolus pelle exuitur.*
Ad Tyrannum.

I.

Martyris exuviis circumdate, crude Lycaon,
 Jura volunt spoliis ut potiare tuis;
 Sic olim Alcides clava victrice ferarum
 Edomiti rectus pelle leonis ovar.
 Hoc spolium si fortè tuos super addis amictûs,
 Vestiet horrendum pellis ovina lupum.

De DD. BARTHOLOMÆO & MARTINO;
Ad Christum,

II.

Martino tibi plura tuus longè Affecla tradit,
 ille sibi vestem detrahit, iste cutem,
 Non deerit, qui, Christe suâ tibi ponat ob ollam:
 Qui velit & pellem ponere, rarus erit.

XXIV. AUGUSTI.

S. AUDOENUS *Rothomagensis Episcopus à ranis
divino Officio obstrepentibus silentium
impetrat.*

Solemnes Hierarcha preces & Cantica fundit,
Alternisque sonant concava Templa Choris;
Seu Matutinas persolvant carmina laudes,
Seu cantata pium Vespera claudat opus.
Interea sacris raucum resonabilis Hymnis
Obstrepat, & querulâ rana coaxat aquâ.
Non tulit Antistes streperæ convicia linguæ,
Et tacitas jussit stare paludis aquas.
Continuò dociles tenuère silentia ranæ,
Inque paludoso delituère lacu.
Plura nequit de te gens garrula dicere, Præsul,
Dùmque silet, laudes concinit illa tuas.

XXV. AUGUSTI.

S. LUDOVICUS *Galliarum Rex ab Aula
illecebris purus perstitit.*

I.

Intactus mediâ vixit Lodoicus in aulâ;
Vixit ut in medio lucidâ concha mari.
Arcano sua dona sinu possedit uterque;
Pocula siderei roris uterque bibit
Spurca sit Aula licet, falsæ licet æquoris undæ:
Nil trahit hic labis, nil trahit illa salis.

Singulis diebus Veneris flagello se cedit.

II.

Sævit in innocuos Lodoix vibicibus artûs,
 Illâ quæ veneris nomine dicta dies;
 Quâ licèt, his Venerem longè fugat ille flagellis,
 Proscriptâque locis omnibus acer agit,
 Sæpè sibi solidos quæ turpiter arrogat annos,
 O utinam Veneris non foret ulla dies!

*Blasphemis frontem candenti ferro
 aduri jubet.*

III.

Blasphemo Superos si quis violaverit ore,
 Sacràque sacrilegâ Numina voce vocet:
 Indecori frontem effrontem Rex stigmatè signat,
 Orâque probrosâ sculpsit inusta notâ.
 Criminibus genus id pœnæ conforme repertum;
 Nimirum hâc aliis redditus arte pudor,
 Nam post insignem candenti grammate frontem,
 Qui queat effrontes dicere, nullus erit,

Blasphemi stigmatia.

IV.

Quæ nova scribendi ratio? liber area frontis,
 Carbo stylus, voces stigmata, charta cutis.
Diebus Sabbati mendicabulorum pedes abluit.

V.

Inclyta liligeri Lodoicus gloria sceptri,
 Mendicos tepido proluit amne pedes.
 Stratus humi, lino accinctus sola putria tergit,
 Illâ, quâ tenuit Regia sceptrâ manu.
 Sordibus, & multo quanquam foret oblita cœno,
 Vîsa fuit nunquam clarior ulla manus.

In sacra expeditione peste moritur:

VI.

O Regum, Lodoice, decus, qui cuncta recentum,
 Et veterum exuperas fortia facta ducum:
 Eois dum sæva lues grassatur in oris,
 Occidis externâ nobilis exul humo,
 At decora ingentis longè majora triumphî,
 Quàm sibi vitâ alij, tu tibi morte paris.

XXV. AUGUSTI.

S. GENESIUS *Scriba, ad cujus ædem dum
 tendit turba in flumen cecidit incolu-
 misque enavit.*

I.

Dive, tuam numerosa cohors quæ tendit ad ædem,
 In rapidas Rhodani fertur euntis aquas:
 Jàmque ruinosi pontis dum machina cœtum
 Sustinet, illa cadit pondere victa suo.
 At Genesî auxilio non cassa in vota vocati,
 Enavit domitis sospita turba vadis.
 Tu quoque supplicibus Divi pete Numina votis,
 Qui fuerat quondam Scriba, Patronus erit,

XXV. AUGUSTI.

S. GENESIUS *Mimus per jocum baptizatus ex
 Ethnico fit Christianus, è Christiano Martyr*

I.

Dum sacra ridiculis simulo mysteria fannis,
 Lux animo fulsit de super orta meo:
 Ergo ego deposito sumptæ simulamine larvæ,
 Mando procul fictos serins ire jocos.
 Aspersæ capiti lymphæ (quis crederet unquam
 Pectoribus flammæ ingenuere meis.

E c s

Sac

Sac ludo scenæque datum, modò crimina vitæ
Dextra salutiferis rirè piavit aquis.

Si quid adhuc maculæ superest, quod lustrica non-
Ex animo penitùs terferit unda meo; (dum
Cæsus adoratas dum concido Martyr ad aras,
Expiat id fusus, me moriente, cruor.

XXVI. AUGUSTI.

SS. IRENÆUS & ABUNDANTIUS MM.

in cloacam immersi moriuntur.

I.

Sordibus immerſus spurcis sortitur utèrque
Martyr in immundo funera pulchra fimo.
Tortores gravis error habet, nam lipſana Divùm,
Quocunque occultes, ſunt pretioſa, loco.
Sic nihil amittit pretij, nil gemma valoris,
Hanc licèt indueris ſordidiore manu.
Nec minùs eſt luteâ Titan formoſus in ulvâ,
Quàm cùm cæruleis aureus exit aquis.
Corporis illuvies te non excludit olympo.
Sit facies animi dummodò pura tui.

XXVII. AUGUSTI.

SS. AURELIUS & NATALIA Conjuges, MM.

*ſuſceptâ geminâ ſobole, mutuo conſenſu Caſti-
tati, non liberis vacant.*

I.

Suſtulerat geminam Conjux è Conjuge prolem,
Utraque fœcundo quæ fuit orta ſinu;
Jam ſatis indulgum ſoboli; nec tertia noſtros
Progenies oneret, dixit uterque, toros.

Aſſen-

Assensere sibi faciles, fraterque maritus
 Protinus efficitur, fitque marita soror.
 Sed castum ad thalamum cœli accurrere Quirites,
 Cùm Prole accurrit Virgine Virgo Parens.
 Qui cupis hanc sobolem thalamum tibi sterne
 Nimirùm in casto nascitur illa toro (pudicum

XXVII. AUGUSTI.

S. CÆSARIUS *Arelatensis Episcopus, Eum
 allocuturus Rex Theodosius, deponeba
 diadema.*

I.

Cæsarium alloquitur, posito diademate Princeps,
 Regalémque jubet frontis abesse notam:
 Cur tamen hunc tanto Theodosius auget honore?
 Cæsarius magno Cæsare major erat,

XXVIII. AUGUSTI.

S. AUGUSTINUS *Hypponensis Episcopus in Africa
 monstrorum ferace nascitur.*

I.

Augustine, tulit, dum te tulit, Africa monstrum:
 Sæpiùs ô utinam talia monstra ferat !

Suum ad meliorem frugem reditum procrastinat.

II.

Cras te victurum meliùs promittis; at illud
 Quando suis Titan Cras vehet actus equis?
 Qui non est hodie, nec cras erit aptus agendo;
 Vive hodie, cur te crastina vita juvat?
 Cras tandem hoc oritur, corvòque abscede re jussò
 Et vocem & nivei pectus oloris habes,

Ecce

Ecce biforme parit, varium parit Africa monstrum
 Fis subito Cygnus, qui modo Corvus eras,
Probitatem pari doctrinâ conjungit.

III.

Augustine facis scribenda, legendâque scribis:
 Nec liquet an doctus sis magis, annè probus.
 Et facit & scribit docta & proba dextera: doctum.
 Te scribendo probat, te faciendo probum.

XXIX. AUGUSTI.

Decollatio S. JOANNIS BAPTISTÆ,

I.

Increpat illicitos Baptista Herodis amores,
 Audet & impavido fortiter ore loqui.
 Multa tibi cùm, Rex, liceant, pro pellice, dixit,
 Non licet uxorem fratris habere tui.
 At sævi monitis commota salubribus, ardet,
 Fulmineasque vomit Principis ira minas.
 Nec satis est tonuisse minis, Caput, inquit, ini-
 Carnifices, vestro protinus ense cadat. (quum,
 Audaces sic lingua sonos compescere discat,
 Carpere delicias quæ fuit ausa meas. (tur
 Falleris Herodes, plus muta hæc lingua loque-
 Te simul incestum dicet, & esse ferum.

*Quidquid petieris dabo tibi, licet dimidium
 Regni mei. Marc. 6.*

II.

Ergone sacrilego mactabitur hostia cultro,
 Et cadet imperiis sanguinolenta tuis?
 Pollicitis majora, Senex delire, dedisti,
 Pars fuit Imperij non nisi pacta tui.

Quod

Quod tulit unius pretium Meretricula saltus;
Imperio majus quis neget esse caput?

Vel

Ergo nè vesatio cervix devota furori,
Concidit imperiis icta, Tyranne tuis?
Venturis occurre odiis, scelerique nefando;
Nam jurata fides integra semper erit.
Promissis majora petit sibi munera Pellex;
Imperio majus nam caput illud erat.

Aliud.

III.

Lascivæ Imperij pars est promissa puellæ,
Si moveat doctâ vel semel arte pedes:
Crudelis Balatro, Solymique infamia sceptri,
Si Meretrix iterum saltet, egenus eris,

*Da mihi protinus in disco caput JOANNIS
BAPTISTÆ.*

IV.

Tale caput saltu qui vendidit Institor uno,
Ah! pretium mercis nesciit ille suæ!

Aliud.

V.

Tam charum Superisque caput, terrisque verendum,
Prostibuli merces gesticulantis erit!
Ah! nescis pretium, nescis imponere rebus:
Nam caput Imperio grandius illud erat.

Præcepit afferri caput ejus in disco. Marci 6.

IV.

Jam sacra melluerat violentus colla Satelles,
 Rex ait, Hæc oculis ferte videnda meis.
 Nec mora, defixos satiant spectacula visus,
 Inque cavâ prostat nobile lance caput.
 Mensa dapes tulerit magno licet illa paratu;
 Fercula nunquam aliàs tam pretiosa tulit.

*Contristatus est Rex propter Insjurandum.
 Marci 6.*

VII.

Dum refluxo varias Pellex agit orbe choreas,
 Et, quo debuerat displicuisse, placet?
 Dat caput Herodes pretium, poscente puella;
 Nimirum ille suam strinxerat antè fidem.
 O Regem fidum! sed tum tantummodò fidum,
 Majus perfidiâ est cum scelus ipsa fides.

*Herodes Natalis sui cœnam fecit Principibus
 & Tribunis. Marci 6.*

VIII.

Quæ, Baptista, tibi pariunt lacrymabile lethum,
 Quis natalitias has putet esse dapes?

Ecce ego mitto Angelum meum. Exodi 15.

IX.

Paule, tuo; Catharina, tuo de lacte madescit,
 At, Baptista, tuo sanguine terra rubet.
 Fluxerit irrigui cum discolor unda liquoris,
 Hæc, nisi me fallunt omina, causa subest.
 Supra homines, Superisq; patem te facta loquuntur,
 Te probat effusi sanguinis unda virum.

Ille erat lucerna ardens & lucens, Joan 5.

X.

Et flammis ardens & amœno lumine lucens,
Baptistes Christo teste lucerna fuit.
Principis incestos ne lumine prodat amores,
Extincta æternâ nocte lucerna fuit.

Herodias hiunte glacie mergitur.

XI.

Fallaci delusa gelu perit obruta Pellex,
Talibus extingui debuit ignis aquis.

Aliud.

XII.

Saltatrix periit glacialibus obruta lymphis,
Digna pati flammâs, nî pateretur aquas.

Erit magnus coram Domino. Luc. 1.

XIII.

Dicitur à superis infans fore magnus Ephebis,
Qui nondum attactâ repserat ortus humo.
Magnus ut ille foret dum corporis integer extat,
Deposito capitis vertice major erat.

Aliud

XIV.

Ubere materno nondum depelleris infans,
Et tamen in sylvas parvulus hospes abis.
Hic te mellificæ longum pavere volucres,
Inque vicem lactis dulcia mella dabant.
At postquàm te sylva virum jam frondea vidit,
Tecta Sionæ grandior urbis adis:
Herodémque ferum, dum Gloris amoribus ardet,
Turpis adulterij crimine, Dive, notas,

Scilicèt incestos[namque hos apis innuba figit]
Figere nutrices te docuere tuæ,

Alind.

XV.

Vina inter moriens abstemius occidit Heros,
Qui priùs in sylvis vixit, in urbe cadit:
Nempe homines sensit qui moribus esse ferinos,
Moribus humanas senserat esse feras.

Alind.

XVI.

Dum caput inferret lancem Rex sævus in unam,
Nonnè petit quanti ponderis illud erat?
Impietas fecit pretium, dum subdola Pallas
Visa sacrum Regno præposuisse caput

*Herodes Natalis sui cœnam fecit Principibus
& Tribunis, Marci 6.*

XVII.

Qui tibi natalis fuerat (crudelis Adulter)
Heu mihi! fatalis quàm fuit ille dies!
Nimirum mixto festa inter gaudia luctu,
Lethifer est aliis, lucifer ille tibi

*locos inter convivales S. JOANNES BAPTISTA
detruncatus.*

XVIII.

Ipsa Venus comitem Bacchum sibi cædis adoptat,
Dum sibi sævitiae non satis esse putat.
Namque inter calices, insons Baptista, peremit
Te Venus, & Veneris qui solet ire comes.

XXX. AUGUSTI.

S. FELIX M. Deorum Serapidis, Mercurij &
Diana simulacra solo afflatu dejicit.

I.

Tergeminos tenui Felix cum straverit oris
E Flamine, non ne deos dixeris esse leves

Alind.

Aliud.

II.

Quam felix animosus erat, qui fana deorum,
Sola anima pectus, funditùs ire dedit!

Aliud.

III.

Theſſalicum impositâ premitur cur Pelion Oſſâ?
Grandia Centimanus cur movet arma gigas?
Nîl opus est tantæ tanto molimine molis,
Ut ruat è solio Juppiter ipse suo:
Dejicit afflatu solo trepidantia Felix
Numina, non aliis nritur ille minis.
Scilicet insanæ mentis quos vulgus adorat,
Esse deos monstrat tam levis aura leves.

XXX. AUGUSTI.

S. BONONIUS *Abbas solitudinis amans*

I.

Niliaci nemorosa petis deserta Canopi,
Quaque licet, mundi totius exul eras.
Sylva tibi fuit hospitium, domus antra ferarum,
Tectum æther, saxum culcitra, terra torus.
Indormisse putent alij, mens libera cuique est;
His ego te thalamis invigilâsse reor.

XXX. AUGUSTI.

B. ROBERTUS DE ARBRUSCELLIS *Ordinis Fonta Ebraldi corpus cilicinâ veste induitur.*

I.

Grandibus hirsutam setis, hamisque rigentem,
Indueris toto corpore, Dive, togam:

Ff 3

Astrine

88 ANNUS SACER POETICUS.

Astringisque tuos, ferro fodicante, lacertos:

Te putat, id quisquis viderit, esse reum,

Non tamen ullius pœnas das criminis insons,

Nam tibi mens ullâ labe notata nitet.

His styga profligas Miles cataphractus in armis,

Et quicquid sociâ cum styge fœdus habet.

Qui stygios ibit sic loricatus in hostes.

Victorem similis palma ferenda manet.

XXXI. AUGUSTI.

S. ARDANUS *Lindis farnensis Episc. iniecto in
mare oleo tempestatem sedat.*

I.

PRæsul, in iratas oleum jadis æquoris undas,

Cùm prope navifragis cymba fatiscit aquis.

At vix palladius summas liquor attigit oras.

Dive, oleo pelagus mitius esse vides.

Atque ira littorea Numen quas frænat arenâ,

Gutta olei rabidas sic quoque frænat aquas.

Alind.

II.

Ventorum pelagique minas, cælique fragorem,

Pacatis olei guttula sedat aquis.

Symbola compositæ pacis nunc cernis olivum,

At prius indicium pacis oliva fuit.

XXXI. AUGUSTI.

S. AMATUS *Episc. vir sui Nominis.*

I.

In te acres inimicus atrox licet excitet iras;

Hostibus inviris semper Amatus eris.

MEN-

MENSIS SEPTEMBRIS.

PRIMA SEPTEMBRIS.

S. **ÆGIDIUS** *Abbas nutricis cervæ alumnus.*

I.

ÆGidius spretis fuerat quibus actus, Athenis,
 Quæritat ignotos nobilis Erro lares.
 Spelæumque subit, tacitos ubi degeret annos,
 Qua Rhodanus rapidis jam premit æquor a-
 At fera ne vacuo pereat jejunos in antrò, (quis,
 Ubera, quæ turgent lacte bibenda dedit. (uber,
 Non nunc primum homines animantum nutriit
 Quod modò fit, factum tu prius esse putes:
 Cervæ fit Ægidio nutrix, lupa facta Quirino;
 Nutriit hæc puerum, nutriit illa virum

I. SEPTEMBRIS.

S. **JOSUE** *Propheta urbis Jerichuntis mœnia
 clangore tubarum diruit.*

I.

Nunniades Jerichuntinas everterat arces,
 Thebane Amphion conditor arcis erat.
 Dissimiles, similes nè magis quis dixerit? urbes
 Construit iste lyrâ, destruit ille tubâ

II. SEPTEMBRIS.

S. JUSTUS *Lugdunensium Episcopus spreto patriâ
Egyptum petiit unde tamen corpus ejus exa-
nimum in patriam revehitur.*

I.

Quid Nilum Rhodano præfers? an barbara
(Memphis

Pluris erit patriæ quàm pia regna tuæ?
Et nomen pietatis habes, & Justus haberis,
Diffona vox pugnat moribus illa tuis:
Lentus abes, nec scire licet, quæ causa moretur;
Nec cur ad reditum liber abesse velis.
Non tamen usque tuis extorris habebere terris,
Nam mors æqua dabit, quod dare vita negat.
Nam quando patrium repetet mens libera cœlum,
Et patriam repetet corpus inane plagam.

II. SEPTEMBRIS.

S. ANTONIUS *Augustinianus Eremita & M.
dexterâ & capite pro Christo orbatur.*

Et palma, & meritæ cariturus honore coronæ,
Et capite & dextro nî caruisset, erat.
Sceptrum alij, Christoq; tuam posuere coronam;
Plus dextram, plus est de posuisse caput.

III. SEPTEMBRIS.

S. AICULPHUS M. à Columbo *Pseudo Monacho,
oculis orbatur.*

I.

EXsculpit quicumq; oculos non ille Columbus,
Mutato potius nomine Corvus erit.

III. SEPTEMBRIS.

S. SIMEON STILITES *quem Mariani Fæsti
ponunt 24. Maij.*

Pars longæ est emensa viæ, quid Dive moraris?
Ecce tibi ad cœlum jam breve restat iter

IV. SEPTEMBRIS.

S. ROSA *Virgo pie in se crudelis,*

I.

I Sta inter niveos Rosa formosissima flores,
Non rubet Idaliæ tincta cruore deæ,
Aut si fortè rubet, misto candore rubori,
Illa suo tantùm sanguine tincta rubet.
Sed quid, ais, teneros pia Virgo verberat artûs?
His decet incinctam vepribus esse Rosam,

D. FRANCISCI *Affisiatis familiâ
transfertur in Calum,*

II.

Flos novus Autumno legitur, non tempore Veris;
Gratior hoc, quando rarior ille fuit.
Hunc rigat irrorans æther, hunc Tuscia gignit,
Franciscique ferax pauperis hortus alit.
Hunc ne fortè afflent gelidæ mala flamina brunæ,
Constitus Elysiis postmodò vivet agris,

IV. SEPTEMBRIS.

S. MOSES *Legislator & Propheta à matre
Nili fluente expositus,*

I.

Dum tenerum Phariis Mosem committeret undis,
Elicit hos querulo mater ab ore sonos:

I puer infelix, parva tibi corbe natanti,
 Nilus inoffensas sternat amicus aquas.
 Ut thalamus, si vivis, erit tibi textile vimen;
 Vimen idem, tumulus, si moriaris, erit.

V. SEPTEMBRIS.

S. PROBA V.

TOta pia es, nomènque tuum virtutibus imples,
 Téq; probat, quisquis nominat esse Probam.
 Ast adeò hostro pietas vilescit in ævo,
 Improbis ut probrum censeat esse probum.

VI. SEPTEMBRIS.

S. ELEUTERIUS *Abbas malum Genium pueri
 corpore expellit.*

I.

Obsessus stygio dudùm puer ibat ab orco,
 Heu mihi! quàm multis flebilis hospes erat;
 Vidit, & ingemuit Senior, puerùmque misertus
 Liberat, & juris jam sinit esse sui.
 Vocibus his fugientem orcum pius urget abactor:
 Insequit irque suis, quàm licet usque jocis:
 I, pete Tænarios, noti pete chasmatis ignes,
 Hic habita, & nostras desere, prædo, domos:
 Aut velut antè redi porcorum in corpora; nàmque
 Fœdus amicitiae Porcus & Orcus habent,

VII. SEPTEMBRIS.

S. STEPHANUS *Episcopus Diensis adhuc infans.*
diebus Veneris materno lacte abstinet.

I.

M Atris adhuc blandis Stephanus pappabat in
 Potabátq; almos, ubera plena, sinus: (ulnis,
 Lux tamen his epulis, his sobria temperat escis,
 Quæ sibi de Veneris nomine nomen habet
 Hâc mamina ambrosiam renuit, quâ luce severus
 Proluerat Christi guttura fellis acor.
 Quantus erit cû n vir plenis adoleverit annis,
 Si jam nunc peragat parvulus ista puer?
 Tu lacte abstineas, Veneris quod mamina propinat,
 Lac Veneris, nimium dicitur esse merum.

VII. SEPTEMBRIS.

S. EVORTIUS *Episcopus Aurelianensis, profectus*
ad redimendos captivos acclamatur Episco-
pus auspicio Columbae.

I.

Captivam domino prædam dum subripis hosti,
 In bona, quæ vitas, reria, præda cadis.
 Quòdque magis mirum, non te venaticus Ales
 Accepit, sed te blanda Columba capit.

VIII. SEPTEMBRIS.

NATIVITAS B. M. VIRGINIS.

I.

E Xue, gens hominum, mordaces exue curas,
 Libera lætitiæ da modò fræna tuæ.
 Tartareas procûl acta fugit nox atra sub undas.
 Jam melioré nitet lumine compta dies.

Ecce

Ecce serenand's nova nunc Aurora tenebris,
 Sternit in occidui prævia solis iter:
 Ista recens, vetus illa; parens tamen utraq; fulgent:
 Venturum illa diem nuntiat, ista Deum.

VIII. SEPTEMBRIS.

S. ADRIANUS M. *quem Natalia conjux virum
 induta in carcere invenit.*

I.

Vincla catenatos cohibeant Martyris artus,
 Adria cui clarum nomen habere dedit.
 Impediunt aditus septæ munimina portæ,
 Claustrâque fœmineo non adeunda pede,
 Quid faciat? quæ tentet agens molimina conjux,
 Ut liceat vetito conjugis ore frui?
 O amor! ô casti genius versutus amoris:
 O puer, innocuos neçtere docte dolos!
 Induitur mentita virum, vigilumque catervas
 Fallit in ignoto fœmina cauta lago.
 Dissimulat sumpto caliendum tecta galero,
 Hostilique manus armat, & ense latus.
 Hos, moneo, cultus, Natalia, pone viriles,
 Masculate virtus sat probat esse virum.

IX. SEPTEMBRIS.

SANCTUS AUDOMARUS *Episcopus Moriensis
 mirabilis morborum Medicus*

I.

Hinc procul Hippocratis, procul este Machao.
 (nis artes,
 Herbâque quæ medio stillat odora foco,
 Si quem sæva læsteneat mihi credite, pluris
 Audomarus Medicis omnibus unus erit
 Hi morbos ferroque abigunt, flammisq; recidunt,
 Audomarus solâ cedere voce jubet.

Si pede claudus opem poscat, si lumine captus:
 Rectius hic graditur, clarius iste videt.
 Quæque prius reptabat iners, te, Dive, jubente,
 Currere præcipiti visa podagra pede est:
 Dumq; valere jubes morbum, dum vivere mortem,
 Hic valet imperiis, vivit & ista tuis.

IX. SEPTEMBRIS.

S. GORGONIUS M. *duas inter laures sepultus.*

I.

Non equidem cecidisse reor sine Numine Divum,
 Ut sacra laurerum Martyris ossa tegat.
 Nempe coronatus, stygios qui vicerat hostes,
 Fronde triumphali debuit esse Pugil,

X. SEPTEMBRIS.

S. PULCHERIA *Augustæ Virginitatis.*
& Imperij custos.

I.

HÆc est Eoi columen Pulcheria sceptri,
 Quæ titubans vasti fulciit orbis onus.
 Innumeris, licet una foret, tamen hostibus ausa est
 Fortiter intrepidas opposuisse manus;
 Inque maritali conjux sociata cubili;
 Nullâ unquam repuit Cypridis usta face;
 Huic collata procul cedat Sidonia Dido;
 Fortior & multò castior ista fuit.

XI. SEPTEMBRIS.

S. THEODORA *post adulterium in veste virili*
pœnitens.

I.

CUM Theodora suos fœdâset adultera mores,
 Exiit induto Virginis ora vito;

Verbum

Virque viros inter plectit, quod fœmina peccat:
 Culpa puellaris, pœna virilis erat,
 Te nè, virum, Theodore vocem, Theodora puellam?
 Dic mihi quo tandem nomine notus eas:
 Vir simul est & Virgo simul, nam credo puellam,
 Dum caderet, sed dum surgeret esse virum.

XII. SEPTEMBRIS.

S. GUIDO *post varias toto orbe jactationes ad
 cœlestem patriam vocatus appellit.*

I.

JAm tulerat varios terrâque marique labores,
 Hospes in ignotâ vivere certus humo:
 Cùm morbo afflictus jacuit, fessûsque viarum
 Collocat appresso languida membra toro;
 Vòxque polo medias fertur delapsa per auras,
 Cessit hyems, imber cessit, amice veni.
 Cùm sola terrarum, cùm videris æquora ponti,
 Sola oculis superant astra videnda tuis. (pùm,
 Vox ita, sed placitum (res mira) ut cernat olym-
 Guido oculos tempus clausit in omne suos.

XIII. SEPTEMBRIS.

S. MAURITIUS *Andegavensis Episc. cujus
 capiti dum præsul crearetur columba insedit.*

I.

Cinxit tibi meritos tibi nobilis infula crines.
 Et dominum cepit dextra verenda Pedum
 Sacrificas quæ circum ierat ter & ampliùs oras,
 Insedit capiti, Dive, columba tuo.
 Et trepido alarum motu circumvaga plaudit,
 Atque ita quod tellus sancit, id astra probant,

Can-

Candida cùm culerit suffragia candidus Ales,
 Téque habilem summo nunciet esse loco;
 Id benè si secum perpendat, an esse creatum
 Pontificum faustâ te neget ullus ave?

XIII. SEPTEMBRIS

S. RICHARDIS *Augusta ferro candenti sus-
 spectam pudicitiam probare non recusat.*

II.

Testatura suum sine labe nitere pudorem,
 Edita nobilibus clara Richardis Avis:
 Forcipibus nullis domitos tractare per ignes,
 Apparat illæsa rubra metalla manu.
 Non timeat hæc flammæ Veneris, quæcunq; rubentes
 Virgo rosas tactis credit inesse rogis.

XIV. SEPTEMBRIS

EXALTATIO S. CRUCIS.

I.

VOs quibus ignotus Deus est, confidite rebus,
 Præcipiti versat quas dea cæca manu:
 At nobis quibus antro erebi, quibus æquora ponti,
 Muta quibus telles clamat esse Deum:
 Unica jam certæ fiet tutela salutis,
 Hospita funestæ quæ necis arbor erat. (escâ,
 Námque hominum genitor veritâ dum pascitur
 Intulerat natis omnibus ille necem.
 At postquàm sine Patre oritur fata Virgine Proles,
 Quæ scelus in patulâ sustulit omne trabe:
 Protinùs ex illo miseris mortalibus arbor,
 Quæ fuerat quondam pœna, medela fait.
 Atque ita Peliacæ similis feliciter hastæ,
 Planta tulit nostris vulnus opemque malis.

Her-

*Heraclius Imperatorio cultu indutus, dum Crucem
ferret, secretâ vi remorantē gradum sistit.*

I I.

Progreditur multo latè spectandus in auro
Princeps, & dignas Cæsare gestat opes.
Supposuit humeros sacri sub pondere ligni,
Ex quo aliàs Christi triste pependit onus.
At dum urgere gradum dulci sub fasce laborat,
Restitit arcanâ vi faciente moras.
Vidit id Antistes, cui creditur summa Sacrorum,
Et Regem, monitis talibus usus, adit.
Istam humeris, Princeps, Regalibus exue pallam;
Nec diadema tuas cingat, ut antè, comas, (rut,
Purpura nulla Cruci, nisi sanguine tincta proba-
Nec, nisi sit vepribus texta, corona placet:
Dixerat & dictis faciles accommodat aures
Cæsar, in immota stare coactus humo.
Ergo humeros, gemmisq; caput nudatus honestū,
Plebeio induitur Regia membra ligo:
Procedensq; humili gressūq; habituq; volentem
Approperat nullo ferre labore Crucem:
Quòque priùs tulerat Christus venerabile lignum,
Visus in hunc Cæsar tunc quoque ferre locum.
Scilicet hoc facto fastus damnare superbos,
Et vel in Augusto Principe Christe, doces.
Nec bene conveniunt, nec ab uno Rege geruntur,
Et Crux & rutila Regia pompa togæ.

*De Clavis quibus Christus Cruci
affixus est.*

III.

Hic cuneos, quem tristem incus formavit in usum,
Ferri pondus iners, brutâque massa fait.

At

At postquàm impactus sacræ molimine dextræ
 Inque pedes Domini transiit, inque manus:
 Is clavus tibi clavis erit, quâ sidera pandas;
 Et tibi clava, erebi quâ fera monstra domes.

XV. SEPTEMBRIS.

S. AICHARDUS *Abbas diversa parentum vota
 solerter conciliat.*

I.

PRælia Mavortis genitor, tibi symbola Christi,
 Contra autor genitrix, ut sequeris erat,
 Militiam tu Christi adamas: factumque parenti
 Sic sat utrique piâ calliditate fuit.
 Miles eras, id quod genitor tuus esse probabat.
 Miles eras Christi; quod probat alma parens.
 Liris erat melior dirimendæ nemo sequester;
 Victor uterque parens, Victus uterque fuit.

Cacodæmones aquâ lustrali fugat.

II.

Lucifugus buffo, stigixque tenebris noctis,
 Exilit, & trepidæ dat nigra terga fugæ.
 Scilicet hunc, Aicharde, rigas lustralibus undis,
 Et sacro intingis monstra profana lacu.
 Dic age, cùm liquidæ reprimant incendia lymphæ,
 Igneus egelidas cur fugit Orcus aquas?

XVI. SEPTEMBRIS.

S. EUPHEMIA V. & M. *formam amittit, ne
 pudorem amittat.*

I.

AMputat arrepto sibi labra Euphemia ferro,
 Ut læso illæsus vivat in ore pudor.

Tomus II.

G g

Vidit

Vidit Amor plagas, & honestum dedecus oris,
 Hosque verecundo protulit ore sonos?
 Hæc Venerem calamistra decent: formosior esset,
 Si foret hoc ferro sæpius usa Venus.

Eadem suo sanguine miniata.

II.

Creditur hæc mutilis dixisse Puella labellis;
 Dum sibi magnanimâ lancinat ora manu:
 Pinge meum mihi, sanguis, ebur; nunc juncta ro-
 Lilia, virgineo pulchrius ore micant. (setis
 Non optem, ascitam fuco mihi quærere formam,
 Hoc minio pictus si mihi vultus erit.
 Cerussam natura dedit, junctumque decenter
 Cerussæ minium debuit esse meæ.

Eadem integritatis amans.

III.

Nudavit generosa suos Euphemia dentes,
 Displicitis fugeret dum placuisse procis:
 Integritas animi fuit ipsa in Virgine major,
 Cœpit ubi integritas corporis esse minor.

XVII. SEPTEMBRIS.

S. LAMBERTUS *Trajectensis Episc. & M. jam
 fato functus impurarum muliercularum
 oscula refugit.*

I.

S Andapilæ impositum prostat sepelibile corpus
 Illibati animi quod prius hospes erat.
 Publica pompa ruit, nuptæ innuptæque puellæ,
 Crebra verecundis oscula ferre genis.
 Si qua minùs casta est, longè retracta recedit
 Protinùs, arcanâ vim faciente, manu.

Turpis adhuc odium veneris post funera durat;
 Eque animo in corpus transit honestus amor.
 Quanta pudicitiae cura est! En cernitur Agnus,
 Lucis egens, olidas extimuisse Lupas.

XVII. SEPTEMBRIS.

Impressio stigmatum D. FRANCISCI.

I.

Quid plagis, Francisce, luis? quid stigmate dignum,
 Purus eras minimae qui sine labe notae?
 Ah video plagae reliquis sunt poena reatus:
 Hae virtutis erunt praemia digna tuae.

XVII. SEPTEMBRIS.

ROBERTUS BELLARMINUS è S. I. Patrum
Purpuratorum numero adscriptus

I.

Induis Ausoniae sacra dum redimicula mitrae
 Dùmque humeros ambit Purpura sacra tuos.
 Non solum suffusa pio sunt ora rubore;
 Ipse etiam vestes erubere tuae.

XVIII. SEPTEMBRIS.

S. FERREOLUS è milite M.

I.

O Re ferox, ferròque minax prius ibat in hostes
 Ferreolus, sequitur dum grave Martis onus:
 At modò dissimilem melior depugnat in hostem,
 Nam nova magnanimus praelia Martyr agit.
 Neu litet hostilem Marti velut ante cruorem,
 Fundere pro Christo maluit ille suum.

S. JANUARIUS *Beneventanus ad bestias damnatur nec leditur.*

I.

NEc te dente leo, nec tigris ungue laessit;
Sed posuere suas blandus uterque minas:
Sanguinem præceps tamen asperat ira Tyrannum;
Effera præ reliquis est fera nempe feris,

In fornacem succensam immissus, Dei laudes celebrat.

II.

Conjicitur medios Præsul moriturus in ignes,
Vix Babylon tales viderat ante rogos.
Inter anhelatæ glomerata volumina flammæ,
Festivis recinit júbila sacra sonis:
Plurimus è patulis Ales delabitur astris;
Ne numeris desit Musica plena suis;
Mobilibus habiles digitis sua plectra maritant,
Et socios jungunt terra, polusque sonos.
Nemo mihi memoret morituri funera Cygni;
Vicinâ inferias qui sibi morte parat;
Flumen ad irriguum reliqui modulantur Olores:
Nunc Olor in mediis concinit iste rogis.

XIX. SEPTEMBRIS.

S. GOERRICUS *Metensis Episc: cæcus cum esset, à duabus filiabus suis deducitur.*

I.

Quas modò plus oculis, his dum fruereris, amabas
Dirigit errantes utraque Nata gradus.
Has tibi cum geminas videamus adesse Sorores,
Quis te oculis orbem jam putet esse tuis?

Alind

Aliud.

II.

Dùm sequitur, cæcumq; præit dùm Nata parentem,
Nox geminos inter cernitur una dies.

XX. SEPTEMBRIS.

S.EUSTACHIUS *dictus aliàs* PLACIDUS, *dum*
prædas venando capit, ipsemet miro
ostento capitur.

I.

QUÀ præceps Anio rapitur, venator agebat
Cum sociis pavidas in sua lina feras:
Jamq; adeò dum tela volant, dum cornua clangunt,
Turbâque dum levium latrat odora canum:
Ecce tibi in solitum & usu mirabile monstrum,
Exhibuit trepido territa sylva metu.
Cervus enim latæ media inter cornua frontis,
Gestat adorandæ signa verenda Crucis:
Inque salutiferâ fixum videt arbore Numen,
Cui placidus primo tempore nomen erat;
Protendensq; manus Tibi nos, tibi dedimur ultro,
Arbitrio votum est vivere, Christe, tuo,
Dixit, & è sylvis abiens, sua nomina Christo
Lustrali aspersus flumine ritè dedit.
Aut nulla, aut certè fuit hæc venatio fœlix:
Cujus præda fuit nobilis, alma Fides.

D.EUSTACHIUS à Nautâ Vxore, à ferâ
geminis Liberis orbat.

II.

Cùm te legitimâ fraudavit Navita nuptâ
Cor rapuit prædo perfidus ille tuum.

At tibi cūm geminum rapuit trux bellua Natum,
 Mœste parens, oculos abstulit illa tuos
 Cūm tibi cor desit, desint tibi lumina, quis te
 Vivere, vel quis te posse videre putet?

*In taurum anenum coniectus, lentis ignibus
 aduritur.*

III.

Supplicij deforme genus ! crudelia monstra!
 Ah malè torquendis monstra reperta reis!
 Membra Pericleis Eustachius ignibus ardet,
 Et falso artificis mugit ab ore bovis.
 At tostum dum turba putat mugire juvencum,
 Intonat æthereis Musica grata Choris.

XIX. SEPTEMBRIS.

S. MATTHÆUS *Apostolus & Evangelista.*

*Vidit hominem sedentem in telonio, Matthæum no-
 mine; & ait illi: Sequere me. Et surgens
 secutus est eum. Matth. 9.*

I.

CHriste, Trapezitam, digito dum divite nummos
 Ad Mensam numerat, sub tua signa vocas:
 Ille moræ impatiens sequitur quocūq; vocantem,
 Nec retinet pleno fatta crumena sinu.
 Astia solo, cœlum cœno vilique metallo
 Æternas sapiens Institor emit opes.
 Penè putes inhiare opibus, Deus omnia vendit,
 Ipsum etiam pretio vendit emacè polum.
 At quanquāmodico cœlum venale sit auro,
 Vix tamen emptorem qui licitetur, habet

D.MAT-

D. MATTHÆO *scribenti Angelus appingitur.*

II.

Scribenti, Matthæe, tibi benè Penniger adstat;
Unde petas pennam, si tibi desit, habes.

Æthiopibus Baptisma confert,

III.

Qui lavat Æthiopes, operam malè perdit & undam,
Nam manet in vultu qui fuit ante nigror.
Tu tamen hos sacrâ lustras dum Flamen in undâ,
Nec, Matthæe operam, nec malè perdis aquam,

Inter sacrificandum securi percutitur.

IV.

Dum litat extructam Mystes operatus ad aram,
Hunc Popa barbarico barbarus ense ferit.
Sic qui sacrificus, quique extitit antè Sacerdos,
Victima nè sacris desit opima, cadit,

XXI. SEPTEMBRIS.

S. JONAS *Propheta in Ceto navigans.*

I.

Æoliis Vates multum jactate procellis,
Sed tandem æquoreæ nobilis esca feræ.
Ille fuit tibi cymba, fuit tibi navita piscis,
Ille fuit votis portus & unda tuis.
Hospite tu tanto gaudes, ille hospite tanto;
Miratôrque tuæ sortis es, illæ suæ.
Tertia lux aderat, cum fido in littore Cetus,
Expuit illæsum, quod prius hausit, onus.
At tibi mens iterum si sit decurrere ponto,
Nil tibi Nautarum, nil tibi ratis opus,
Labere jam notam vastæ pistricis in alyum.
Nulla tibi poterit tutior esse ratis.

XXII. SEPTEMBRIS.

S. MAURITIUS M. *Thebææ legionis ductor*

I.

Inclyte Bellator, Thebææ gloria gentis,
 Cui toties cinxit Laurus honora caput;
 Ah! cadis immeritâ, cadis ietus Cæsaris irâ;
 Dum iubet incesto numina thure coli,
 Grande tibi reliquos decus est si viceris hostes;
 Clarus ab hoc victor, si supereris, eris.
 Bis ter mille tuum comitantur ad astra triumphum,
 Militibus laus est cum Duce velle mori.
 At nos, Thessalici Proceres, hunc credite vestrum,
 Qui vos ad cœlum duxerit, esse Ducem.

*Palo alligatus ac melle inunctus Vesparrum
 aculeis exponitur.*

II.

Qui te cœtus apum melle ungit, acumine pungit,
 Quàm levis ille fugit, tam gravis ille furit.
 Mors tua melle licet foret illita, maxime Ductor,
 Melle tamen dulci dulcior illa fuit.

De Eodem.

III.

Cæsareis poteras obistere fortiter armis,
 Bellatrix poterat te Duce tota cohors;
 Tu tamen auspiciis Christi te ad pulchra vocantis
 Vulnera, deposito fortiùs ense cadis.
 Fulmen eras belli, vires jaculabile fulmen
 Non nisi flammivomo dum cadit axe, probat.

XXII.

XXII. SEPTEMBRIS.

S. PHOCAS *Olitor è terris in cælum Martyrio
translatus.*

I.

Cultor eras rigui, Phoca, studiosus agelli,
Cultor eras animi doctior ipse tui.
Nam quamquàm tibi terra sinu daret ubere flores,
Pulchrior è cunctis floribus unus eras.
Christus ubi proprio tinctum te sanguinis ostro
Vidit, Hic in nostris flos, ait, insit agris.
Nec mora, te superi digitis carpere Coloni,
Et carptum Elysio conseruere solo.
Atque ait hunc rutilo florem qui sevit in horto,
Indigna est isto germine vilis humus.
Tu quoque qui superis florescere quæris in hortis
Sic animi cultor sedulus esto tui,

Afratre natu maximo porcis pascendis præficitur.

II.

Cùm fratrem Suibus frater præfecit alendis,
Proh facinus! porcis tradita gemma fuit.

XXIII. SEPTEMBRIS.

S. THECLA V. & M. *inter feras illasa.*

I.

STant circum Armenij, nuper fera turba, leones,
Et quantum Calydon vix genuisset aper.
Illæque pedes lambunt sine fraude puellæ,
Tutæque mansueto Thecla sub ungue manet;
Quæque lacerrosos prostraverat ante gigantes
Bellua, conspecto Virginis ore pavet.

G g

Dùm

Dùmque feras inter versatur sospita Virgo,
 Tales ad Socias edidit ore sonos:
 Si qua puella velis, melitæos quære catellos;
 Hæc mihi sylvarum turba, catellus erit.

Aliud

II.

Ursus & Ursa piæ lingunt vestigia Nymphæ,
 Carnificis rigido dum tonat ore furor.
 Thecla suos mores crudelibus indidit uris,
 Carnifici mores indidit ursa suos.

Aliud

III.

Dedidit primos aspectâ Virgine mores;
 Nec tigris est rabidam se memor esse feram,
 Suppliciter placidæ blanditur more catellæ,
 Et jacet ante pios, ut solet agna, pedes.
 Mitius, ingenium tortoribus esse decebat,
 Si potuit rabidis mitius esse feris.

Aliud

IV.

Magnanimus Libycæ leo quondam terror arenæ
 Lambit inoffensos Virginis ore pedes:
 Ipsâque deposita tanti formidine rictûs,
 Marmoricam pectit tuta puella jubam.
 Mutat utèrque vices, mores nam Virgo leonis
 Induit, & mores Virginis ipse leo.

Eadem dum procos fugeret, ab hiante ultro

rupe excipitur.

V.

Lenones dum Thecla fugit, quæ tuta leones
 Molliter impressâ mulserat antè manus;

Ecce

Ecce tibi, miranda fides ! invitat euntem
 Dividuo rupes pervia facta sinu.
 Virgo subit trepidi festina pudoris asylum,
 Delusosque cavâ ridet ab arce procos.
 Casta pudicitiae si te non tangat honestas,
 Si tibi sit nullus virginitatis amor;
 Quæ trepidam excepere sinu bipatente puellam.
 His tibi cor saxis durius esse puto.

*Varia suppliciorum monstra quibus obicitur
 debellat.*

VI.

Mirare herculeos in Virgine, terra, labores,
 Mirare imbelli monstra subacta manu.
 Scilicet indomitos domuit Virguncula tauros,
 Et rabiem cicures ponere jussit apros.
 Vincitur undarum quibus est immissa, vorago;
 Vincitur accensæ subdita flamma pyræ.
 Quæ prius Alciden media combussit in Oetâ,
 Visa est virgineis parcere flamina comis.
 Nempe pudicitiae numen portenta verentur,
 Sæque feras ipsæ non meminere feræ.
 Castum ergo quicumque potes jugulare pudorem,
 Sævior an monstris, an potes esse feris;

XXIV. SEPTEMBRIS.

S. GERARDUS Hungariae Episcopus & M. quo
 autore bini Ministri ante aram Deiparae Virgi-
 nis excubabant, eamque assiduo thuris
 suffitu adolebant.

I.

ANte aram gemini stant nocte dieque Ministri.
 (Ara Genitricis Virginis illa fuit.)

Tem-

110 ANNUS SACER.

Templaque fumoso nigrantia thure vaporant,
Virgineosque adolet dives acerra tholos,
Hæc pietas Girarde, tu est, te Præsule, Virgo
Mater odorifero cœpit honore coli:
Perque superbifici laquearia fumida templi,
Surgere thuricremo vigil ab igne vapor,
Scilicet arcanos, quibus intus adureris ignes,
Indicio fumus prodidit ille suo.

XXIV. SEPTEMBRIS.

S. PAPHNUTIUS. M. occisis ferro Sociis, palma
tanquam cruci affigitur.

I.

Paphnuti, tua turba comes cadit icta securi.
In palmæ infixus stipite fortis obis.
Quàm bene juncta tuo sociatur pugna triumpho!
Crux tibi dat palmam, dat tibi palma crucem.
Namque recurvatis ubi palma tenaciter ulnis
Te tulerit, palmam tu quoque, Dive, feres,

XXV. SEPTEMBRIS.

S. FIRMINUS *Ambianensis Episc. & M.*
capite minuitur.

I.

TE, quia cassus eras capitis, diadema coronat,
Quod tamen in capitis vertice stare solet.
Rex fuerat priscis hæc olim incognita sæclis,
Hic ubi non caput est, stemmatis esse locum.

XXVI.

XXVI. SEPTEMBRIS.

S. JUSTINA V. & M. *quam Aglaidius, accito in
auxilium Cypriano tunc Mago, deinde
Martyre frustra deperit.*

I.

Ignibus Idaliis flammatus Amasius ardet,
Justinæque oculos depereundo, perit.
Ardor inexpertum nihil esse relinquit amanti;
Remque agitat per fas omne, per omne nefas.
Dumq; movere nequit Superos, movet horrida vi-
Tartara, nec stygios noti ciet ille deos. (su,
Nil crebum timet illa tamen, Victrixque resistit
Una tot illecebris Virgo, tot una minis:
Nempe pudicitiae septum gerit ægide pectus,
Quamque putat leno Cypri da, Pallas erat.

XXVII. SEPTEMBRIS.

S. COSMAS & DAMIANUS MM. *Medicina
arte præstantes ambo fuerunt.*

I.

Sedulius en reliquis quæ vulnera curat uterque,
Hæc sibi quando insunt vulnera, Martyr amat.

XXVII. SEPTEMBRIS.

S. CALLISTRATUS *præceps in mare ætus à
Delphinis excipitur & ad littus defertur.*

II.

Dulce canis, dum te cædit, Callistrate, tottor,
Ut resona pulsu pectinis icta fides.
Delphinisque tuæ capti modulamine vocis,
Allambunt placidæ pinea texta ratis.

Dum-

Dúmque procellosum detruderis actus in æquor,
 Te geruli tergo sustinuere suo.
 Nec prius abstitit cœpto pia bellua cursu,
 Quàm saluum sicco littore reddat onus.
 Postmodò navigium non est quod inutile quæras,
 Vox naulum; delphin navita; vector eris.

XXVII. SEPTEMBRIS.

S. ELZEARIUS *Comes*. S. DELPHINÆ *caste*
Conjugis castus Coniux.

I.

Nobilis ElZearo nubit Delphina marito:
 Æqua pari semper sint, precor, astra iugo.
 Tàm benè luteolæ junguntur lilia calthæ:
 Tam benè pæstans bellis amica rosis:
 Tàm benè cælato rutilus carbunculus auro:
 Tàm benè phœnici juncta columba foret.
 Nam quantum ad socij genialia fœdera lecti.
 Ille fuit tantùm frater, & illa soror.
 Nec sua nupta virum, nec amat vir tangere nuptā.
 Quamquàm habitent uno nuptaque, virq; toro,
 Sic neque sol lunam, neque solem tangere luna,
 Quamquam habitent uno lunaque solque polo.

S. DELPHINA *Pudicitia gemmâ insignis.*

II.

Berillos, digitisq; gerit Delphina Smaragdos,
 Et latè radiat sardonychata manus.
 Gemma illi pretiosa tamen magis una refulget;
 Illa verecundi gemma pudoris erat.
 Tot varias inter, digitorum sidera, gemmas,
 Clarior in dextrâ virgine nulla fuit.

Castum

Castum utriusque Connubium.

III.

Ut rosa Narcissis accumbit & agna columbis,
 Sic Sponso fruitur Sponsa pudica suo.
 Nam sic alloquitur castum Dalphina maritum,
 Dum primâ in thalamum nocte marita venit:
 Tu mihi quod frater charæ solet esse sorori,
 Et tibi ero fratri quod solet esse soror.
 Dixerat, & nexis in mutua fœdera dextris,
 Sponsus cum Sponsâ virgine virgo manet.
 At subiit castum soboles pulcherrima lectum,
 Quam salvâ peperit virginitate parens.
 Virgine virgo fuit proles dignanda cubili,
 Virgo torus dignus virgine prole fuit.

XXVIII. SEPTEMBRIS.

S. THIEMO *Episcopus Salisburgensis & M. captus
 à Turcis jussusque truncum Mahometis simula-
 crum instaurare, in frustra
 comminuit.*

I.

SQuallebat Scythici signum execrabile Vatis,
 Quod colit inflexo Thracia turba genu.
 Pars deerat cariola situ, tibi trunca, Thiemo,
 Quæ repares statuae fragmina, Turca dedit,
 Ferte citi, ferte arma citi fabrilia, clamas;
 Tradita sunt jussâ protinûs arma manu.
 Ille secnrigerâ simulacrum futile dextrâ
 Scindit & in partes mille repente secat.
 Mors pretium egregij fuit immortale laboris:
 Praxiteles nullum tam benè finxit opus.
 Fingendis alii laudem meruere sigillis,
 Comparat hic summum comminuendo decus.

S. WENCESLAUS M. *Dux Bohemiae dolo matris
Drahomiræ occisus, quæ hiatu terræ absorpta est.*

I.

Improba dum rapidis vehitur Drahomira qua-
In stygias terræ chasmate fertur aquas. (drigis.
Non tamen est habitura levem post funera terram.
Cui vivens aliàs tam grave pondus erat.
Terra parens illi præbet se jure novercam.
Quæ propriæ sobolis sæva noverca fuit,

XXVIII. SEPTEMBRIS.

S. THOMAS de VILLANOVA *Valentinus in
Hispania Episcopus, suis adhuc puer se vesti-
bus exuit ut Mendicum induat.*

I.

Martino quis enim tenuat te pluris habendum;
Grande Valentinae fidus & turbis amor?
Tu totam, quæcumque fuit, largiris egenti,
Ille suæ exuitur nil nisi parte togæ.

XXIX. SEPTEMBRIS.

S. MICHAEL *Archangelus, Deo adversus
Luciferum strenuè militat.*

I.

(Turbae,

O Quem te memorem, Volucris pulcherrima
Attria qui cœli præpes ad alta volas!
Aureus in jaculis radias, stygiôque Cerastræ
Sibila protentâ cuspide colla teris.
Ille Jovis veri solium affectare rebellis,
Tantus inest error mentibus! ausus erat,

At

At tu Pennigero spectandus in agmine Ductor,
 Protinus ultrici corripis arma manu:
 Et Superum comitante globo, nova prælia misces,
 Et domito victor strenuus hoste redis
 Ille per immensi cœli spatia ampla volutus,
 Corruit horrendæmersus in antra Stygis,
 Jure quidem quò se extulerat levior volatu,
 Perfidus, hoc lapsu deteriore ruit.
 Non aliter læsis cecidit Vulcanus ab astris,
 Lemniaco exustus torrida membra foco.
 Sed quid ego levium refero mendacia Vatum?
 Non fuit hîc fallax fabula, pœna fuit,
 Nam nimis id verum furvi probat arbiter Orci,
 Ridiculum Vates quod facit esse jocum.

S. MICHAEL *animarum ad cœlum deductor.*

I I.

Libera deposito dum pondere corporis exit,
 In Patrias cœli mens reditura plagas,
 Criminis extorres animas ad sidera ducit,
 Ætherei Michael gloria rara Chori.
 Frivola gens Vatum, quid inanem fingitis Hermen
 Sæpe per æthereas ire, redite vias:
 Dum serpentigerâ mentes super æthereâ virgâ
 Ducit, & infirmas pellit abactor oves?
 Præstet id officii superæ cum Signifer anlæ,
 Is mihi Mercurius verior unus erit.

XXIX. SEPTEMB.

S. QUIRIACUS *Anachoreta leonis obsequio
 clarus.*

I.

Mole leo formâque minax, rictûque pavendus,
 Quiriacum famulus deveneratur herum.
 Perficit hunc horro Senior, furésque rapaces
 Territat, & reliquas, bellua, serva, feras.

116 ANNUS SACER POETICUS.

Et quidquid vel parva domus, vel postulat usus,
 Davus hic obsequio detulit omne suo (ronet.
 Nolim hominum famulatum ingens me turba co-
 Pat operam præstet dum mihi Verna parem
 Tu tantum famulêre Deo, jussusque ministram,
 Et tigris & pardus mox tibi præstet opem
 Nam servi obsequium Deus æquâ lance rependens
 Hos famulos famulis imperat esse suis.

XXX. SEPTEMBRIS.

S. HIERONYMUS *Ecclesie Doctor, pectus
 pugno & saxo fatigat.*

I.

NUdatos feriente sinus dum Dalmata saxo
 Tundit, & armatâ pectus inerme manu;
 Plagarum crepitus inter lassatus, anhelo
 Hos semel atque iterum rupit ab ore sonos:
 Est animus, corpusq; nocens, pars utraque peccant.
 Utraque pars pœnas, quas meruêre, dabunt.
 Christe mei (nam corpus egent animusq; medelâ,
 Sis animi Medicus; corporis iste silex,
 Ille quidem durus, sed enim mihi durius illo,
 Dum te sustinuit lædere, pectus erat.
 His dictis pugnum intentans, silicemque rigentem
 Impactâ referit pectora nuda manu.
 Quod totiès pugno, totiès quod vindice saxo
 Contudit, attritum nemo cor esse neget.

MENSIS OCTOBER.

PRIMA DIE OCTOBRIS.

S. REMIGIUS *Rhemensis Episcopus.*

CRedite, Rhemensis securo in littore sistet,
Tali Remigio sit modò pulsa ratis.

Prematura in puero sapientia.

II.

Et pater & genitrix sobolem sibi poscit uterque,
Et nasci sobolem gaudet uterque parens.
Infantem primæ subeuntem limina vitæ
Qui videt, in Puero nûl puerile videt;
Et nisi adhuc teneri cernat cunabula Popi,
E senibus natum crederet esse senem.

*Clodoveum Francorum Regem Christianis
sacris addicit.*

III.

Quantus is est, qui Regum apices, dominamque
Compulit imperio Chryste, subesse tuo?
In Reges, Regû nque animos cui tanta potestas,
Hunc ego majorem Regibus esse reor.
Cæcus cûm esset, cæco lucem & oculos dedit.

IV.

Cæcus adest vacuòsque oculis extorribus orbes
Monstrat, & orbatas luce catere genas:
Et baculo prætentat iter, dextrâque fid. li,
Et querulo reducem te rogat ore diem:

Hh 2

Túque

Tùque oculos, quibus orbus eras, largiris egenti,
Fallor, an huic oculos tradis habere tuos?

Aliud in idem.

V.

Remigium quicumque oculis miratur egentem,
Mirari casum desinat; ecce, dedit.

I. OCTOBRIS.

S. NICETIUS *Trevirensis Episc. coronâ insignitus nascitur.*

I.

Grande decus capitis, visus gestare coronam,
Attonito insignis nascitur orbe puer.
Nuda coronatos internitet area crines,
Aut Mystæ certa hæc, aut nota Regis erit:
Sed Mystæ, non Regis erit secat Infula litem,
Quæ simul est honos verticis, est & onus.
Imparibus quod sæpè humeris nutaverat olim,
Hoc onus infantem sentit habere pares.

I. OCTOBRIS.

S. B A V O C. *relictâ Aulâ regiâ, Quercum in quâ mellificabant apes, incolit.*

I.

Qui priùs argutâ Bavo regnabat in Aulâ,
Nunc exesa cavi Roboris antra colit;
Hæc Regis tamen aula fuit, qui sæpè volantes,
Ipse volans ad opus Martis agebat apes.
Utraque par, fallor, dispar est utraque sedes,
Pristina plus fellis, plus nova mellis habet.

Hospita B A V O N I S Quercus ab Angelis frequentatur.

II.

Et superæ mentes, & apum pennata juvenus,
Bavo, tuos celebrat, quernæ septa lares.

De

Defore Pennigerum nunquam tibi credo sodalem,
Sive sit ille poli ; sive sit iste soli.

B. FRANCISCUS BORGIA S. I. *conspetto*
Isabella Augusta cadavere, rebus fluxis
valedicit.

I.

Hesperia occiderat Princeps Isabella coronæ,
Quā fuit in toto pulchrius orbe nihil.
Additus exuviis custos , tristisque feretro,
Luctifica Regis voce jubentis eris.
At dum putre vides , taboque informe cadaver,
Labraque cecropio pallidiora favo.
Heu mihi ! conclamas , nec vultu vultus in illo est,
Nec primi species oris in ore manet.
Lux oculos , cerussa genas , rubor ora reliquit,
Jamque aliud, bellum nū nisi nomen habet.
Hiccinè magnificæ dominam manet exitus Aulæ?
Siccinè tam pulchri concidit oris honor ?
Aula vale , vale Nobilium favor inclyte Regum,
Nemo mihi dominus , qui moriatur , erit.
Ex hoc, rara fides! cœptum est tibi vivere Christo,
Principium vitæ mors fuit illa tuæ.
Utque dies oritur , tenebræ filia noctis,
Nascitur ex ipsâ sic tibi morte salus.

Aliud in idem.

II.

Illa tot imperiis Isabella , tot inclyta sceptris,
Bis gemini Princeps quæ fuit una maris.
Occidit, huic quamvis Phœbus non occidat unquam,
Et cinis est hodie , quæ fuit ignis heri.
Parva nec in solidi spatium producta Decembris,
Absumptam penitus funerat una febris,

Et spes & titulos & avitæ nomina gentis,
 Condidit exiguo, quo jacet illa rogo. (dit
 Quàm fuit urna capax, quæ tot simul una recon-
 Vel quàm parva, illo quæ latuère loco.
 Hæc Franciscæ vides, vertisque ad sidera mentem,
 Hic ubi mors nullâ falce pavenda furit.
 Visa dat aspectu tibi mortua fœmina vitam,
 Sæpè dat aspectu fœmina viva necem.

I. OCTOBRIS.

Festum S. ANGELI CUSTODIS,

Ad ANGELUM CUSTODEM.

Fide gubernator nostræ qui vela carinæ,
 Per vada, per scopulos & maris alta regis;
 Quas animo, gratæque tibi quas voce rependam,
 Qui me per rerum mille pericla rapis;
 Infantem, puerum, juvenemque, vir imque, senemque
 Dignaris studio pervigilante sequi.
 Perge igitur, Tutela vigil, nec desere clavum,
 Dum portum teneat, salva catina suum.

*Aliud in illud Isaia 33. Angeli pacis amarè
 flebunt.*

II.

It pius in lacrymas Ales, te dante cachinnos,
 Lætis ille oculis, si lacrymeris, erit.
 Ridet enim te flente, fleat si riseris ultrò;
 Et quod non peragis munus, id Ales agit.
 Ergonè Cœlitum tangit quoque pectora mœror,
 Ergonè Cœlitum risus in ore sedet?
 Quid sup. rest nisi flere tuos sine fine reatus,
 Semper sit lacrymis lætus ut ille tuis?

II. OCTOBRIS.

S. LEODEGARIUS *Episc. Augustodunensis* & M.
pluribus tormentis clarus feliciter moritur.

I.

(phis,

CLarior hæc reliquis visa est mihi palma trium-
 Quam toties domito Præsul ab hoste tulit.
 Trusus in obscuræ tenebrosa ergastula noctis,
 Fulget ut indicio prodita flamma suo.
 Fronte oculos scrutata manus radicibus hausit,
 Plus oculis cassus, quam prius ille videt.
 Scrupea saxeti tractus per fragmina currit,
 Ad cælum his stimulis promptius egit iter.
 Cædua labra cadunt, cadit orbo lingua palato,
 Eloquio nunquam fertilior fuit
 Antiquis sine fine novos superadde dolores,
 Et tota armorum mole, Tyranne, feri. (tyr,
 Non hoc deprimitur, primitur dum pondere Mar-
 Quin etiam ut gradibus, cladibus astra petit.

II. OCTOBRIS.

S. SERENUS SERVUS *quinque solidorum*
pretio vanit.

I.

Qui vænum exposuit minimâ mercede Serenum,
 (Nam tantum quinis assibus emptus erat)
 Vel malè decipior, vel certè imponere demens
 Nescierat pretium mercibus ille suis.

Pascendo pecori sponte addicitur.

II.

Mentis ut illæsum servet sine labe nitorem,
 Lanigeras ducat sponte Serenus oves.
 Sæpè minus feritatis habet quicumque ferarum,
 Quàm qui hominum in mediis cœtibus esse solet.

Feris vices Pastoris sæpè mandat.

III.

Dum pius Opilio dapibus se pascit inemptis,
 Escâ animum refovens nobiliore suum;
 Sæpè feris pecudes ultro commisit alendas.
 Fitque lopus Pastor, qui modò raptor erat.
 Ite procùl celeres fidum genus; ite Molossi
 Grex vigilum excubiis non eget iste canum.

Mentem pariter & agrum excolit.

IV.

Mentis eras cultor, cultor que feracis agelli;
 Et mens culta magis, quam tibi cultus ager;
 Nam licèt almus ager melle cum fœnore reddat,
 Mens tua virtutum germina plura tulit. |

III. OCTOBRIS.

S. JOANNES CUZUBITA C. è montis verti
*in præceptis agitur à Cacodamone, quem sæpè hu-
 mano è corpore exire coegit.*

I.

TUrpem Orci genium nemorosæ cultor eremi
 Jusserat hospitio cedere sæpè suo:
 I procùl I dixit, miseros cur corporis artus
 Incolis, ut proprios, ambiciose, lares?
 Exiit infrendens alieni liminis hospes,
 Non tamen, ut rabie fervet, inultus abit;
 Nam Senis invalidum Phlegetontius incola cor-
 Trudit ab aërio montis ad ima jugo: (pus
 At Senior lapsu in longo per inane volutus,
 Illæsum nullo vulnere fertur onus.

Risit

Risit, & O, dixit, casu graviore ruebas,
 Dum veri ambires regia sceptris Jovis.
 Ille per æthereos dextrâ te vindice tractus,
 Impulit in cæcum, lurida regna, chaos.
 At quàm corruerit Justus, Deus ipse cadenti
 Supponit placidam leniter antè manum.

IV. OCTOBRIS.

S. FRANCISCUS ASSISIENSIS *C. spinas in
 quibus volutatur, in rosas mutat.*

I.

Vix Franciscus tuis serpebat in ossibus ignis,
 Quem malè lascivus serpere jussit Amor;
 Protinùs hirsutæ removens grave pondus abollæ,
 In medios nudus diceris isse rubos:
 Sed voto frustratus abis, paliurus hebescit,
 Et rosa fit subitò, quæ modò spina fuit.
 Mordaces abeunt in mollia lilia sentes,
 Vêrque suas alio tempore pandit opes.
 Nimirùm tribulorum apices, & spicula nôrunt,
 Conveniat meritis quale cubile tuis.

S. FRANCISCI *pudor in spinis securus.*

II.

Cypriidis afflatus turpi Franciscus ab æstu,
 Membra cruentatis lancinat icta rubis.
 Hoc te sente, Pudor, decet indormite grabato,
 Molliter in mediis nè jugulêre rosis.

*In nivibus volutatur S. FRANCISCUS,
 Et impurum amorem fugat.*

III.

Cùm nitidum, nullâque notâ violabile pectus
 Incendit, sociâ matre, Cupido puer;
 Franciscus gelidas, si quis daret iret in undas;
 Nulla sed hybernis solibus unda fuit.
 Nam glacie strictis, velut arctâ compede, rivis,
 Velabat niveum cana pruina solum.
 Ergò nives, Francisce, petis, positrâque lacernâ
 In rigido versas membra perusta gelu,
 Non poteras meliùs nam vellete purior omni,
 Nix candorem animi denotat illa tui.

*D. FRANCISCUS familiaris cicadae
 Et oviculae.*

IV.

Cujus ad imperium digito suffolta canebas,
 Cujus eras toties dicta Cicada, soror;
 Morigeram simili compellat voce bibentem,
 Et petit placidâ lanca terga manu.
 Dum pecudem innocuam dextrâ palpabat amanti,
 Colludit nivæ concolor agnus ovi.

*D. FRANCISCUS, fulmen è cœlo imminens
 Mortalibus, evertit.*

V.

Nutabat trepidâ tellus lapsura ruina;
 Nî novus hic humeros supposuisset Atlas:
 Nam Deus humanæ speculatus atrocita gentis
 Crimina, corripuit vindice tela manu.

Vibraturus erat totius robore dextræ,
 Quales Pentapolis senserat ante faces.
 Procumbis, flectisque ipsum, Franciscæ, Tonantem,
 Nec quæ decrevit stringere, tela vibrat.
 Tùm tellus pavitans, Quoties desæviet æther,
 Pro clypeo posthac, tu mihi, dixit, eris.

V. OCTOBRIS.

S. A P O L L I N A R I S *Valentinienſium Episc.*
humo ex aridâ fontem elicit.

I.

A Rebant sitiente solo fontésque, lacúsque,
 Siccus & exhaustis alveus omnis aquis.
 Præsul, arenosi per hiantia jugera ruris,
 Pressabat sterilem pulverulentus humum,
 Et sitit, & circum nullos videt ire liquores,
 Tingat, ut exiguo torrida labra lacu.
 Procumbit suppléxque rogat, de cespite vivo
 Profiliat riguæ vitreus humor aquæ.
 Profiliuit properis que fluens per saxa scatebris,
 Te blando invitât murmure, Myſta bibe.
 Accelerat, quæ turba latus tibi plurima cingit,
 Et tecum arentem mergit in amne sitim.
 Dûmque recessisti, tecum simul unda recessit,
 Functâ erat officio, scilicet illa suo.
 Quantus eras, Præsul, docilis cui terra paratas
 Sponte dat, & rursùm sponte resorbet aquas!

*Intumescentem Rhodanum, in quo navigabat,
 repressit.*

II.

Tempeſtas inopina furit, fragilémque phaselum
 Penè repentinis obruit Auster aquis:

Cæte-

Cætera turba metu trepidat, sed Præsul aquosas
 Imperturbato corripit ore minas:
 Sistite præcipites, vaga flumina, sistite motus,
 Et ratis in vestro tuta sit ista sinu
 Finierat, Rhodan' isque fugax mandata loquentis
 Sensit, & attonitis mitior ibat aquis.
 Threicius Vates tumidum compescuit æquor,
 Imperat iratum Mystra filere vadum;
 Forma tamen non una fuit, quas reprimat undas
 Blanditiis Orpheûs, reprimat iste minis,

V. OCTOBRIS.

S. PLACIDUS è S. BENEDICTI familia,
Luciferum sydus adoraturum se negans, occiditur.

I.

Occidit implacido Placidus placidissimus ictu,
 Carnifice intrepidum perfodiente latus;
 Ne malè Lucifero stans coram procidat astro,
 Lethifero Placidus fortior ense cadit.

VI. OCTOBRIS.

S. BRUNO *Carthusianorum Fundator; horrendâ
 demortui voce perterritus, Eremitum petit
 seque silentio addicit.*

I.

Dile, quid agis solidos, sylvæ interiore recessu,
 Nemine, sed tantùm Numine teste, dies?
 Et latebras inter, visque inter vivere saxa?
 Visque inter latebras, durâque saxa mori?
 Quidve feris novus hospes ades, totùmq; silentis,
 Aut vitæ aut mortis ducere tempus amas?
 Voce quid horrida insonuit vocale cadaver;
 Ut priùs assueto te veret ore loqui?

Scilicet exanimes rupere silentia Manes:
 Jam vivos, pressâ voce, filere decet.

S. BRUNO & SOCIIS. HUGONI *Epis. Gratianopolitano designati per visum, uti septem Planeta.*

II.

Quantus is est, micat insolitâ qui luce coruscus:
 Sydera qui terris intulit, atque polum;
 Jure tuos Socios septem dixere Planetas,
 Quos inter Bruno, Phœbus ut alter eras.

S. BRUNO *in Eremum secedit.*

III.

Hic ubi Bruno suum Sociis comitantibus ævum,
 Ignotus reliquis, sed sibi notus agit:
 Cur spelæa voces? meliùs viridaria dicas,
 Quæ flores gremio tot peperere suo.

S. BRUNO *in imagine ad vivum expressus.*

IV.

Horrificæ Bruno stupefactus imagine mortis,
 Solus in horrenti delitet hospes humo.
 Aspicias ut docti dextrâ redivivus Apellis,
 Posthumus exangui spirat in ore color? (versat.
 Quid id est, quod mente agitat, quod pectore
 Nescio quid magnum, quod meditetur habet,
 Verba daturus erat, sed quam tulit ille silendi
 Legem aliis, arctâ religione tenet.

Carthusiani purâ veste, Olorum instar candidi

V.

Mutabit natura vices, sylvisque relictis,
Cervus in æquorea nabit, & ursus aquâ.
Nam priùs ad liquidas recinebat fluminis undas,
Plurimus in sylvis nunc tacet albus Olor.

Ad RR. PP. CARTHUSIANOS.

VI.

Si solus benè qui latuit, benè vixit in umbris,
Veridico, prudens, ut canit ore Sophus;
Vos qui se junctâ refugi latitatis eremo,
Ducitis innocuos, & sine labe dies.
Nîl tamen est, tacitas cur sic abeatis in umbras,
Nam meliùs virtus vestra latendo patet.

VII. OCTOBRIS.

S. MARIA de Victoria Lepantiaca:

*Quo die à Christiano exercitu ope Virginis, fusi
fugatique sunt Turca.*

I.

Thraces,

Dum gerit Hebræus gererent dum prælia
Ordinibus cedunt Lunâque Sôlque suis.
Sol stetit, Hebræus gereret dum prælia miles,
Dum Thraces gererent prælia, Luna fugit.

*Aliud, quo alluditur ad verba hæc Apocalyp. 12.
Luna sub pedibus tuis; & ad Lunam Turcarum.*

II.

Virgo Parens geminos pollens Regina per orbes,
Et solâ, cum sis maxima, Prole minor.

Chri.

Christiadum victrice manu cùm Thracius hostis
 Verteret ignavæ territa terga fugæ:
 Auspice te victa est, & se tibi subdidit ultro;
 Debet enim pedibus Luna subesse tuis.

VII. OCTOBRIS.

SS. SERGIUS & BACCHUS *muliebri veste induun-
 tur ad probrum.*

I.

Fallitur, imbellem Athletam si judicet esse,
 Qui tectum indigno cernit utrūque peplo.
 Fœmineus Pugiles quamvis velaret amictus,
 Hos animus fortis sat probat esse viros.

De S. BACCHO.

II.

Non agit insanis muliebriter Orgya festis.
 Nîl mirum, Bacchus sobrius iste fuit.

VII. OCTOBRIS.

S. GERALDUS M. *cujus corpus Abditum, sponta-
 neo nola tinnitu & novi syderis ortu
 proditur.*

Fortè Palæstinas ibat pius hospes ad oras,
 Christe oculis quondam, quæ placuere tuis:
 Ecce tibi gemini, prædâ stimulante, latrones,
 Immeritum plagis comminuere caput.
 At ne fortè gravis superent vestigia noxæ.
 Obtegir occultum conscia sylva nefas:
 Attonitas sed sponte suâ procul impulit aures.
 Quæ nullâ quatitur, tinnula nola manu:
 Flammæque, commissi sceletis nè de foret index,
 Triste parentanti sydus in axe micat.

Quid

Quid profunt tacitæ, latebroſa ſilentia, ſylvæ?
 Non hominum clamant ora, ſed æra ſonant;
 Nec pia lugubribus, clarantur funera flammis;
 Sed quas parca negat terra, dat æthra faces.

VIII. OCTOBRIS.

QUATUOR CORONATI *Martyres.*

I.

Cerne polum geminas tantum oſtentare coronas,
 Roma, Coronatis quatuor, una micat!

VIII. OCTOBRIS.

SIMEON *Confessor.*

Nunc dimittis, &c. Cupio diſſolvi, &c,

I.

Eſtis uterque pares voto, ſed, diſpare cauſâ.
 Dùm Simeon, dum viſ tu quoque. Paule, mori.
 Tu quia Chriſtus abeſt, diſſolvi, Paule, rogabas;
 Dimitti, Simeon, tu, quia Chriſtus adeſt;
 Ut videas Chriſtum, moreris tu Paule, ſed ipſum,
 Tu contra, Simeon, ut moriare, vides.

D.SIMEONIS. *Epitaphium.*

II.

Phœbe ſepulchrales celebra Simeonis honores;
 Illæ ſacræ moritur dignus amore lyræ.
 Urnam incide tuæ tenui mucrone ſagittæ,
 Talis ubi imparili carmine Leſſus erit:
 Hic jacet in medio (paſſus ſua funera, cantu;
 Sarcina dum gremium chara ſenile premit,
 Sic nivei candoris olor, quo gutture cantum
 Fundit, eo vitam gutture fundit olor.

VIII.

VIII. OCTOBRIS.

S. PELAGIA *in veste virili Pœnicens.*

Illa olim Syrias inter famosa puellas,
 Quæ ductum à Pelagi nomine nomen habet;
 Luger in obscuro camerati fornicis antro,
 Se priùs Idaliæ signa tulisse deæ
 Et vestem, & cum veste animos induta viriles,
 Quæ priùs admisit virgo vir i la luit.
 Ulcisci neque enim satis est in virgine fellis)
 Mascula femineum debuit ira nefas.

S. BRIGITTA *Vidua, quam cùm Mater in utero
 ferret, accepit in somnis se propter fœtum
 à naufragio liberandam.*

I.

Enatat incolumis per te, propè naufraga mater,
 Dum te utero ferret parva Brigitta suo. [gunt:
 Quis novus hic ordo? reliquos sua pondera mer,
 Fertur ac ecce suo pondere, salva patens.

IX. OCTOBRIS.

S. DIONYSIUS AREOPAGITA *Athenis na-
 tus Parisiis moritur.*

I.

NAscentem puerum doctæ vidisti Athenæ,
 Gens Parisina sacrum vidit ob te Senem;
 Nec poterat sive interitum, sive inspicis ortum,
 Nobilius nasci, nobilius vè mori.

Dato quam accepto sanguine clarior.

II.

Quamlibet acceptus sit clarus origine sanguis,
Clarior, effuso sanguine, Martyr eras.

E solis deliquio infert Authorem natura pati.

III.

Te grave deliquium solis dum perculit, hauris
E tenebris animi lumina prima tui.

*A Francis quos Baptismate donarat,
comburitur,*

IV.

Francigenum praelustre decus, cui, Gallia sacro
Flumine tingendum subdidit ampla caput:
Lota salutiferis fuerat quæ natio lymphis,
Ipsa tuæ flammæ, Dive, teponit aquæ:
Et tibi quæ fuerat lustrata plantibus undis,
Æmula te flammis expiat illa suis.

Semi ustulatus feris illesus objicitur

V.

Jam lento semustus erat Dionysius igne,
Quæ superant, rabidis dantur edenda feris.
Non tamen esutiant, jejuna caterva, leonis,
Intactoque famem sustinere cibo.
Plus sapuit tortore leo, plus Præside tigris,
Pabula dum geminæ non sapuere gulæ,

Truu-

Truncato capite, Martyrii laureâ donatur.

VI.

Abscissâ cervice minor, sed pectore major,
Dive, coronandum tollis ad astra caput.
Scande celer, superosque vola super ætheris orbes,
Te merces pretio sanguinis empt a manet,
Magna situ, major populis, & maxima scepro
Gallia, sed meritis est minor illa tuis.

Amputatum sibi caput manibus sustentat.

VII.

(cem

Patrem hominis magnam, rerum mentisq; capa-
Dive, tibi tortor messuit ense caput;
Ad terram tendebat onus, sed sectile collum
Suppositâ properas sustinuisse manu.
Immundam ne tangat humum tam nobile pondus,
Aut collo, aut manibus debet inesse tuis.

Aliud in idem.

VIII.

Tortor idem Præsulque caput, sed dispare formâ
Sustulit; ense prior, sustulit iste manu.

IX. OCTOBRIS.

S. DEMETRIUS M. *cujus chlamys sanguine
tincta effrenes aquas repressit.*

I.

Sistit inundantes fluvios, undasque rapaces,
Martyris illustri sanguine tincta chlamys:
Usque adeo natura Deum veneratur aquarum,
Cedat ut exuviis Martyris ipse furor.

IX. OCTOBRIS.

S. ABRAHAMUS PATRIARCHA *filium*
immolans in tabella depictus.

I.

Tristis in aggesto moritura stat hostia busto,
Et videt armatas in sua fata manus.
Arduus elatos genitor libratur in ictus,
Inque caput pueri stringere tela parat.
Ensem urget, lethumque manus jam mota tulisset,
Sed plagam invito patre, moratur amor.

X. OCTOBRIS.

S. JOANNES C. *Ordinis* S. AUGUSTINI.
inter sacrum faciendum totus liquefcit
in lacrymas.

I.

FLamen adorandas sacris operatus ad aras,
Æstuat, & posito tegmine, membra levat.
Incaleant quantis flagrantia pectora flammis,
Indicat è capitis qui volat arce, vapor:
Pérque oculos pérque ora piis stillantia guttis,
More nivis lacrymæ jugè fluentis eunt.
Sic postquam artifici latuit rosa condita plumbo,
Lacryma suppositis stillat odora rogis.
Rerum mira fides ! jam nascitur hostis ab hoste;
Nam sacer has animi parturit ardor aquas.

XI.

XI. OCTOBRIS.

S. BRUNO *Epis. Coloniensis quocunque iter in-*
stituatur piam librorum suppellectilem
secum defert.

I.

Esse cupis tecum doctos ubicunque libellos,
 Illa tuum relevat turba sodalis iter.
 Sic ego credo viæ te non sensisse laborem;
 Effeda facundus nam comes usque fuit.

XII. OCTOBRIS.

S. CYPRIANUS *Carthaginensis Episc. & Martyr,*
ortu clarus, sed vitâ clarior.

I.

Nobilis ille quidem est, quem ducis origine san-
 Vita tamen generis nobilitate prior, (guis
 Est virtus pretiosa magis quàm pendula bulla:
 Scilicet ingenuos hæc probat, illa facit.

II.

Jam satis ipsa suo Libye flagrabat ab igne;
 Tu tamen ecce novo sanctiùs igne flagras:
 Nam simul in vitium flammæ jacularis & ignem,
 Vita tibi fulgut, vox tua fulmen erat.
 Afer in immensum geminatis ignibus ardet,
 Nam novus antiquis additus ignis eras.
 Barbarus extinxit te sanguinis imbre Tyrannus.
 Una tot ardores Africa ferre nequit.

*Dum ad supplicium ducitur, paucos quos habebat
aureos, carnifici, ut de se benè merito,
iussit numerari.*

III.

Dive, necis pretium recipit, dante, satelles;
Nempè tui rarus funeris emptor eras. sunt;
Pauca tamen recipit, neque enim tibi plura super-
Siccine tam parvo sidera cautus emis?

XIII. OCTOBRIS.

*S. GERALDUS in superiori Arvernia famosus,
inter Psalmos recitandos ultimum
spiritum efflat:*

I.

PAndite syderei fulgentia limina Templi,
Cœlicolæ, portis en novus hospes adest:
Clauditur hæc corvis, referatur oloribus Aula;
Ergo G. ralde tibi convenit iste locus,
Quàm meritò puros inter numeratis olores,
Qui moriente sacrum concinis ore melos!

XIII. OCTOBRIS.

*S. COLMANNUS M. innocens suspenditur ex æ-
renti trunco, qui subito revirescit.*

II.

Colmannus, falso cæcus quem crimine Judex
Insemulat vanâ proditione reum.
Nodatus laqueo collum trabe pender ab altâ,
Et sterilis tantum sustinet arbor onus.
Torque alio donandus erat, nec debuit illo
(Indignum!) juvenis regius esse throno:
Ecce repentinas extendit in aëra frondes,
Quæ dudum orba sui furca viroris erat.

Sublatum infami letho, dum floruit arbor,

Testatur juvenem non meruisse mori.

Quicquid caustidicus, quicquid crepet ore Patro-

Hæc melius causam Martyris arbor agit: (nus,

Eximiâ pietate virum, sine fine reclamat,

Colmannum improbitas sancit esse reum.

*Colmanno jam vitâ functo præter morem
crescunt capilli.*

II.

Crescentes, Colmanne, tibi post funera crines,

Canitiem capitis te meruisse probant.

Suspensus ex Arbore extat inhumatus.

III.

Pensilis es, nec, Dive, solo mandatis humanus,

Indigna est tali funere vilis humus: (nis,

Despice quicquid id est quod terra ostentat ina-

Cuncta vides oculis, Dive, subesse tuis.

XIV. OCTOBRIS.

S. DOMINICUS C. à loricâ, quâ corpus domabat.

LORICATUS dictus.

I.

PArce piam laniare cutem, cur criminis experts,

Sanguine vis puras contemere manus?

Nîl reus es, tamen ita tuos malè sævit in artus,

Qui calybe immeritum stringis, & are latus.

Cur solidis lorica tegit te ferrea nodis?

At na quid in mediâ pace cruenta geris?

His ego, Divus ait, fugo tela Cupidinis armis.

Hæc lorica teum munit ab hoste latus.

Tu quoque, lascivis pectus violabile telis,

Hæc quicumque teges ægide, tutus eris.

XV. OCTOBRIS.

S. THERESIA V. *ab Seraphino in corde
sauciata.*

I.

Nuper amabilibus feriit tibi pectora telis,
Aliger æthereo lapsus ab axe puer.
Diva, salutiferá quod transfixere sagittâ,
Quàm cordi hoc superis credo cor esse Choris.

Aliud in idem.

II.

Nescio quæ magnæ pectus sublime Therese,
Trajecit supero dextera missa polo.
Tam benè quæ certo jaculum collineat ictu.
Hanc, Amor alme, tuam credo fuisse manum.

D. THERESIA *ad* CHRISTUM.

III.

Pectoribus jam Christe meis illabere, vastam
Dat tibi quâ venias pervia plaga viam.
Ales amor crebris terebret mihi pectora telis,
Liberius solito quò tibi pandat iter.

D. THERESIAE *Symbolum:*
Aut, pati aut mori.

IV.

Scire cupis, Lector, quibus intus amoribus urat,
Vota mihi, vel mors, vel mihi vota, dolor.

D. THE-

D. THERESIA *saucia ad CHRISTUM*
itidem saucium.

V.

Da veniam si vera loquar, tibi tristia tortor.
Nobilia mihi vulnera fecit amor.

CHRISTUS *ad THERESIAM.*

Talia, si nescis, non fecit vulnera tortor.
Tortorum at manibus cautior usus amor.

XVI. OCTOBRIS.

S. GALLUS *Abbas ursum famelicum reprimat,*
quo deinde tanquam famulo est usus.

I.

CUrrebat stimulante gulâ, cupidusque parabat,
Ingerere inventas ursus in ora dapes.
Siste, Senex dixit, nostræ malè prædo culinæ,
Non calet hæc stomacho mensa parata tuo. (ris
Mox dabitur quod hiando petis, tamen antè jube-
Larga super nostro ponere ligna foco
Audiit, & docilis properat mandata minister,
Et quæcunque Senex imperat, ursus agit:
Ergo dapes modicæ, [merces ea pacta labori)
Morigeræ latiant guttur inane feræ:
Et patitur Senior sociæ sit ut incola cellæ,
Dum rabido nulli vulnera dente ferat.
Ite, quid obsequium defertis inutile, servi:
Iste suo famulus sufficit unus hero.

Aliud in idem.

II.

Gallus erat quondam trepidi formido leonis,
 Galle, urfi posthàc tu quoque terror eris.

S. GALLI *funus equi ferocissimi ad locum Sepul-
 tura sponte deducunt.*

III.

Depositâ graviore sui jam parte, volârat
 Gallus ad optatos, præmia digna, lares.
 Protinùs indomiti funus traxere veredi,
 Collâque inexperto sponte dedere jugo:
 Usque adeò toto prorsùs nîl cernitur orbe,
 Ardua quod virtus non domet, esse ferum.

XVII. OCTOBRIS.

S. ANDREAS M. *altero pede truncatur.*

I.

TOrmentorum aciem, numerosâq; vulnera pas-
 Alterius Martyr fert quoque damna pedis.
 Quis credat, nisi sint Superi, nisi Nomina testes;
 Ocyùs amisso cùrrit ad astra pede.

fus.

XVIII. OCTOBRIS.

S. LUCAS *Evangelista, cui scribenti bos
 alatus appingitur.*

I.

QUam benè conveniunt, tabulâq; fidelis in una
 Et Lucam & socium jungit imago bovem!
 Et Lucas & taurus arant, sed dispare formâ,
 Æquor arat libri Scriba, juvencus agri;

Bos

Bos quoque disparibus Lucæque accingitur armis,
 Utitur ille unco vomeris, iste stylo:
 Ut volet, ut scribat pennâ munitur uterque,
 Ille humeris pennam gestat, & iste manu,

Aliud in idem.

II.

Pinge Parætoniam, Loligine pinge papyrum,
 Ut sacrum absolvat summa coronis opus?
 Nam si deficiat dextræ scribentis arundo,
 Pennas, ne cesses scribere, taurus habet.

Aliud in idem.

III.

Antè animal tardum, modò bos tibi penniger ad-
 Dum linis arcano mystica sensa libro. (stat
 Perge tibi quæcumque polus vulganda ministrat
 Scribere, nec calamis postmodò parce tuis:
 Si pennam quam dextra movet, detriverit usus,
 Bos volucer pennas, quas tibi tradat, habet.

D. LUCAS *unà cum bove depictus
 in tabella.*

IV.

Fare, quid apposuit Lucæ tua dextera, Pictor,
 Symbola, curicolam, non latis apta, bovem
 Qui tanto sudore colit Christi impiger agrum,
 Aptior huic poterat nullus adesse comes.

De bove Lucæ alato.

V.

Cernis inauditas qui bos gerit impiger alas,
 Ponè tuos stratum; Dive, cubate pedes?
 Hunc nisi sacra tui teneat reverentia iussi,
 Jam foret aëria visus abire viâ,

Vel minimo nutu dederis si signa volandi,
Jam volucrem videas ire per astra bovem.

Aliud de eodem.

VI.

Festinum Lucæ forsan mirabere taurum,
Cum soleant tardi lentius ire boves.
Si nescis, celeres noster stylus addidit alas,
Quadrupedemque pigro de bove fecit avem.

Aliud de eodem.

VII.

Intempestivo taurum quid acumine pungam?
Ecce volat, stimulo non eget ille meo.

Aliud de eodem.

VIII.

Assumptis volitare bovem qui videret alis,
Ecquis araturas esse negabit aves?

D. LUCAS VIRGINEM DEIPARAM *cum puero*
JESU *depinxit in tabella.*

IX.

Exiguo rasæ depinxit in orbe tabellæ,
Artifici Lucas Virginis ora manu.
Et puer, & Pueri Mater, spirare, moveri,
Visus uterque tibi, visus uterque loqui.
Nam quis ab hâc vivam non speret imagine vocem,
Quâ Verbum & Verbi pingitur ipsa Parens?

Aliud in idem.

X.

Et Matrem & Puerum pingis, sed dispare formâ:
Moribus hic, calamis pingitur illa tuis.

Aliud

Aliud in idem.

XI.

Famosum longè Lucas superavit Apellem,
 Hic Veneris pinxit, Virginis iste decus.
 Dædalus artifici Lucas major Apelle,
 Quò minor est magnâ Virgine ficta Venus.

*ED. LUCÆ Medici tumultu salubris
 succus emanat.*

XII.

Urna salutifero tua, Dive, liquefcit amomo,
 Et fugat innumerum certa medela luem.
 Quanta tua est pietas! morbis bonus usque mederis
 Téque etiam Medicum post tua fata probas.

Aliud in idem.

XIII.

Exanimum sudat redolentia balsama corpus,
 Balsama letiferis quæ medicina malis:
 Nimirùm variante vices sorte, accidit ut qui
 Ante fuit Medicus, jam medicina foret.

D. LUCAS Historicus, Pictor, & Medicus.

XIV.

His calamo confers, aliis medicamine vitam:
 Sic mortem triplici præditus arte fugas.

*Lucalibus scholæ instaurantur, Michaëlibus
 absolvuntur.*

XV.

Scriba sacer, bos antra tuus Parnassia pandit,
 Quæ celeri Michaël clauserat ante fugâ:
 Scilicet ut tardos puerorum turba juvencos,
 Æmula pennigeras sic imitetur aves.

Dum

Dum studiis abeunt, hos dixeris esse volucres,
Dum redeunt, tardos dixeris esse boves.

Aliud in idem.

XVI.

Bos vocat Aonias ad pristina pensa Sorores,
Palladium Michaël terminat Ales opus.
Schemate signari nequit meliore juvenus;
Ut bos ad studium tendit, ut ales abit.

*Ad Pictorem, de bove Lucali depicto in tabella,
studii resumendi nuncio.*

XVII.

Pars est grata tuæ, pars est ingrata tabellæ,
Solerti est, Opifex, quæ tibi picta manu:
Ut placeat, nullâque oculis non parte probetur,
Oblinat alatum spongia pressa bovem.
Nempe juventuti, terræ bos natus arandæ,
Nuppiat immensi grande laboris onus.

De eadem tabella.

XVIII.

Cur geminas tauro Pictor dedit inscius alas?
An levis ut pigros adjuvet ala gradus?
Quin potius frangenda bovi, quò tardiùs iret,
Cædua, succiso poplite, cura forent.

*Inventus Lucalinus laborem fugitans, ab alato
bove ad studia revocatur.*

XIX.

Otia depositis medicata juvena tabellis,
In vacuos lætis gressibus ibat agros:
Dùmque gravem refugâ curvis cervice juvencis,
Difficili findi vomere vidit humum;

Sic ait , O reduci tarda ad Lucalia tauro
 Producent longas otia nostra moras.
 At primos vehit ecce dies inopina labores :
 Alatum juvenis nesciit esse bovem.

De eodem.

XX.

Cur pede tam lento Pindi juga scandimus omnes,
 Cur facili studio vita nec ipsa satis?
 Causa patet, teneris Phœbi modò tardus alumnis
 Bos præit, elapso Bellerophontis equo.

Bos Lucalis stimulo non eget, sed freno.

XXI.

Parcite festinum stimulis impellere taurum,
 Quin potiùs freno, quo teneatur, eget.
 Nuntius ingrati veniat quicumque laboris,
 Is citiùs, tardus sit licèt, usque venit.

Ad D. LUCAM de bove, ejus Symbolo.

XXII.

Non benè conveniunt picti tibi stemmata tauri :
 Tu properas, tardos dum movet ille gradus,
 Vel nova, sublato, quæras tibi stemmata, tauro,
 Vel disce à proprio lentius ire bove.

Ad D. LUCAM Pictorum pariter & Musarum Patronum.

XXIII.

Non ego te, Luca, Pictorum maxime, pingam,
 Non ego te, Vatum gloria magna, canam ;
 Te nec enim dignus qui pingeret, esset Apelles;
 Nec te qui caneret, dignus Apollo foret.

D. LU-

D. LUCAS *Medicus idem ac Musarum
Patronus.*

XXIV.

Non equidem Lucæ invideo Pictoris honorem,
Invideo Historici non ego grande decus.
At qui animos angit curis, qui corpora morbis,
Hic medicæ laudis vix mihi dignus erit.

Aliud in idem.

XXV.

Dum vigiles doctis juvat impallescere chartis,
Mœsta est assiduus nîl nisi vita dolor.
Non malè Pierides Medicum elegere Patronum;
Ut morbos idem qui tulit, ille levet.

XVIII. OCVOBRIS.

S. JUSTUS M. *præcoci sapientia ornatus.*

I.

Ante ætatem solito prudentia major,
Et gravis in puero cernitur esse senex;
Tempore nam præcox virtus maturuit illo,
Quo vix in reliquis affolet illa seri.
Quos dabit hæc olim fructum ætatula? cùm sit
Tam bona sementis, quam bona messis erit?

!XIX. OCTOBRIS.

S. VARUS M. *discisso novacula utero moritur.*

I.

O Furor! ô cunctis scelus indeletile sæclis!
O feritas ipsis inficianda feris!
Vare tibi medium præacuta novacula ventrem
Dissecat, & vultu pectoris antra cavat.

Ad

Ad superas, virtus quò te vocat inclyta, sedes,
Magnâ ingens animus debuit ire viâ.

Ad Cleopatra nobili fœmina VARII corpus templo tremulatur, in cuius officij mercedem filio orbatur.

II.

Vare canum prædam te iussaret esse Tyrannus,

Quâ super in terris parte relictus eras:

Impediit Cleopatra nefas, temploque repostum

Funus honoratâ ritè sacravit humo.

Non retulit mater, retulit sed præmia natus,

Materno abstractus sub cava busta sinu.

Quid quereris gemebunda parens, tibi pignus a-

Officio merces plenior ipsa suo est. demptum?

Nîc Martyr potuit melius, nîl tradere majus;

Dum soboli terras eripit, astra dedit.

XX. OCTOBRIS.

SS. CAPRASII & FIDES Martyres, quorum ille
hujus exemplo ad Martyrium animatur.

I.

CAprasius timido dum transfuga lentus in antro

Constantis fidei conspicit esse Fidem:

E latebris in aperta ruit, seque increpat ultro,

Illa vir est, vir tu fœmina, dixit eris?

S. CAPRASII *elicitò rupe divinitus fonte ad
Martyrium invitatur.*

II.

Si grata est tibi, Christe, mei vis fusa cruoris,

Do jugulum sacris victima vota tuis.

Ergo doce nostrane velis tibi cæde litari,

Fac, rogo, sint animi, fac rata signa tui.

Si jubeas me, Christe, mori, precor, indice lymphâ

Testis ab hoc manet protinus unda jugo.

Dixerat & subito per saxa liquentibus undis,
 Exiit trepida fons fugitivus aqua:
 Nec plura his, animo intrepido festinus ad aras
 Dat sua barbaricâ colla secunda manu.
 Protinus insequitur patulo de vulnere sanguis,
 Vulneraque irriguus tinxit hiulca cruor.
 Quamdispar it uterq; liquor, quàm discolor unda
 Caprasius manat sanguine, fonte silex.

XXI. OCTOBRIS.

S. HILARION *Abbas Plutonium curru invehit
 ad inferos redire compulit.*

I.

Quadrifido invehit curru phlegetontius Orci
 Prædo, cavernosæ rupis in antra ruit:
 Impavidumque lenem formidine terret inani
 Qui rhedam & vanos cum duce risit equos:
 Namque furens spectrum, facto telluris hiatu,
 Dicitur in nigrum præcipitatale chaos:
 Ridendumque suis iterum se reddidit umbris,
 Venerat in nostram qui novus hospes humum.
 Persephonem rapiendam iterum fortasse putabat?
 At rediit vacuis currus inanis equis.

XXI. OCTOBRIS.

S. HALCHUS *C. ad nuptias ab hero coactus aufugit,
 & defenditur à leone.*

I.

Ne peteres (nam sortis eras melioris amator)
 Invisos domino, Malche, jubente toros;
 Clâm fugis, agrestumq; procûl nemorosa ferarum
 Securo tacitus lustra pudore subis.
 At dominus rapit arma celer, famulumque fugacem
 Ocyûs exerto barbarus ense petit.

Nec

Nec prius absistit quam milite cinctus & armis,
 Inventam obsideat qua latet erro, specum,
 Hic Malchus trepidare miser, pavidusque sonora
 Numen in auxilium voce vocare suum,
 Et Deus oranti faciles accommodat aures;
 Nam leo qui Vernam, vindicet, ultor adest.
 Aurea poma vigil quondam servaverat anguis
 Quæ tulit Hesperia virginis almus ager,
 Pompa fuere prius vigilantis cura draconis,
 Flos modo virgineus cura leonis erit.

Aliud in idem.

ll.

Credidit ingenui nemo esse pudoris asylum,
 Credidit, & rupis Malchus in antra fugit.
 At virides non una colit Latonia sylvas,
 Captat & hic prædas insidiata Venus;
 Nec solo instructus jaculo venatur, & arcu,
 Sed sua sæpè etiam retia tendit Amor.
 Retia lascivus tibi, Malche, tetenderat anceps,
 Dum trepidus latebras sperat habere pudor.
 Sed leo rex nemorum formidandusque satelles,
 Dissipat hostiles, nè capiare, dolos.
 Inde verecundi nulla est cui cura pudoris,
 Deteriorem ipsis se sciat esse feris.

XXIV. OCTOBRIS.

URSULA V. & M.

l.

Quàm male sæpè suis aptantur nomina rebus?
 Ursula cur dicta est, quæ magis agna fuit?

URSULA *inter sydera.*

ll.

Fabula quid geminas super æthera collocat uras
 Ursula stelliferum possidet una polum.

De ipsius Anagrammate.

URSULA LAURUS.

III.

Cingite virgineos verno diademate crines,
 Ursula prostrato fortis ab hoste redit.
 Illa triumphati domitrix generosa Tyranni,
 Nobile vincentis nomen & omen habet.
 Ergo suis Daphnona ciri dstringite ramis,
 Ut meritum cingat Laurus honesta caput.
 Sed quid adornandis lauros ego posco capillis?
 Ipsa sibi victrix URSULA LAURUS erit.

S. URSULA *Conneni Armorica Dynastæ*
nuptias respuit.

IV.

Captus Aremorica Princeps fulgore puellæ,
 Ire Dioneas sensit in ossa faces;
 Et subito, Cassum depone puella timorem,
 Quod sponso sponsa est, hoc mihi, dixit, eris.
 Hos nunquam, Virgo inquit, ero, sponsalia nolo,
 Prædo pudicitia tu potes esse mea.
 Ille refert, Gemini dispar datur optio teli;
 Spicula vel tortor, vel sua mittat Amor.
 Illa ait, Absit Amor, jaculetur spicula tortor;
 Nam mihi dulcis erit tortor, amarus Amor.
 Vix hæc: Barbaricis subito volat acta lacertis,
 Ire per immeritum iussa sagitta latus;
 Sic nè Virgo mali jaculum pateretur Amoris,
 Carnificis jaculum maluit illa pati.

Ad Hunnos S. URSULÆ & SOCIARUM
VV. interfectores.

V.

Impia gens hominum, duro quàm rupis in antro
 Nutrit Hircanæ mamma ferina lupæ.

Heu mihi! quot Nymphas, meritis, tot lilia crimen
 Grande foret, vel tot subsecuisse rosas!
 Antè quidem nivæ (numerosa caterva) puellæ,
 Lilia, quàm ferro demeterentur, erant.
 At postquam intrepidæ proprio rubuere cruore
 Lilia in æternas versa fuère rosas.

CHRISTUS *ad D. URSULAM & ad SOCIAS.*

V I.

O quæcumque meos Virgo sectaris amores,
 Quæque thori conjux virginis esse cupis?
 Nec tibi divitibus baccata monilia gemmis,
 Nec mihi dotales quære monemus, opes.
 Dos est rara, pudor; dos est pulcherrima, virtus:
 Hæc mihi, si desint cætera, dote places.

XXII. OCTOBRIS.

S. JOANNES BONUS C. *morbo afflictus*
resipiscit.

I.

Qui prius immodico Veneris flagrabat amore
 Dum valet, hanc odio, dum fuit æger, habet
 Languit utiliter, morbus tulit ipse medelam,
 Nunquam adeo sanus, si valuisset, erat.

Digitis infigit arundines, ut impuros motus
compescat,

II.

Uritur Idaliâ perculsus arundine, mores
 Dictus ob ingenuos nomine jure Bonus:
 Uritur, & Sricula multò violentior Æthnâ,
 Flamma penetratis serpit in cæssa fibris.
 Flammæ exitium, gelidos è nubibus imbres,
 Orat, at oratas non dabat imber aquas.

Telis ergo novis tua tela, Cupido, repellit,
 Et bellum insolitâ miles ab arte gerit;
 Nam summos calamis figit fodicantibus unguēs,
 Ut procul hoc fugiat victa dolore Venus.
 Nec spes vana fuit, nam protinûs excita Cypris
 Fugit in infamem non reditura Paphon,
 Dive, tuæ dispar ab amore vibratur arundo,
 Hæc Veneris flammæ excitat, illa necat,

Ad D. JOANNEM BONUM.

III.

Ut Veneris vulnus fugias, te vulnere lædis,
 Plagâque fit plagæ, Dive, medela tuæ.

XXII. OCTOBRIS.

S. CORDULA V. & M. VRSULÆ *socia, metu
 perterrita fugit, sed fugæ pœnitens, postridie
 Martyrium subiit.*

I.

Quæ prius undentis è millibus una refugit,
 Cordula, Martyribus vult comes esse choris.
 Nunc jugulum exerrat coram, mortemq; precatur
 Defuerit numero quòd Soror una suo.
 Exprobret ignavæ latebras quis jure puellæ?
 Abluit illa suum cæsa cruore scelus.

XXIII. OCTOBRIS.

S. SEVERINUS BOETIUS *amputatum sibi Theodo-
 rici Regis jussu caput, ad aram detulit.*

I.

Ille decus Musarum ingens, & gloria Pindi,
 Quo nullum toto majus in orbe caput.
 Occidit impacto ferientis acinacis ictu,
 Et potuit tantum cernere Roma nefas!

Ergo

Ergo necem passus, Regisque Boëtius iras,
 Jam truncum cæso vertice corpus erat;
 Cervicem tantorum operum tantæque capacem
 Mentis,utrâque ferunt sustinuisse manu;
 Et longâ gestasse viâ venerabile pondus,
 Inque aras flexo deposuisse genu,
 Nimirum maectata tibi quæ, Christe, litatur,
 Victima, non alio debuit esse loco.

XXIII. OCTOBRIS.

S. MACHARIUS *Romanus C. Orci ludibrio in syl-
 vis deceptus.*

I.

Urbibus in medijs trepidat, qui cernitur ipsas
 Inter sæpè pudor tutior esse feras:
 Sed nullis quocùmque abeat, quocùmque recedat
 Virginitas tuta est prorsus ab hoste, locis:
 Dùm novus intactæ sponsus fugit ora maritæ,
 Cognita sylvicolis fertur in antra feris,
 Hîc geminos reperit catulos, matrémq; jubatam,
 Quæ vitâ catulis accubat orba suis.
 Hanc tumulo infodit, sobolisque vicarius alter,
 Sedula Marmaricæ munia matris obit.
 Interea miseris resonat nemus omne querelis,
 Quas Acheron falsæ virginis ore ciet,
 It Senior, motusque vatræ plangore puellæ.
 Admisit stygios in sua tecta dolos.
 At postquàm infidæ deceptus imagine larvæ,
 Novit in exitium spectra parata suum;
 In lacrymas pius hospes abit, Styx ivit in umbras
 Inque fugam geminus cernitur ire leo.
 Infelix Machari tectique ignare pericli,
 Fœmineis posthac credere parce dolis,
 Qui scrobe depositam tumularas antè lænam,
 Penè tibi fallax, lena, læna fuit.

XXIV. OCTOBRIS.

S. FELIX M. & Episc. Africanus.

Quo tempore occisus est, Luna sanguinis colorem induit.

I.

A Tronito tortor dum te ferus eripit orbi,
 Luna rubet subitis sanguinolenta notis,
 Unde prius niveo color ille rubescit in astro?
 Nam quòd cæca tuo vulnere Luna dolet?

XXIV. OCTOBRIS.

*Inter SS. NAGRANOS MARTYRES puer
 quinquennis in rogam in quo mater
 ardebat, insilit.*

I.

QUa Nagrana suas extollit in aëra turres,
 Prætulit ingenium non puerile puer.
 Vix benè tum quinas numeraverat ordine messes,
 Cùm decus in tenerâ prole virile fuit.
 Tortor ait, Puer iste meo sine vulnere sospes
 Vivat, & extinctâ matre superstes eat.
 At puer ardentem dum cernit in igne parentem,
 In medios læto profilit ore rogos.
 Immoriturque sinu matris, junctoque triumpho
 Et puer, & pueri mater, in astra volant.
 Roma, per immensum canitur cur Mutius orbem,
 Qui fortem ardenti torruit igne manum?
 Nam quæ præstiterat vegeti prius integer ævi
 Scævola, quinquennis præstitit ecce puer.

XXV.

XXV OCTOBRIS.

S. CHRYSANTHUS M. *turpium Muliercularum conatus lufit. claufis eas ne videret, oculis.*

I.

PRædatura tui florem, Chrysanthe, pudoris,
 Te Venus illecebris caprat, Amôrque fuis;
 Objicis occlusos oculorum callidus orbes;
 Sic Veneris nullo tactus ab igne cales,
 Perge age, te tereti numquàm puer improbus arcu
 Læferit, hoc clypeo fi modò rectus eris.
 Nam cui bella movet, non Mars, fed, adultera Cypris,
 Palmam, hoftem qui non viderit, ille tulit,
Carcer quo Chrysanthus includitur, suavem odorem spirat.

II.

Eximix insoliti sunt hi virtutis odores,
 Quos afflant pleno carceris antra finur:
 Scilicet hoc latè spirat flos aureus horro;
 Flos Martyr, carcer Martyris hortus erat.

XXV. OCTOBRIS.

S. DARIA M. *per leonem in fornice defensa.*

I.

Flebilis ad spurcæ famosa cubilia cellæ,
 Innumeris rapitur cineta Daria procis:
 Jàmq; procul spectans olidum lacrymosa lupanar
 Infiliat tumulo promptiùs illa suo:
 Et, Quò tendis? ait, quin perditâ vivere cessas?
 An potes Idaliæ lustrâ subire lupæ?

O utinam vixisse mihi priùs ipsa dedissent
 Fata, pudicitia quam superesse meæ!
 Dixerat; at medium vindex leo fertur in agmen,
 Attonitòsque fugat, qua via facta, procos.
 Horruit aspectu subiti stupefacta leonis,
 Illa nihil quamquam, quod vereatur, habet,
 Nam ruit ut trepidæ custos foret ille Dariæ:
 Ne timeas, custos ille pudoris erit.
 Tunc ait à tali defensa satellite Virgo,
 Non Leo, sed nobis Leno timendus erat.

XXVI. OCTOBRIS.

S. EVARISTUS *Pontifex Maximus.*

*Quo tempore inauguratus est summus Pontifex, ce-
 lebre Iovis Vltoris fanum, misso divinitus
 igne, deflagavit.*

I.

DUm supremum apicem sacri conscendis honoris,
 Vltoris flagrant fana superba Iovis
 Nam rutilo fax missa polo divinitus arsit,
 Inque avidum vertit templa vetusta rogam,
 Præside te rerum sacro, sua gaudia terris
 Festinus misso nuntiat igne polus.

XXVI. OCTOBRIS.

S. DEMETRIUS *M. cui è cælo corona,
 defertur.*

I.

Desit digna tuis ne fortè corona triumphis,
 Adfuit æthereo lapsus ab axe Puer;
 Sed Puer æthereis longè formosior astris.
 Detulit aligerâ qui tibi certa manu,

Texere

Texere sydeream tibi debuit æthra coronam,
Quid det par meritis indiga terra tuis;

*Annulus DEMETRII sanguine intinctus morbos
fugat,*

II.

Lancea jam laceros Pugilis transfoderat artus,
Jámque rubescebat sanguine tincta chlamys.
Gest. men digiti prænobile divitis, aurum,
Imbuit effusus cæde recente cruor;
Morborùmque genus tactu fugat omne potenti,
Annulus, innumeris prompta medela malis.
Tingere purpureo, sacer annule, tingere succo,
Ornari gemmâ nobiliore nequis.

XXVII. OCTOBRIS.

S. DESIDERIUS *Altissiodorensis Episc. à Christo in
cælum evocatur.*

I.

Pervigilas, nè fortè tuo subrepat ovili,
Et lupus infirmas helluo raptet oves
Tam henè cum fidus tua Pastor ovilia cures,
Te bonus ad superum Pastor ovile vocat.
Ille suas agnoscit oves oves, hædò! que salaces
Respuit, & partem non sinit esse gregis:
At postquàm suprema dies illuxerit orbi;
Arserit & summo terra polùsque rogo;
Unum erit unius tantum Pastoris ovile,
Unus, & unius Pastor ovilis erit.

XXVIII. OCTOBRIS.

SS. SIMON & JUDAS *Apostoli, fratres
& Martyres.*

I.

PROCUBUÈRE pari fratrum par nobile letho,
Præstitit & tantum Persica terra nefas:
Dum negat hic Soli, cultum negat ille Dianæ,
Lumen utrique suum sydus utrúmque negat.
Quam benè mors rapit una duos, quibus extitit.
Una parens, unum pectus, & una fides! (olim
Persas ad Fidem adduxerunt.

II.

Heroes gemini, vitiorum monstra fugâstis,
Atque execrando, numina ficta, deos;
Vosque novæ Romæ Persas domuistis inermes,
Quos sibi non potuit Roma domare vetus.

XXIX. OCTOBRIS.

S. NARCISSUS *Ierosolymitanus, Episc. ultra
centesimum ætatis annum vitam
produxit.*

I.

CUR teneros queritis citò deflorescere flores,
Er, quo nascuntur tempore, pene mori?
Cùm centum, & plures Narcissus vixerit annos,
Vitam hujus floris quis putet esse brevem?
*Deficiente oleo lampadem accensam foveet
aquâ injectâ.*

II.

Destitui absumpto lampas cùm cœpit olivo,
Substituit flammæ pabula Divus aquas.
Nil modo non poterit fieri, nutrimentum ab ipsis:
Præsulis imperio, si capit ignis aquis.

XXIX. OCTOBRIS.

S. ERMELINDIS,

I.

Tonfile dum resecat rutilatit verticis aurum,
 Provida nè capias, vel capiare, times.
 Nam dum multifidos comit, sua retia, crines.
 His capit, his capitur sæpè puella plagis.

XXX. OCTOBRIS.

SS. ZENOBIUS & ZENOBIA *Germani MM.*
securi feruntur.

Ite comes fratrique soror, fraterque sorori,
 Et consanguineâ ferte trophæa manu.
 Subdite laurigeræ victricia colla securi,
 Supplicio merces additur apta suo.
 Nam socias quibus ambo caput cingatis honestum
 Ecce sibi laureos ipsa securis habet.

XXXI. OCTOBRIS.

S. WOLFGANGUS *Ratisbonensis Episcopus,*
quo pregnans Mater, visa est sibi in somnis
stellam parere.

I.

Tranquilli tua, Dive, parens sub imagine sonas,
 Sydeream visa est se peperisse facem.

Nec

Nec sua spes matrem decimo post mense fefellit,
Nam multâ radians luce coruscus eras.
Quæ te subripuit terris, mors intulit astris.
Illa suo sydus reddidit æqua polo.
Vel certè imparibus, rutilumque minoribus astris,
Indiguit cœlum sydere, terra dedit.

MENSIS NOVEMBER.

PRIMA NOVEMBRIS.

Festum OMNIUM SANCTORUM

Ad Cœlites.

I.

STellantis Proceres Aulæ, gens ætheris alti.
 Quos beat exempto sine fruenda quies;
 Laurigerâ portum quæ jam tetigere carinâ,
 Incuriet vestras nulla carina rates,
 Quando erit ut vasti per mille pericula ponti,
 Nos vehat in portus tuta carina suos?
 Jam satis infidum dubij tranavimus æquor,
 Victrice portum sit tetigisse rati.
 Mens mihi navis erit, lacrymæ æquora, vota ru-
 (dentes,
 Temo timor, gemitus flamina, vela preces,
 Anchora spes, malus pietas, suspiria remi,
 Pneuma Notus, comites gaudia, vector amor.

I. NOVEMBRIS.

S. MARCELLUS *Episc. Parisiensis haustam
Sequanam aquam, cum vinum Sacrificio
deesset, in vinum vertit.*

I.

Vix manibus contacta tuis in vina rubescit
Hydria, Sequanico quæ fuit hausta vado.
Hæc, Marcelle, tuæ vis est gratissima dextræ:
Antè dedit palmes, dat modò palma merum.

I. NOVEMBRIS.

S. GENESIUS *Episc. Lugdunensis datâ in dotem
pecuniâ, Virginum pudori consulit.*

I.

Inclusam Danaen servabat aenea turris.
Et vigilum excubiæ murmura rauca canum,
Juppiter in pretium versus fulgènsq; metallum,
Virgineos subiit, divite fraude, sinus.
Tu pluvium fundis, Genesi, felicior aurum;
Scilicet ex isto nascitur imbre pudor.

Captivos Christianos presenti pecuniâ redimit.

II.

Christiadam impositis agmen venale catenis,
Strinxerat in longas dura catasta moras,
Tu, Genesi, pretiòque dato, lytròque soluto;
Captivas ferro solvis inerte manus.
Cernite quàm dispar sit vis utriusque metalli;
Quos fulva expediunt, furva metalla ligant,

Alind

Aliud.

III.

Dive, patent laxis tibi dura ergastula valvis,
 Sint licet innumeris robora septa seris.
 Scilicet has aperit feliciter aurea clavis,
 Frangere quas nequirit ferrea clava fores.

I. NOVEMBRIS.

S. BENIGNUS *Sacerdos & M. in suos cives
 beneficus.*

I.

Non ego te miror, miseris si civibus olim
 Vilus es auxilium ferre, benignus eras,
*Marcus Aurelius Imp. singulis ejus digitis singulas
 ardentes subulas insigi jussit.*

II.

Cur te Musa novo subtilis acumine figat,
 Dive, tuum celebrat dum studiosa decus?
 Te nimirum pupugit, nimium terebravit acumen,
 Quando fuit digitis subula fixa tuis.

Ad trochleas & fidiculas damnatur.

III.

Luxatum extendat quamvis tibi cochlea corpus;
 Nunquam animo poterit par tamen esse tuo.

II. NOVEMBRIS.

COMMEMORATIO FIDELIUM DEFUNCTORUM.
De Tabella animæ in flammis expiantibus depicta.

I.

Cernis ut ambustis facies hiet ignea labris,
 Et stillam modicæ lingua precetur aquæ?

Tomus II.

LI

Ut

Ut ferruginei glomerata volumina fumi,
 Serpat in hirsutas lurida flamma comas.
 Ima penetratis furit ignis in ossa medullis,
 Ignis ubique vorax, ignis ubique furit.
 Fertur in indomitum jam lacryma lerior ignem;
 Nam malè ploratas non timet ignis aquas.
 Dum licet, ah! veras tu, quisquis es, effuge flammæ.
 Si flammæ oculos terret imago tuos.

III. NOVEMBRIS.

S. VENEFRIDA V. & M. ante aras ad quas con-
fugerat, à proco obtruncatur, quo in
loco fons erupit.

I.

Casta domo Venefrida manet, tamen instat A-
 (mator
 Virginis infractam sollicitare fidem.
 Illa, Brevi, dixit, veniam tibi debita conjux;
 Da tamen ornatus induar antè meos,
 Hæc ait, inque sacrum festina recessit alyum,
 Templâ profanato non adeunda pede.
 Quid non aggreditur, qui pennâ instructus & arcu,
 Tàm gravis est tortor, quam levis ales, Amor:
 Templum irrumpit Amans, ipsasque profanus ad
 Sacrilegâ refecat colla pudica manu. (aras,
 Et tanquàm foret icta simul cùm virgine tellus,
 Immaduit virgo sanguine, fonte solum
 Scilicet infleto taceas nè, Nympha, sepulchro,
 Te lacrymis flevit prægica terra suis.

IV. NOVEMBRIS.

SS. VITALIS & AGRICOLA MM. *inter
Iudeorum tumulos sepulti sunt.*

I.

Sanguine purpureus Martyr tumulatur uterque
Hic ubi Verporum turba sepulta jacet
Ne mirere tamen, Lector, sic horrida florent
Inter purpureæ sæpè vepreta rosæ.

Ad S. VITALEM.

II.

Postmodò perpetuos cùm sis victurus in annos,
Vitali meliùs nomine dignus eris.

De S. AGRICOLA ad Lectorem.

III.

Sementem Agricolæ si more peregeris antè,
Providus, Agricolæ tu quoque more metes.

IV. NOVEMBRIS.

S. CAROLUS BOROMÆUS P. O IV. *affinitate
conjunctus in partem laboris Pontificij
vocatur.*

I.

Participem tantorum operum te Magnus adoptar
Patruus, Ausoniâ qui sedet arce Pater.
Dum novus Alcides fesso succurris Atlanti
Ferre orbem, solum te potuisse doces.
Suos milites Deipara imagine insigniri voluit.

II.

Virginis armatur magnæ tuus Icone miles:
Hoc clypeo nullus fortior esse potest.

Grassante pestilentia vitam suam in certum discrimen adducit.

III.

Sæva lues plenas viduat furialiter ædes,
 Jamque hebeti Lachesis funera falce metit,
 Tu vastam (tanta est majestas Præsulis! urbem,
 Quamquam pene fores unicus, ipse reple.
 At dùm defectis curas solatia rebus,
 Publica sæpè tibi est insidiata lues.
 Dive, tuis gregibus cùm vitam impenderis ultrò;
 Aut nemo, aut Pastor tu bonus unus eras.

Ut pestem famamque Mediolano avertat, injecto in collum fune per urbem graditur.

IV.

Dira fames avidè spatiosos pandit hiatus,
 Et solat vacuas pestis acerba domos.
 Suppliciter graderis tristi per compita vultu,
 Collaque contorto fune recincta ligas.
 Reste quit hâc humeros, quid colla rudentibus
 Dignior alterius, Carle, monilis eras. [ambis,

Plumbeâ glande frustra impetitur.

V.

Explosum vomit horrifono cum murmure plumbum
 Machina, Carle, tuum jussa ferire latus:
 At grave barbarici scelus averfata furoris,
 Vix tetigit summam glans venerata cutem.
 Quod simul ut sensit, veniam sibi criminis orans,
 Ante tuos visa est procubuisse pedes.

IV. NOVEMBRIS.

S. FLORUS *Episc. Fide variis in locis propagatâ,
tandem ad Montem Planum sive Indiciacum
cui dedit nomen suum, pervenit.*

I.

Montem Indiciacum Craiis digressus ab oris,
Dignus honorifico culmine, Flore, petis,
Debit illustris virtus hoc stare theatro,
Pluribus ut fieret conspicienda locis.

Aliud.

II.

Ne dubita quin sit Sanflorum uberrima tellus,
Non alio florus tam benè floret agro.

IV. NOVEMBRIS.

S. EMERICUS C. *filius Regis Anglorum, Deo
Deique Matri Virginitatem consecrat.*

I.

Dedicat intactos Superis Emericus amores:
Nam quid Cœlitibus gratius ille daret?
Estrosa, sydereæ sunt lilia grata Mariæ,
Et violæ, & verni cætera pompa soli.
Junge simul casti florem, Mariane, pudoris:
Unus præ reliquis floribus ille placet.

EMERICUS *conjux virgo moritur, & in
Cœlum transfertur.*

II.

Virgo parens superis Emericum in sevit in hortis:
Talia non ruit germina vilis humus.
Quicumque elysios transferri ardescis in hortos,
Ah! cave nè Cypridis te malus afflet amor.

LI 3

Nam

Nam si lascivo Veneris, marcescis ab æstu,
Te procul abjiciet virgine, Virgo manu

V. NOVEMBRIS.

S. ZACHARIAS *Propheta nato filio lingua
usum recipit.*

I.

HÆserat attonito vox interclusa palato
Et nullum poterat reddere lingua sonum.
Nascitur interea Soboles, sonitumque recentem
Edidit infolito lingua soluta modo.
Conticuere omnes, Vatisque loquentis ab ore
Suspensi, auditis obstupere sonis,
Quin etiam mea Musa taces, dignoque canendis
Carminibus prodigiis se negat esse parem.
Nempè tot impediunt portenta ingentia vocem,
Dumque parens loquitur Musa modesta filet.
In illud Joan. 1. Ego vox clamantis in deserto.

II.

Cur puero nascente patri vox redditur? inquis;
Publica, si nescis, Vox erat ille puer:

Ad D. ZACHARIAM.

III.

Os mutum tibi, Dive senex, & inertia linguæ,
Pœna recusatae credulitatis erant.
At puer exorrens vocis tibi reddidit usum:
An fileas postquam vox pater, orta tibi est?

VI NOVEMBRIS.

S. ANDREAS *Fundanus Episc. cujusdam muliercu-
la amore penè captus, omnes fœminas à suis a-
dibus procul amandat.*

I.

PRæsul Acidalio propè jam deceptus amore,
Nostrium, inquit, celebret fœmina nulla larem,
Sic,

Sic, ait, & vetito procul omnis fœmina tecto,
 Omnis abit vetita pulsa puella domo
 Qui neque vulturi, neque vult fuligine tingi,
 Fœmineos fugiat, blanda pericla, choros.
 Ignis edax & dulcè nocens, formosa puella est.
 At fumo semper proximus ignis adest
 Sit procul à vobis, Mystra, Venus omnis: iisdem
 Non benè sub laribus Mystra Venùsque manent,

VII. NOVEMBRIS.

S. ENGELBERTUS *Coloniensis Episc. & Martyr,*
quo nefariè occiso gemina luna in cœlo
conspicitur.

I.

Engelbertus obit numeroſo ſaucius ictu!
 Tanta eſt ſævities, tantus in hoſte furor.
 Protinus illuſtri fulgeſcere cœpit olympo,
 Æthereas augens luna gemella faces
 Martyr enim ſuperis clarum decus additus aſtris,
 Fulget in empyreo fax radiata polo.
 Credere poſteritas nê rem ventura laboreſcit,
 Ecce novum rutilo ſyduſ in axe micat.

Quadraginta plagis confoſſus obie.

II.

Cur toties repetita perit per vulnera Martyr?
 Nâ nque quater decies ſaucius enſe cadit,
 Exeat hoſpitiſ ingens ut corporis hoſpes,
 Janua tantæ animæ non ſatis una patet.

VII. NOVEMBRIS.

S. FLORENTINUS *Episc. Argentinensis Regem
Dagobertum allocuturus, solis radio vestem suam
suspendit.*

I.

Florentine, tuos humeris deponis amictus,
Liber ut alloquium Regis, & ora petas:
Nec fulcrum, nec servus adest, cui pallia credas;
Jamque tuas onerat sarcina longa manus.
Fortè per angustas tenuissima rima fenestras
Admisit tremulum sole vibrante jubar.
Solis ab hoc radio gravidam suspendis abollam;
Et nova paxilli munia Phœbus agit
Dive, jubere alios poteris procùl esse ministros:
Sol tibi pro famulo, cùm feret usus, erit.

VIII. NOVEMBRIS.

QUATUOR CORONATI *fratres MM. belluis à
Diocletiano expositi.*

I.

Herodes periere pari gens inclyta, letho;
Quos utero peperit quatuor una parens,
Esse feris Diocles, canibusque voracibus escam.
Iusserat immiti corpora cæsa nece.
Execrata nefas venerabile funus adorat
Bellua, nec posito pascitur ulla cibus.
Cùm procùl humanis pietas à sensibus absit:
Fallor, an in rabidas transit illa feras?

IX.

IX. NOVEMBRIS.

S. THEODORUS M. *delubrum Cybeles
incendit.*

I.

F Anum uffit Triviæ Balatro, dùm nominis optat
Immortale sibi conciliare decus.

Sed frustra; nam tùm muta execrabile nomen,

Quæ fuerat semper garrula, fama premit.

Delubrum incendis Cybeles, Theodore; decusque

Nominis æternum, quod petit alter, habes,

IX. NOVEMBRIS.

*Commemoratio CRUCIFIXI Berythensis gladio à
Iudæis impetiti.*

I.

Rursus in hâc, ô Apella ferox, quid imagine sævis?

Ah! patribus satis est id licuisse tuis!

Improba Verporum soboles jam parce sepultos;

Durus in exanimes non solet ire furor,

Irrita sed moneo: nam tortor attociter instat,

Quadrifidæque fodit pondera sacra trabis.

Delirasse suo nè fortè putetur ab ictu,

Fluxerunt unâ sanguis & unda via

Tam benè cùm certâ jaculans collineet hastâ;

Dicite, cur cæcus fingitur esse furor?

Ad CHRISTUM

II.

Ut priùs Archetypum, modò dilaniatur imago;

Scilicèt Archetypum, nè violetur abest

Cùm jam vera pati nequeas, in imagine fictâ

Pro nobis iterùm vis, puto, Christe, moti.

X. NOVEMBRIS.

SS. TRIPHON, RESPICIUS &
NYMPHA MM.

I.

Bis gemino Heroes, sacro fortissima bello
Pectora. quos animi fervor ad arma rapit:
Addita Nympha comes vobis, nè longiùs erret,
Qui robur sexûs unius esse putat:

S. TRIPHONE *orante Iovis simulacrum
corrui.*

II.

Debilis eversâ tuerit cùm funditûs arâ;
Quis modò Satorem dixetit esse Jovem?
*Ad TRIPHONEM, cujus latera lampadibus
aduruntur.*

III.

Exurit flammante latus tibi lampade tortor,
Usque adeò in pœnas ingeniosus erat!
Decussæ ad metam virtutis ut ocyorires,
Admotæ lateri te pupugere faces.

X. NOVEMBRIS.

S. TIBERIUS M. *quem tortor feris objicit, pater
lupanari includit.*

Plus- nè tibi noceat Genitor, tibi plûs- nè Tyrannus,
Non satis in dubium res revocata liquet
Ut Genitor sine more furit, sine more Tyrannus,
Blanditiis Genitor pugnat, & iste minis.
Lenoni re, Dive, parens, tortor que leoni
Objicit; hósque tibi veller uterque truces.

Tu tamen & Paphias, blandita pericula, fraudes.
 Et rabidas vincis dispere laude feras.
 Námque tibi minor est Libycos superare leones
 Gloria, lascivas quàm superare lupos.

X. NOVEMBRIS.

S. THEOTISTA V. *cujus mortua manum cum
 Venator abscidisset, non nisi hac restituta è
 portu solvere potuit.*

I.

Dum cervos Venator agit, damásque fugaces.
 Festinòque ruit per nemus omne gradu:
 Dúmque vagos oculorum orbes huc jactat & illuc.
 Corpus in exanimum Virginis ora tulit.
 Illa feras inter, nemoralibus abdita lustris,
 Vixerat æthereis non nisi nota Choris.
 Accurrunt, pia turba, canes, & supplice gestu,
 Sacra recurvato lipsana cruce colunt.
 Virginis exanimem Venator acinace dextram,
 Amputat, & prædæ divitis instar habet.
 Cúmque ratem reperit ventis sua vela daturus,
 Hæret in immoto pigra carina vado.
 Et neque remigibus remos nam turba fatigat)
 Et neque ventorum flamine mora cedit,
 Quæ mora; quæ remora hærentem tenet abdita
 Hanc tenet unius Virginis una manus (navem,

XI. NOVEMBRIS.

S. MARTINUS *Turonensis Episc. suâ se veste ad-
 huc Miles exiit ut egenum indueret.*

I.

R Omuleas dum tyro Aquilas & castra secutus,
 Primáque Pannonius miles in arma venit:

Dum

Dùmque datis camporũ æquor permenſus habenis,
 Sternacem armatâ calce fatigat equum:
 Ecce tibi nudum lquallorem oſtentat egenus,
 Orâque cecropijs pallidiora favis:
 Protentâque manu tenuem miſerabilis Iruſ,
 Et dextrâ, & linguâ ſupplīce poſcit opem.
 Ter, quater excuſſus locus pia vota fefellit,
 Nam vacuus nullo tinnulus ære ſonat
 Non tulit hoc animis Miles, chlamydẽmq; rotato,
 Protinũs in partes diſſecat enſe duas;
 Partem inopi generoſus Eques largitur, & omnem,
 Si cui det liceat ſcire, daturus eras.
 Nam cùm dimidiâ tectum te Chriſte videret
 Dimidiæ partem nollet habere togæ.

Ad De MARTINUM.

II.

Se tibi pannoſo Chriſtus ſub tegmine ſiſtit.
 Et rogat exiguam voce manuque ſtipem.
 Quid facies? nullo tibi zona tumefcit ab auro;
 Vendere te cupias ipſe? ſed emptor abeſt
 Quos geris, ex humeris raptos partiris amiſtus;
 Tu mediâ, mediâ ſe tegit ille togâ.
 Proh. Superi! quantas toga longa neceſſe ſit ulnas,
 Immenſum cujus pars tegit una Deum.

D. MARTINUS *media veſtis parte*
cœlum emit.

III.

Parte ſagi præparcus Eques ſibi comparat omnem
 Æthera; non poterant aſtra minoris emi
 Si tamen hoc pretio rursus venalia perſtent,
 Sydera, vix emptor, qui licitetur erit.

DEIPARA *sanctas inter* THECLAM & AG-
NETEM D. MARTINO *se viden-*
dam exhibet.

IV.

Thecla latus cingit, cingit quoque; Virginis Agnes,
Dùm stetit ante oculos, Dive, videnda tuos.
Hæc formosa tibi cùm se spectacula pandunt,
Unam bina inter lilia cerne rosam.

XII. NOVEMBRIS.

S. MARTINUS *Pontifex Maximus & M. quem sa-*
cris operantem ad aram Virginis, dum liçtor
necare aggreditur, repente fit cæcus

I.

Virginis objecit jugulum Martinus ad aram,
Quique prius Pastor, victima penè fuit
Non tamen id sceleris tortor tentavit inultus,
Nàmque premit fontem pœna secuta comes.
Qui tentat, Martine, tibi furialibus ausis
Usuram lucis tollere, luce caret.

XII. NOVEMBRIS.

S. MENNA *strenuus Christi Athletæ,*

I.

Sanguine, non oleo fortes perfunditur artus,
Prælia dum Fidei miles, & arma gerit,
Auspice qui Christo, valido luctatur agone,
Hoc ceroma sibi postulat esse Pugil.

Quâ Martyr erat transiturus ferrei murices
sparguntur

II.

Muricibus via tota tibi consternitur uncis:
Ocyor his stimulis incitus astra petes

XII. NOVEMBRIS.

S. CUNIBERTUS *Coloniensis Episc. cujus sacrificantis caput columba è cœlo ambire visa est.*

I.

Præsul adorandas sacris operatus ad aras,
 Dum litat æterno liba verenda Deo.
 Ecce repercutiens volitantes leniter alas,
 Ambiit attonsum pura columba caput.
 Sit procul hinc trifidi gestatrix fulminis ales,
 Cæsareis olim visa sedere comis:
 Alituum reliquas inter, Cuniberte, cohortes,
 Moribus est volucris concolor ista tuis.

XIII. NOVEMBRIS.

S. HOMOBONUS C. *dato egenis. quod vinea fessoribus deferabat, vino; infusum cado aquam in vinum vertit.*

I.

Vinitor expectat pactæ sibi vina lagenæ.
 A te sub medium, Dive, ferenda diem
 Obvius est tibi cœtus inops, vinumque poposcit
 Et sitiens vinum quod sibi poscit, habet.
 Jam cadus à bibulis aret siccatus egenis;
 Jam levis exhaustum non habetorca merum,
 Ast infusa cado, querulisque oblata colonis,
 Transiit in Bacchum, quæ modò Thetis erat.
 Quid vanus tua, Dive, labor vinum ta fatigat,
 Si tibi gratuitum sponte fit unda merum?

Cum

*Cum noctu accedebat ad Templum, clausæ fores ei
sponte patebant.*

II.

Urbe silent totâ, claròque micantia cælo
Sydera, nocturnis Luna pererrat equis.
Intercâ properas ad clausam Numinis Ædem,
Moxque tibi verso janua poste patet.
Quis neget acceptum Regi, cui, protinùs Aula
Sponte suâ patulas pandit aperta fores.

XIII. NOVEMBRIS.

*S. MAXELLENDIS V. & M. quam cum proculus ob-
truncasset, subito excæcatur.*

I.

Dum tibi lucem adimit, Virgo, furiosus amator,
Lucem oculis captus sensit abesse suis.
Cur tamen admissò dedit hanc pro crimine pœnam?
Nè sit vana dehinc fabula, cœcus Amor.

XIV. NOVEMBRIS.

*S. LAURENTIUS Epis. Dublinensis triginta ege-
nos quotidie ad mensam adhibet,*

I.

TErdeni tibi quaque die numerantur egeni,
Quos socios mensæ vidimus esse tuæ:
At modò sydereis convivere jussus alumnis,
Pleno delicias ætheris ore trahis.
Dignus hic æthereis conviva recumbere mensis,
Qui sibi convivas quærit habere pares,

Post

Post ejus obitum lux immensa effulsit.

I I.

Hic ubi, Laurenti, moreris, lux posthuma fulsi: :
Sol vel in occasu fulgidus esse solet.

XV. NOVEMBRIS.

S. ABIBUS M. *Post varia tormenta tandem in ignem conjicitur.*

I.

ET laceros artus & hiulca immaniter ora.
[Præstitit id crudus tortor] Abibe, geris,
Nè tanti super ulla forent monumenta furoris,
Esca voraturis traderis esse rogis.
Non tamen in cineres flammis consumptus abisti;
Nam sua Phœnicem nunc quoque busta novant,
Muciber abstulerat quicquid populabile flammâ est
Terrenæque super nil tibi fæcis erat.
Utque petit domitis Trinthius æthera flammis,
Herculæâ pariter scandis in astra viâ

XVI. NOVEMBRIS.

S. EDMUNDUS *Cantuariensis Episc. amorem in Deiparam suam dato annulo testatur,*

I.

Edmundus rutilo juvenis pretiosior auro,
Rara Caledoniæ gemma nitôrque soli;
His pignus, quo rite suos consignat amores,
Imperat ad Mariam protinus ire, sonis
Annule sydereæ dextram vincture Patronæ.
Tu nota perpetui certa Clientis eris:
Ivelox, digitôque tenax constanter inhære,
Orbiculo sacram circummeunte manum,

Utque

Utque reversurum sine fine recurris in orbem
Sic meus exempto fine perennet amor.

D. EDMUNDUS *ad eundem Annulum.*

II.

Annule perpetui revolubile pignus amoris,
Annule virginæ parva corolla manus;
Parvus es, & magnus, neq; enim dissentit utrumq;
Parvus, es in dextera virgine magnus eris.
Te manus aurificis tenuem lunavit in orbem,
Virgo tuum toto sparget in orbe decus.
Dummodò sydereâ rutilis, brevis annule, dextrâ,
Dummodò sis digiti dulce ferentis onus;
Nîl opus est vacuam gemma impleat altera pal-
Illa manus gemmæ nobilis instat erit. (mam:

*Annulum quo fidem suam Parenti Virgini obsignâ-
rat, secum sepeliri jussit.*

III.

Supremâ morientem animam jam luce trahebas,
Deplerâtque suam jam tibi Parca colum:
Tu quæ Virginei fuit obles honesta pudoris,
Sic tumulo, mandas, gemma reposta tuo.
Nec mora quo tegitur busto sepelibile corpus,
Hoc pariter visa est pro nuba gemma regi.
Sic post fata etiam vivit sacer ardor amoris,
Suppositoque calet posthumus igne cinis.
Finiit extremam tibi mors placidissima vitam,
Non tamen illa tuî finis amoris erit.

*Semel atque iterum crucem osculatus in Christi
sinu expirat.*

IV.

Extremos uigente anima super hilatus errat,
Vixque breves numerat jam tua vita moras

Nota tibi objicitur Christi morientis imago,
Atque datur manibus, Dive, terenda tuis.

Oscula mille labris libas, mille oscula plantis;
Oscula mille oculis, oscula mille genis:

Deponisque tuam sub hiulco pectore vitam?

Dic age, quis tumulus dulcior esse potest?

XVI. NOVEMBRIS.

S. EUCHERIUS *Lugdunensis Archiepisc. suavi
scribendi facultate præditus.*

I.

Intingunt alij calamos loligine nigrâ;
Quo tuus imbuitur, dulce mel esse puto.

EUCHERIO *Galliarum Primate, ambæ ejus
filia Deo dicata in sacro Parthenone
latent.*

II.

Dum meriti Eucherius fastigia scandit honoris,
Primitio jussus Præsulis esse loco:
Filia sub sacro latebras amat utrâque velo,
Nimirum quando sol nitet, astra latent.

XVII. NOVEMBRIS.

S. GREGORIUS THAVMATURGUS *Neocæsariensis Episc. ut Templo ædificando locum faceret,
montem aliò transfert.*

I.

AN rursùm Enceladus jaculatur in aëra montes;
Rursûs an impositum Pelion Ossa feret?
Scrupea condendæ rupes ne obsisteret Ædi,
E natalitio cessit abacta loco.

Illa tuæ, Præsul, sunt jussa potentia vocis,
 Nam dextræ ullius non fuit illud opus.
 Non ego te vastis conferre Gigantibus ausim;
 Viribus Ægæon est minor ipse tuis.
 Impare conatu montes jactatis uterque.
 Tu solis usus vocibus ille manu.

GREGORII & *Amphionis fides potens.*

II.

Quis novus Amphion validæ molimine vocis
 Eruit ex imo saxa revulsa solo?
 Gregorij hoc opus est, vacuas qui jactat in auras
 Montis onus, pulsæ mobile more pilæ.
 Causa utriusque fides, nam saxa immania movit
 Hic Fidei fretus viribus, ille fidis.

*Lycum fluvium exundantem fixo in ripâ scipione
 repressit.*

III.

Jam Lycus oppositas fracto ruit aggere moles:
 Jam pereunt hominum, jam quoq; facta boum.
 Nare prius solitum summâ pecus hæret in ulmo,
 Fixit ubi luteos plumea turba lares.
 Virga tamen fluctus ripæ depacta repressit,
 Vix benè contacto visa virere solo.
 Nemo mihi æquorei jactet miracula sceptri;
 Hic baculus trifidâ cuspide major erit.

Ad D. GREGORIUM.

IV.

Immemor acceptæ legis cursûsque modesti,
 Flumen in undantes exspatiatur agros
 Tu cursum antiquum revocas, fluviumque tu-
 Limitibus cogis currere, Dive, suis. (mentem
 Te magnorum operum Deus in consortia poscit:
 Tu fluvij legem ponis, & ille mari.

XVIII. NOVEMBRIS.

S. ROMANUS *M. etiam abscissâ linguâ Christum loquitur.*

I.

Nl fileat Fideique loqui mysteria cesset,
 Cùmque suo vanum dicere Marte Jovem,
 Protinùs excisis radicitùs eruta fibris
 Quod dare lingua negat sponte, coacta dabit.
 Sic lictor tonat ore minax: at scommata Martyr
 Jactat in infames liberiora deos.
 Adduntur sua facta miris, linguamque revulsam
 Stirpitùs, exemplo barbarâ dextrâ trahit.
 Elingui licet ore foret, tamen usque tenacem
 Clarius elingui nunciat ore Fidem.
 Tam benè quæ memorat divinæ oracula legis,
 Debuit hæc etiam lingua resecta loqui.

Aliud.

II.

Quæ causam evicit muto defensa patrono,
 Romani invictam quis neget esse fidem?

Aliud.

III.

Invicti Herois sortem ne crede dolendam:
 Integer est animo, sit licet ore lacer.

Creinari jussus tardos bustuarios ignaviæ damnat.

V.

Passurus flammarum æstum Romanus edacem,
 Tortorum ignavas increpat usque moras:
 Dùmque rogis ardere ardet rapidissimus ignis,
 Quo nihil est levius, creditur esse piger.

XVIII. NÖ.

XVIII. NOVEMBRIS.

S. BERULAM. *puer cum esset, flagris
ceditur.*

Cur Berulam ætatis teneræ fera taurea cædit?
Flagra decent puerum; se probat ille virum.

XIX. NOVEMBRIS.

S. ELIZABETHA, *Vidua, filia Regis Hungaria,
spretis prioris vitæ deliciis totam se Cruci
Deoque consecrat.*

I.

Pendentem infami dum cernis ab arbore Chri-
Hæc dare verba tuus jussit, Elisa dolor. (stum,
Telluris sordentis onus, me cocchina velant:
Ipse tuo tinctus sanguine, Christe, rubes.
Stemma mihi rutilum gemmis radiantibus ardet;
Serta tuum cingunt sentibus hirta caput,
Dumque ego pulvillos, & picta tapetia calco;
Quæris ubi capitis triste recumbat onus,
Ordine me longo famulantium turba coronat:
Christe, tuum stipant hostica turba latus.
Vos, Superi prohibete nefas, ne mollia posthæc,
Sub tam spinoso vertice membra geram.
Nam neq; fas, neq; jura sinunt, rerum ordine verso,
Ut tibi sint spinæ, sint mihi, Christe, rosæ,
Quo potero squallore, tuos imitata dolores
Dicar, & hæc vitæ tempora tristis agam.
Ah! facies nullo rubeat miniatula fuco:
Me melius Sponsi sanguine pinget amor.
Ite, procul rutili, Regum nitor, ite pyropi:
Nobilior poterit sub Cruce gemma legi.

Nec nostrum diadema caput de more coronet,
 Spina mihi laceras ambiat unca comas,
 Tollite sutilibus variata tapeta figuris,
 Crux mihi, quo recubem, postmodò lectus erit:
 Nec comitum mihi turba latus numerosa fatiget,
 Sit famulus mœror, sit mihi verna, dolor.
 Utque gemit socio viduata Columba Columbo,
 Sola gemam viduo, sic ego sponsa toro.
 Sic ait, & pedibus generosa subegit Amazon,
 Quicquid terrarum maximus orbis habet.
 Sæpe mares animos imperturbata Virago,
 Fœmineos animos vir quoque sæpe gerit,
 An scelus, an feritas, an mollia facta virorum?
 An pietas sexûs deterioris erit?
 Ah! pudeat mutare vices, maribûsque puellas,
 Et nos fœmineis sensibus esse viros,

S. ELIZABETHA *post obitum suavem odorem
 afflavit.*

II.

Pannoniæ prælustris honos & gloria terræ,
 Quæ vicisti animi nobilitate genus:
 Te tumuli probat esse novum fragrantia florem;
 Exciso remanet germine floris odor.

XIX. NOVEMBRIS.

S. BARLAAMUS M. *cujus dextere ignis & thus
 impositum est, ut diis sacrificare videretur.*

I.

Et dextræ imposuit prunas & thura Tyrannus:
 Ritè aram Pagilis sic facit esse manum.

Aliud.

II.

Dextera, Dive, tibi fragat, tibi dextera flagrat:
Suffitu fragrat thuris, & igne flagrat:

XX. NOVEMBRIS.

S. EDMUNDUS *Angliae Rex M. cujus caput à
jugare Dania Rege amputatum lupus tu-
ratus est.*

I.

MOrtem, Edmunde, tibi furiis agiturus iniquis
Jam duro intulerat perfidus ense Jugar,
Abjecti dumeta inter silvestria, custos
Præclarus capitis cernitur esse lupus:
Dùm q; cavâ funus tumulandum effertur in urnâ,
Exululat totâ bellua mœsta viâ.
Nempè feræ rabiem motûsque imitante Tyranno,
In placidâ feritas desijt esse ferâ,
Fertur in ora lupi quondam transisse Lycaon;
Nunc hominum in mores transijt iste lupus.

XXI. NOVEMBRIS.

PRÆSENTATIO BEATÆ Mariæ VIRGINIS.

I.

(brumas,

Vix benè tres numerat Virguncula trimula
Vix bene materno cessit alumna sinu:
Templi adytum, placitâsque petit' perniciret aras
Victima placando non inhonora Deo,
Sumite cœlestes habitantia Numina sedes,
Sumite quod nostro majus in orbe fuit.
Nâmque suo latè quæ continet omnia gyro,
Terra nihil majus quod dare possit, habet.

Ad DD. JOACHIMUM & ANNAM.

II.

Anna parens, seniórque pater, quibus aurea cæli
 Sydera felici prole dedêre frui:
 Non erit hæc vestri generis postrema propago,
 Parturiet fructus hosculus iste suos.
 Vestra licet nullis sociata cubilibus, ambos
 Vos faciet magni Nata Nepotis Avos.
 Unicus ille quidem, tamen unicus ille futuros,
 Et qui sunt superat, quique fuere, viros:
 Et nusquam annorum per tot vaga sæcula, Natus
 Major erit, major Filia, major Avus.
 Vosque eritis vestra tantummodò Prole minores,
 Vestra, suâ, Proles Prole futura minor.

XXI. NOVEMBRIS.

S. COLUMBANUS C. *spretis matris minis &
 blanditiis ad Christi militiam tendit.*

I.

Dilaniat mater sparsos sine lege capillos,
 Infestâque caput tundit anile manu:
 Et, Quæ causa fugæ? clamat; quis, Nate, dolentis
 Postmodò solamen dulce parentis erit?
 Hæc & plura refert, voces dictante dolore,
 Nunquàm turbidior visa fuisse parens.
 Tu tamen intrepidus per amica pericula victor
 Effugis, & Christi miles ad arma volas.
 O! quas te memorem media inter prælia lauros
 Carpere, si palmam vel fugiendo refers!

XXII. NOVEMBRIS.

S. CÆCILIA V. & M. *jam nubilis corpus cilicio
domat,*

I.

JAm dotem tædâsque parat, jam flammea mater
Tibia jam carmen connubiale canit,
Cæcilis hirsuto stringit sibi corpus amictu,
Hæc quoque Virgineis cæribus arma decent,
Scilicet illæsi studiosa puella pudoris.
Provida legitimos hæc parat arte toros.
Virginitas ut tuta suo servetur ab hoste,
Astringi zonâ nobiliore nequit.

CÆCILIA *Angeli aspectu, Angelus Cecilia cantu
capitur,*

II.

Cæcilis Aligerum fixis aspectat ocellis,
Visa verecundo Cælitis ore capi
Cæcilia auscultat pariter cælestis Ephebus.
Dum vocale manu præpete pangit ebur,
Dispariles parilésne vocem? capiuntur uterque;
Illa suis oculis; auribus iste suis.

Evangeliorum librum in sinu gestat.

III.

Credita nobilibus divina oracula libris,
Condis in arcano cauta puella, sinu.
Quis modò Palladias Sophiæ tibi deneger artes?
Cor pluteus, pectus bibliotheca tuum est.

Aliud.

IV.

Quàm tibi sint cordi sacrata volumina, monstras,
Hæc cùm sub medio corde locanda putes.

Triplici vulnere saucia moritur.

V.

Vulnere tergemino cervix fuit icta Puellæ:
Icta quidem, sed non victa Puella fuit,

XXIII. NOVEMBRIS.

S. CLEMENS *summus Pontifex, ad cujus preces*
Agnus fontem pede elicit.

I.

Sacrorum Antistes summus, cui nobilis album
Infula ter gemino cinxit honore caput:
Euxini procùl exul abit trans æquora Ponti,
Visus ubique sui nominis esse memor.
Nam nullus cùm rura liquor, faucèsque rigaret,
Arvâque torreret Syrius, ora sitis:
Pronus humi geminas tendens ad sydera palmas
Supplicat, & riguæ munera poscit aquæ.
Vix benè supplicibus pulsaverat æthera votis,
Finierátque suas vix benè lingua preces:
Ecce tibi insolitum, & cunctis lætabile monstrum,
Effollam pedibus sufficit Agnus aquam.
Credula gens Vatum, fallique & fallere docta,
Bellerophonteum quid celebratis equum?
Elicit vulucri nullos equus ungue liquores:
Agnus erat placitas qui pede fodit aquas.

Ad D.CLEMENTEM.

II.

Et sitit, & sacrae purgari aspergine lymphæ,
 Quæ te circumstat, plurima turba petit.
 Nè desint quibus ora riges, & crimina lustres,
 Dat famulas geminis usibus Agnus aquas.

*Ad Tortorem qui appensâ ad collum anchorâ Di-
 vum CLEMENTEM in mare dejecit.*

III.

Prægravis innocuum cur deprimit anchora collum,
 Alterius cervix digna monilis erat.
 Quæ mersura suo tibi pondere visa natantem,
 Hæc erit in medijs anchora suber aquis.

Aliud

IV.

Non hâc mole Fides quatitur, quæ pendula colla
 Martyris, in medias æquoris ivit aquas.
 Scilicet ut fessas firmat gravis Anchora naves;
 Anchora sic solidam fulciit ista Fidem.

XXIII. NOVEMBRIS.

*S.CLIMENS Episc. Metensis fato functum vitam
 restituit.*

I.

Indignum mors ausa nefas, tibi, dive, fodalem
 Tollit, inexpletam falce secante colum:
 At pastoritio corpus quo tangis inane,
 Territa Parca procul cessit abacta pedo
 Quis modò tam timidæ paveat formidine mortis
 Quæ baculo leviter percutiente fugit?

XXIII.

ANNUS SACER
XXIII. NOVEMBRIS.

S. FELICITAS M. *postquam septem filios confir-*
masset in Fide Martyrij coronam ipsa
adepta est.

I.

Pignora quæ septem peperisti corpore mater,
Hæc iterum septem pignora mente paris.
Dumque omnes uno moriuntur funere Nati,
Quæ mox passura es corpore, mente subis.
Mater iô felix, felicissima Martyr!
Bis paris, & binâ morte perempta cades.

Aliud.

II.

Fortunata nimis, pareres dum pignora mater.
Fortunata magis, dum morerentur, eras.
Nam matrem soboles, quam tu præmittis Olympo,
Te nascendo minùs, quàm moriendo probat.
Reddiderat reliquas sobolis genitura parentes,
At tu Natorum morte vocanda parens.

XXIV. NOVEMBRIS.

S. CHRYSOCONUS M. *qui jacitur in mare*
mortuus.

I.

FRustrà Chrysogoni cineres jaciuntur in æquor;
Eluitur nullis tam grave crimen aquis.

Ad D. CHRYSOGONUM.

II.

Aureus est, longèque ipso pretiosior auro,
Si tamen auro aliquid ditius esse potest.

At tua qui duro fodit præcordia ferro,
Ferreus, aut ferro durior ille fuit.

XXIV. NOVEMBRIS.

S. FIRMINA V. & M. *ad cuius amplexum cum
extenderet proci brachia obriguerunt.*

I.

Jaetutam passura sui firmina pudoris :

Heu; thalamo Veneris victima clausa dolet.

Quid faciat? quibus ulla dolis Virguncula certet?

Qua fuget arte avidum flebilis agna lupum?

Exhibet illa preces cælo, miracula cælum;

Castæque virginibus militat æthra suis.

Nam quas Firminæ collo circumdat amator,

Protinus enerves obriguere manus.

Illum saxificæ vultus vidisse Medusæ,

Brachia dum nequirit vincta movere, putes.

Ah! cave quisquis is es, sponsam qui Numinis am-

Rivalem nocuit semper habere Deum. (bis,

XXV. NOVEMBRIS.

S. CATHARINA V. & M. *rotâ torquetur.*

I.

THesbites non unus erat, quem turbinis instar

Intulerit patulo flammea rheda polo:

Nam quibus est rabidi jussu districta Tyranni;

His Catharis consors fertur ad astra rotis.

Ex ejus plaga lat fluxit pro sanguine.

II.

Mors vitæ fuit apta tuæ: Num debuit esse

Lactea mors, cuius lactea vita fuit?

Lac CATHARINÆ virginum.

III.

Lac signum in reliquis læsi solet esse pudoris
In te servati, Virgo, pudoris erat.

Diva CATHARINA Martyr incruenta,

IV.

Sit licet effuso nullus sine sanguine Martyr;
Hæc non effuso sanguine Martyr erit.

Ad D. CATHARINAM

V.

Cæsaris imperio messor, Catharina, satelles
Abstulit ex humeris colla resecta tuis.
Miratur stupefacta cohors, tibi sanguine nullo
Cervicis nitidas erubuisse nives
Criminis ut pudeat, factæque in Virgine cædis,
Debuit in vultu Cæsaris esse rubor.

Aliud

VI.

O Virgo ! quam te memorem ! te ne esse puellam ?
Te ne licet matrem dicere, te ne virum ?
Te sexus negat esse virum, pudor esse parentem,
Virgineos fuscum lac negat esse sinus
Vir tamen es, pariterque parens, innuptaque virgo,
Virgo pudore, vires robore, lacte parens.

XXVI. NOVEMBRIS.

S. PETRUS *Alexandrinus Episc. cui Christus se per
visum obtulit, conscissa impiè ab Ario
veste.*

I.

HEi mihi ! quò mentes non abripit avius error,
Cùm semel à recta flectitur ille Fide?
Impius in partes tunicam laceravit Arius,
Quam lictor rabidâ non scidit antè manu,

XXVI. NOVEMBRIS.

S. CONRADUS *Episc. Constantiensis, delapsam,
cùm sacrificaret, in sacrum Calicem araneam,
innoxius bibit.*

I.

Dùm litat æterno sacratus Mysta parenti,
Ore renascentem parturiente Deum:
Lapsum Araneolus calici se reptilis infert,
Inque salutifero mors latet ipsa scypho.
Id, Conrade, rides; tamen imperterritus hauris
Quæ tibi sunt ruta pocula sumpta manu.
Vix bibulo intulerat se turpis araneus ori,
Cùm celer illæso Flaminis ore fugit.
Nimirùm vetitis malus hospes ab ædibus exit.
Una non habitant vitæque morisque domo.

Ad D. CONRADUM

II.

Toxica cur metuis quæ putris aranea fudit,
Incestare sacrum turpiter aula scyphum?
Ebibe quidquid id est, generoso interritus haustu,
Virus & antidotum continet ille Calix.

XXVI.

S. SYLVESTER C. *viso adolescentis olim pulcherri-
mi cadavere resipiscit.*

I.

Ibat ovans mollésque procul spirabat amores,
Cui Silvestre aliud nîsi nomen erat.
Fortè cavernosum scrutans vespillo sepulchrum,
Eruit effossâ putre cadaver humo.
Constitit hîc, longoque olim quæ noverat usu,
Vix socij vultum novit & ora sui.
Heu mihi! quæ tabes, clamat, quis putor in illo,
Qui pulchræ Veneris nuper Adonis erat!
Ille venustatum specimen, Charitûmq; theatrum,
Afflabat teneras qui prius ore rosas?
Occidit, & modicæ spatium vix occupat urnæ,
Cui nimis angustus, qua patet orbis erat.
Heu ubi frontis honos, ubi dentis eburneus ordo,
Comptaque crispatæ margo decora comæ.
In tenuem cuncta hæc cinerum dilapsa favillam
Intulit exiguo perbrevis hora rogo.
Quid tamen hâc horres notos in imagine vultus?
Ille quod est, id eris, tu quod es, ille fuit.
Sic fatus, frangitque tuos, Puer aliger, arcus;
Extinguitque tuas, Cypria lena, faces,
Et patria fugit urbe procul, nam quidquid ab
Temporibus vitæ duxit eremus habet (li
Tu Paphiæ quicumque Deæ succenderis igne,
Sæpiùs hoc speculum consule, castus eris,

XXVII. NOVEMBRIS.

S. JACOBUS INTERCISUS M. *cùm à fide
defecisset, acceptis à matre literis, ad se &
ad Christum redit.*

I.

NUMINIBUS jam visus erat, quæ Persis adorat,
Desertor posito thura litasse foco.
Quam castus dictavit amor, quam lacryma tinxit,
Maternâ missa est litera scripta manu.
Et lacrymas legit ille piæ vocésque parentis;
Et lacrymæ & voces non leve pondus habent.
Ergo remolitis, quas antè sacraverat, aris
Despuit, & vanos increpat ore Deos.
Non impunè tamen, nam quas interitus Heros
Pertulit, in pœnas vix satis unus erat.
Et modò pes, modò dextra manus, modò crura se-
Pérque pios artûs carnificina meat. (cantur,
Sic Jacobe, cadis; perq; omnia membra minutim
Cæsus ab inflicto vulnere nomen habes,
Nempe alij subeunt cultu pro Numinis unam;
Vidimus innumeras te subiisse neces.

*Suam in Christum perfidiam feliciter
obliterat.*

II.

Dic age, num pudor est, Christo quam rite sacra-
Perfide juratam deseruisse Fidem? (ras,
Cùm tamen æqua tuis numerentur vulnera mem-
Corpore te toto pœnituisse liquet. (bris
Scilicet hæc felix culpa est, nec inutile crimen,
Ultrò consequitur quod sua pœna comes.
Noxia quæ reliquis oberant, tibi crimina profunt,
Nec tam culpa nocet, quàm Metanæa juvat.

Felices nimium, sua quos dispendia ditant,
Et quibus antidotum pota venena ferunt!

XXVIII. NOVEMBRIS.

S. STEPHANUS M. *adulterii falso à fœmina accusatus, quam propria soboles laniat.*

I.

LAbis erat, maculæque expers, Stephanusque
maritos

Et cane vitabat pejùs, & angue toros.

Hunc tamen efficto traduxit adultera probro,

Ereptæque reum virginitatis agit.

Quid trepidas illæse pudor? desiste moveri:

Exitium peperit perfida lena suum.

Nam quibus exierat, laceravit viscera proles;

Tuta parens, si non parturiisset erat.

Expetiit meritas vindex Rhamnusia pœnas:

Vipera non aliter debuit illa mori.

XXIX. NOVEMBRIS.

S. SATURNINUS TOLOSATIUM *Episc. & M. feroci tanro alligatus per abrupta raptatur.*

I.

Supplicii deforme genus! credulis imago!

Barbaries ipsis vix satis apta Getis!

En trahit in præceps Capitoli è limine taurus,

Membra catenati sanguinolenta Senis.

Circumfusa ruit pubes, stimuloque frequenti

Indomiti fodicat terga ferina bovis.

Ille importuno tanquam furiatus asylo,

Et per iniqua fugax, & per acuta salit.

Hic cerebro terra inficitur, taboque senili,

Strata illic fluido sanguine sparsa rubent.

Semi

Seminecem vepreta secant, palsiſque resultat
 Saxâ percusſum per ſalebroſa caput.
 Squallida canities, concretâque ſanguine barba
 Hæret inexplicitis illaqueata rubis;
 Tristes reſſiquias, avulſâque fragmina menbris,
 Pârsque viæ partem corporis, omnis habet.
 Saturnine, tuæ præſens tutela Tolofæ,
 Intulit hæc meritis te laniena polis.
 Terra artus laceros, animus tenet aſtra! vir unus
 Uno non poterat tantus ineſſe loco.

XXX. NOVEMBRIS.

S. ANDREAS *Apoſtolus biduum è cruce pendet.*

I.

JAm geminos ſoles, totidémque ex ordine noctes,
 Triste ſenex duri ſtipitis hæſit onus.
 Suspirat rutilos oculorum obtutibus orbes,
 Et meliore ſui voce ſub aſtra volat.
 Sic trepidat motis vinctus Jovis armiger alis,
 Dùm laqueus ſurſum, quò cupit, ire verat.
 Sæpè vocat mortem, mors ſæpè vocata recedit,
 Quæ tamen in vitos ſub ſua jura rapit.
 Cur tamen occluſa mors dura averſitur aure?
 Antè aurita nimis, cur modò ſurda manet?
 Scilicet illa ſuæ cladis non immemor, olim
 Quo victa eſt, lignum rursùs adire timet.

E Cruce ad populum concionatur.

II.

Dum velut è cathedra facundus ab arbore pendes,
 Circumfuſa tuo pendet ab ore cohors.

S. ANDREAS *Apostolus* S. PETRI *Frater germanus*
III.

Ut Fratres vos nemo neget, par nobile Fratrum,
Par fuit interitus, par quibus ortus erat.
Ambobus dedit una parens almo ubere vitam;
Ambobus pariter Crux dedit una necem.
Vita soror fuerat geminis ut Fratribus una
Sic mors est geminis Fratribus una soror.
Ut lac matris idem, cruor est & faneris idem;
Lacte madent cunæ, sanguine fata rubent.
Retia piscolas jactavit uterque per undas,
Moribus & vitæ conditione pares,
Diverso sed uterque situ suspensus obivit:
Respicit hic cælum, respicit iste solum.
Scilicet inverso terras dum respicis ore,
Te, Petre, terrarum credimus esse caput.

Ex D. ANDREÆ Tumulo oleum manat.

IV.

Leniti poterat nullo solamine mœtor,
Quem tua discipulis fata tulere tuis.
At cùm, Dive, tuo videant stillare sepulchro
Balsama, tùm cœpit mitior esse dolor.

XXX. NOVEMBRIS.

S. JOSCIUS C. *ex cujus de mortui ore quinque rose
hyeme pullularunt.*

I.

Vellere deciduo tacitarum sparsus aquarum,
Canebat nullo germine pictus ager;
Æthereæ tamen inscriptas pia nomina Matris,
Joscius exanimi parturit ore rosas.
Non hâc Pæstani formosa decentia prati,
Non hâc Alcinoi messe superbit ager.
Qui peperit vernos hyemali sydere flores;
Fertilior reliquis nunquid is hortus erat?

MEN.

MENSIS DECEMBER.

PRIMA DECEMBRIS.

I.

Rusticus in tenui degit Philaritus agello,
 Duràque difficili rura bidente colit:
 At licèt assiduè verset sua jugera rastris,
 Spem tamen infidus sæpe fefellit ager.
 Ergo alios quæsit agros quibus altera mandet
 Semina, quæ plenâ postmodò falce metat:
 Nam modicas parittus opes, parvumque lucel-
 In vacuas inopum jussit abire manus. [lum,
 Hæc tutâ, Philarite, manu sere semina, nunquàm
 Is fuit agricolam fallere visus ager.

II. DECEMBRIS.

S. PETRUS CHRYSOLOGUS *Episc. Ravennas*
in quo par virtuti doctrina.

I.

Quam bene, Petre, doces facienda, facisque do-
 cenda,
 Dum tua lingua docet, quæ tua dextra facit!
 Virtuti est germana tuæ doctrina probatque
 Vox tua te doctum, te tua dextra probum.

De ejusdem Statuâ.

II.

Lysippus digitos, Phidias labra, lumina Mentor,
Praxiteles humeros finxit, & ora Myron.
Parte tamen meliori sui Petrus indiget: ô quis
Chrysologi vocem, qui mihi reddat, erit?

Ad Opificem.

III.

Præsulis examines rerulit tua dextera vultus,
Os mutum est, reticet lingua, labella silent.
Sculpere vocem, Opifex, vocem si pingere posses,
Tu Phidia major, major Apelle fores.

Ejus libri sententiarum nitore illustres.

IV.

Multa tui rutillet licet indita gemma Tiaræ
Crebrior est libris indita, Petre, tuis.

II. DECEMBRIS.

S. FRANCISCUS XAVERIUS *Indiarum Apostolus*
funiculis crura adstringit.

I.

Solvite Cœlicolæ, religatos solvite funes,
Crura quibus strinxit mollia dura manus,
Qui maris & tantum debet telluris obire,
Hunc male nodosâ compede vincula ligant.

Ad sacrum Amorem.

II.

Improbe Amor, tenso corpus quid fune fatigas?
An tacitum indagas hâc vafer arte scelus?
Nil opus est torquere reum sua facta fatentem,
Te prohibent leges, id pia jura vetant.

At

At quem tendiculis, fidibusque tenacibus arctas,
Sponte reum qui te confiteatur, habes.

S. XAVERIUS *horrore objecta sibi dormienti Veneris
sanguinem ejectat.*

III.

Dive, tibi objectâ Veneris per somnia larvâ,
Naribus erupit fusus, & ore cruor.
Dic age, cur Cypridis quæ spurca affinxit imago,
Imbuerit liquidus turpia visa rubor?
Scilicet ante habuit reliquos Venus una colores;
Solut hic in Veneris defuit ore color.

De eodem argumento.

IV.

Sopitum aggreditur, vigilem quem Cypria pellex,
Nullo unquam potuit fallere visa dolo.
At neque sopitus cessit fallacibus umbris,
Sed Venerum solo sanguinis imbre fugat.
Xaverium vigilem superare quis audeat hostis,
Si palmam somno victus ab hoste refert?

De eodem argumento

V.

Franciscum aggressus placidi sub imagine somni,
Cypridis ignavum se puer esse probat
Nempe puellus iners in bella lacessere fortem
Non ausus Pugilem, dum vigilaret, erat.

D. XAVERII *exantlati labores.*

VI.

Et flammam & motum Francisce, viæque labores,
Et geminus prorsum cætera solis habes.

Surgis in Occiduis, in Eois occidis undis:

Hoc unum Soli te vetat esse parem.

Indicæ lingua ignarus concionatur.

VII.

Dùm loquitur tua lingua sono, tua dextera gestu;

Dextera plus visa est, quàm tua lingua loqui,

Nam quæ circumstat numeroso concio cœtu,

Dexteram audit, fusos cernit ab ore sonos.

Quod genus hoc monstri est? quis rerum incognitus
ordo?

Turba frequens oculis audit, & aure videt.

XAVERII pectus sacris delitiis exundat.

VIII.

Xaverius sacros dum ventilat ætheris æstus,

Pectoràque alternâ laxat aperta manu;

Prodiga suspiciens lacrymoso lydera vultu,

Dicitur hæc querulis verba dedisse tonis;

Ah Deus! ah! satis est, nimis ubere deficit haustu,

Mens mea deliciis non satis ampla tuis:

Vobis, delitiæ, cur non licet esse minores?

Cur mihi majores non licet esse sinus?

*factam in iratum mare Crucem à Cancro
recipit.*

IX.

Dùm procul extremæ petis intermundia terræ;

Quò Phaëtonæis vix datur ire rotis:

Nox atra involvit nitidum caligine solem,

Intumuit subitis æquoris ira minis.

Nec mora: compositas Crux jacta coërcuit undas;

Crux, Franciscæ, tuæ duxque comæque viæ.

At simul optatam tetigit, pia puppis arenam;

Qui refetat pignus nobile, piscis adest.

Et Vitale gerens ora inter hiantia signum,

Xaverii notos detulit ante pedes.

I Cancer, superòsque inter non ultimus ignes;
 I, refer obsequio præmia digna tuo.
 Nam veteres augere faces tu dignior illo es,
 Qui numerosa inter sydera nomen habet.

Tempestates sedat Crucis signo

X.

Xaverius sacrum demisit in æquora signum;
 Dùm movet iratas ventus, & unda minas,
 Protinus Æolii tenere silentia fratres;
 Nempè timent visam, quàm meruère, Crucem.

D. XAVERIUS *vivâ calce sepelitur.*

XI.

Aggestum est tumulo quid calcis inutile pondus,
 Ut super exelis carnibus ossa forent?
 Xaverius calce injectâ si posset aduri,
 Ignibus exustus jam foret ille suis.

III. DECEMBRIS.

S. THEODULUS C. *relictâ Aulâ Theodosianâ colu-
 mnâ Edessæ triginta annos incolit.*

I.

NObilium attigerat culmen Theodulus honorum,
 Inclyta fœcundo quos parit Aula sinu:
 Sponte tamen vanæ pertæsus inania famæ
 Murmura, se titulis abdicat ille suis.
 Præcelsàmque premens tricenâ messe columnam,
 Despicit exiguum nubilus hospes humum.
 Quem pede supposuit, toto sublimior orbe,
 Sydera contiguo vertice penè ferit.
 Jure potentum apices rides, novus incola, Regum
 Et strepitum, & fluxas, furile pondus, opes

Quidquid enim vastus gremio complectitur orbis,
Punctum est; vel puncti scetilis instar habet.

S. ANNO *Episc. Coloniensis sub ipsam mortem
Deiparam Virginem enixè implorat.*

I.

DUm suprema tui te funeris hora vocaret;
Auxilium magnæ Virginis, Anno, rogas.
Sydereæ limen cum sis subiturus in Aulæ,
Pulsanda est summi janua sacra Poli.

IV. DECEMBRIS.

S. BARBARA V. & M. *barbaro patre insequente,
rupis sponte hiantis sinu excipitur.*

I.

Aggredior bifidi miracula pervia saxi;
Dum fugeret patrias Barbara salva minas.
Námque ubi clausa vident rigidi præcordia patris,
Diduxêre suos saxa miserta sinus.

Ad D. BARBARAM.

II.

Diva, verecundi laus illibata pudoris,
Gemmâque virgineos inter honora Choros;
Da veniam, si fortè rudi te dixero versu;
Carmina convenient cautibus ista tuis.
Dura salebroso canitur si carmine rupes;
In duris talebræ rupibus esse solent.

Ad Eandem.

III.

Rustica Musa tuas memorabit, Barbara, lauros;
 Materiae quadrat rustica Musa suæ.

Dextra novercali te patria læserat ictu;

Te quoque jam Vatis lædet inepta manus.

Nec Vatis mucrone manus, nec nuda parentis,

Scilicet hic telo lædet, & ille stylo.

Qui mea cunque legent incondita carmina; di-
 (cent,

Barbara materies, barbarus author erat.

*Spreto Musarum auxilio D. BARBARAM
 invocat Poeta.*

IV.

Non voco ter ternas, mendax Parnasse, Sorores;

Ter ternas superat Barbara sola deas.

Non ego Mæoniam temerarius ambio venam;

Est melior modulis altera vena meis.

Quam pater impacto feriit tibi, Barbara, ferro,

Hæc facit ad numeros unica vena meos.

Petra mihi Parnassus erit, quæ tacta dolore,

Dicitur in patulam secta fuisse viam

Scilicet ut bijugo rupes foret æmula Pindo,

In geminum rupes scinditur una jugum.

Ad rupem cujus in sinu excepta est

D. BARBARA.

V.

Opportuna silex profugi tutela pudoris,

Hæc inscripta tuo limine verba feras:

Cùm patriam fugeret festina puella furorem:

Marmoreos subiit sponte recepta sinus.

Mutavêre vices ambo, saxumque patérque,

Ipse pater saxum, saxa fuêre pater.

D. BAR-

D. BARBARA à suo parente mactatur.

VI.

Quales pura inter dùm sydera, Phosphore, fulges;
 Et nitidum violant nubila nulla polum:
 Talis erat reliquas in pia Barbara, Nymphas,
 Talis Martyrij laude decora nitet.
 Huic solus tenetis cor Christus ab unguibus ussit,
 Ille fuit spretis Spousus, amorque procis;
 Quamvis imperio genitor prohibeat iniquo;
 Ne vellet lecto cœlibe Virgo frui:
 Quem furor immanis perduxit, ut impius ultor
 Demeteret Natæ colla, caputque suæ.
 Corporis illa quidem vinclis exuta extendit
 Ad superas, Turbâ Cœlite cincta plagas,
 At Deus omnipotens sceleratum ad lurida patrem
 Tartara, vibrato fulminis igne, rapit.
 Ille Erebo dignus, digna hæc fulgentibus astris;
 Sic meritum petiit nata, patérque locum.

Ad Dioscorum impium parentem.

VII.

Infelix genitor bifido crudelior antro,
 Tu nè potes duris durior esse jugis?
 Exclamare libet Crudelis, barbare tortor,
 A rigidâ, proli parcere, disce petrâ.

Ad D. BARBARAM de ejus nomine.

VIII.

Barbara, quam decorant meliores nomine mores;
 Quæ nihil incultæ rusticitatis habes:
 Cur tibi barbaries indit sua nomina? Debes
 Miris ab Hiblæis nomen habere favis.
 Ut Ducibus devicta suis dedit Africa nomen:
 Barbaries nomen sit tibi victa dedit.

Aliud

Aliud.

IX.

Duritiem gerit ipse parens sine nomine duro:
 Tu sine duritie nomina dura geris.

Aliud.

X.

Ut dispar sibi nomen habet, quæ parcere nescit,
 Parca; tibi disper sic quoque nomen habes.

Rupes duas in partes scissa.

XI.

Æquor Erythreæ Moses ubi perculit undæ;
 In bifidas abiit sectile marmor aquas:
 Virgo pium marmor fractâ compage resolvit;
 Dùm fugit immeritam patre minante necem.
 Virga & Virgo pares bipatentia marmora scindunt,
 Virgo soli secuit marmora, Virgo soli.

Ad D. BARBARAM.

XII.

Barbara, pone metum nativi oblita rigoris,
 Excipit hospitio te cava petra suo.
 Ipsi, quis credat? lapides mitescere discunt;
 Unicus indocilem se probat esse pater.

Virgo barbara.

XIII.

Dum formosa sui venit in discrimen honoris,
 Sæpiùs ô utinam barbara Virgo foret!

D.BAR-

D. BARBARA à parente in obscurum carcerem
compingitur.

XIV.

Antè tenebrosas subiisti carceris umbras;
Quam caderes patriâ, Virgo, perempta manu.
Sic gratà bis luce cares: sic ira parentis
Abstulit æthereum bis tibi, Diva, diem.

D. BARBARA cœleste epulum morientibus seque in-
vocantibus procurat.

XV.

Æthereæ quicunque cupis sacra fercula mensæ,
Antè tuos claudat quàm Libitina dies:
Supplicibus Virgo poscenda est Barbara votis;
Non erit hæc votis barbara Virgo tuis.

D. BARBARÆ Epitaphium.

XVI.

Tu quicunque piæ lachrymaris fata puellæ;
Fac memor inscriptas præferat urna notas:
Hic sacra defenso jacer hostia cæsa pudore;
Hostia defenso si qua pudore jacet.
Pœna calybs; turris carcer; pater ipse peremptor;
Mors vorum; Martyr Barbara; causa pudor.

Ad D. BARBARAM,

XVII.

Diva, inter reliquas longè celeberrima Nymphas,
Lucida Virginei gemma, decúsque Chori.
Obtusis hebetata vides epigrammata dictis;
Nilque, quod in nostro carmine pungat, habes.
Causa subest præacuta nocens quâ lactea tortor
Colla secat nimirum cuspis acuta fuit.

Ut

Ut mihi carmen hebes; quo te pater ense trucidat
O sic ! ô urinam sic foret ensis hebes!

V. DECEMBRIS.

S.SABAS *Abbas leonem a fello suo custodem præ-*
ficit.

I.

DUm tacitæ Sabas per amica silentia sylvæ,
Cœlestes tota mente volutat opes.
Alternante leo coram se poplite sistit,
Et medicam Ascetæ postulat æger opem.
Nec mora pressantis solo medicamine dextræ,
Liberat ægrotum tabe latente pedem:
Ille pavor nemorum, formidandusque satelles,
Qui reliquas domino territat ungue feras;
Incolumis Medico soteria protinus offert;
Et fore se famulum, tempus in omne vovet.
Obsequium admisit Sabas famulare leonis;
Inque vicem fidum se quoque spondet herum.
Custodem ergo suo Senior præfecit a fello;
Nec fugit id munus, bellua tanta, leo.
Cum primum exoritur Titan, ad pascua ducit,
Rugitûque avidos terret, & ungue lupos.
Tardigradumque animal claudit villosus Agaso.
Dum redit exigua, nocte jubente, domum.
Sic memor acceptæ leo cernitur esse salutis,
Et docili gratam solvere mente vicem.
Ah ! pudeat mortale genus feritatis ! ab ipsis
Quisquis es, officium reddere dilce feris.

Aliud.

II.

Urbibus è medjis quamvis fugitivus abesset,
 Reddidit urbanas exul ab urbe feras.

*Sitiens aquas è Røpe educit, & illasus ardentem
 caminum subit,*

III.

Elicis auritas bifidis è rupibus undas,
 Ut releves sævam, quæ premit ora, sitim.
 Præterea accensi subeuntis in ima camini,
 Visa est contiguæ parcere flamma togæ,
 Te memor è siccis educere flumina saxi,
 Fortè tuas timuit callidus ignis aquas.

VI. DECEMBRIS.

S. NICOLAUS *Episc. Myrensis adhuc infans, die-
 bus Mercurij & Veneris lacte abstinet.*

I.

Temporibus pressare negat puer ubera certis;
 Et liquidas, voluit quas dare mamma, nives,
 Sæpè parens dixit, Mi popule, suge papillas.
 Materno Plenos nectare suge finus.
 Suge, iterùm repetit, major cum accesserit ætas,
 Tempus erit placitis abstinuisse cibis.
 Nîl tamen à tenero uutrix exorat alumno;
 Sive sit illecebris, sive sit usa minis.
 Sed quibus esuriem tulerat puer antè diebus;
 Fert ingustato virque senèxque cibo,
 Pupulus intactâ celebrans jejunia mammâ,
 Instruit ætatem, cæca Juventa, tuam,
 Téque monet primis mores secteris ab annis;
 Quos tibi, dùm senium te premet, esse voles,

Tri-

*Tribus puellis, quas egenus pater prostituere para-
bat; dotem tribus noctibus furtim per fene-
stras immittit.*

II.

Sponsus adest, sponsasque petit cum dote puellas
Nil dotis genitor, quod numeretur habet.
Ergo procis vulganda, ipso leone parente,
Mœrebat vacuâ terna puella domo.
Resciit id Præsul, sortemque misertus egenam,
Non tulit indignum, patre patrante, nefas.
Noctisque obscurus tenebris, per limina lustrat;
Ter pluvias nimbo divite spargit opes.
At nè fortè piam quis noverit arbiter artem,
Furtivam dederat cæca fenestra viam.
Quid trepidas, visq; manum quid subtrahis auro
Pande tuos, moneo; pande, puella sinus.
Nullæ hic insidiæ, dolus est in munere nullus:
Nullus in hoc turpis Juppiter imbre latet.

Aliud.

III.

Virginibus non sole palam largiris egenis;
Sed nox obscuro te tegit atra sinu.
Frustrâ oculos vigiles, Præsul, tua munera celas:
Tot vigilant oculi, quot super axe faces.

Ad D. NICOLAUM.

IV.

Thesauro furtim redimis præsentem sorores,
Prostituit pacto quas suus ære parens,
Clâmque fugis latitans, ut te auri nemo datorem
Sed magè raptorem quilibet esse putet.

Morienti Cœlites occurrunt.

V.

Decursæ permensus erat data tempora vitæ,
 Dùm pius è terris Præsul in astra volat.
 Nè nulla stipatus eat super æthera pompâ
 Adfuit è superis obvia turba Polis.
 Cœlicolûm occurrer pariter tibi cœtus Olorum
 Si quo Præsul ijt tramite, junctus eas.

Ex ejus tumulto salubris aqua emanat.

VI.

Dive, procûl tristes, examina pallida, morbos,
 Ire jubet tumulto quæ fluit unda tuo.
 Quæ reprimit lethique gradum, fulcè nque Sororû,
 Quilibet hanc vitæ discere possit aquam.

VII. DECEMBRIS.

S. AMBROSIUS *Mediolanensis Episc. in cujus in-*
fantis ore apes mellificant.

I.

SOpierat blandum nutricula dulcis Alumnum.
 Et somnum arguto molliter ore dabat.
 Ecce tibi tremulæ resonant stridoribus alæ,
 Rauca volatiliûm turba vagatur apum,
 Et cunas armata phalanx, Pupique sonorum
 Præsidio cingit circumeunte torum.
 Non segetem hortorum curat, non vellera florum,
 Non thyma, Cecropii fertile germen agri;
 Nam suaves Zephyrorum animas, Cœlique salivam,
 Et sapidas pueri libat ab ore rosas.
 Inque suæ pretium prædatrix turba rapinæ,
 Condiit infusis oscula plena favis.

Ite piævolucres; alijs insistite labris:
 Melle peregrino non eget iste puer.
 Nam cùm lingua sonos dederit, mirabitur orbis,
 His nectar vestro dulcius ire labris.

Mel AMBROSII in ejus libros transfusum.

II.

Dùm genitrix agitat leni cinnabula motu:
 Et puero somnos voce, manûque ciet:
 Cœtus apum vacui circum laquearia tecti,
 Cernitur in longas ire redire moras:
 Dùmque putat duo labra rosas, duo lilia malas;
 In pueri malis institit, inque labris.
 Mellificas volucres decipit amabilis error;
 Æmula sunt malis lilia, labra rosis.
 At postquàm gemini se floris imagine lusam
 Cernit apis, properâ se rapit inde fugâ.
 Non tamen inde suum prorsus rapit invida nectar?
 Nam condita pio nectare Scripta madent.
 Vel labris apis est, vel visa insidere libris;
 Antè labris, sed nunc insidet illa libris;

D. AMBROSIIUS *melleâ eloquentiâ
 facundus.*

III.

Dulce tibi Ambrosiâ, dulce est tibi Nectare nomen.
 Dulcior ipse tuo nomine, Præsul, eras.
 Dùm populo loquerere, favum tu mellis in ore,
 At gerit auditor mellis in aure favum.

D. AMBROSIUS *Orpheo similis.*

IV.

Hunc Suadela suis puerum dea fovit in ulnis;
 Fovit in ambrosio casta Minerva sinu.
 Nimirum ex illis traxit complexibus infans,
 Eloquij largas melle fluentis opes.
 Hinc animos pellace potens sermone triumphat:
 Sive stylo malit vincere, sive sono.
 Threicius Vates vocum modulamine traxit.
 Saxa; sed iste hominum laxea corda trahit,

Idem Nestore facundior.

V.

Tantum habuit Nestor mel, dum loqueretur in ore;
 At puer iste, prius quam loqueretur, habet.

THEODOSIUM *Imperatorem aditu templi*
arcet.

VI.

Augustus penetrare sacras dum nititur Aedes;
 Antistes vetita non sinit ire via
 Nam licet instillent succum, mellisque saporem;
 Insuper ambrosias armat acumen apes.
 Ut simul instructa est & melle & cuspide, novit
 Ungere, sed pariter pungere novit apis.

Theodosius sua demissione major.

VII.

Pronus humi dum templi aditum Theodosius orat.
 Utque sacra pateant, atria clausa, fores;
 Conspectit caput ipse suum, tunc Maximus orbis,
 Prostratum magni Praesulis ante pedes.

Sub-

Subdidit oppositæ Cæsar Diadema Thiaræ:
 Subdidit intrepido Regia Sceptra Pedito,
 Dignior est summi nunquam mihi visus honoris,
 Quàm summo dùm se dejicit ille loco.

VIII. DECEMBRIS.

VIRGO DEIPARA *sine labe concepta: sive*
Speculum sine macula, Sap. 7.

I.

PRImævi concepta nites sine labe veneni,
 Nec tibi quæ reliquis, turpis origo fuit.
 It nullus sine nube dies, nec libera nævis.
 Cynthia, nec maculis Sol caret ipse suis,
 At tu, Virgo Parens, genialis libera noxæ,
 Syderibus longè purior una micat,
 Sunt tamen ingentia qui te contage notatam,
 Dùm tua te Genitrix concipit, esse velint.
 Qui maculas cernit, vitreum dùm consulit orbem,
 Has sibi, non speculo credet inesse suo.

Quæ est ista quæ progreditur quasi aurora
 conlurgens? *Dant. 6.*

II.

Quàm dispar nitidæ vetus est Aurora Mariæ!
 Utrâque dissimili cernitur orta modo.
 Illa rubros maculat nebulis nigrantibus ortus,
 Unica conceptu est pura Maria suo.
 Et meritò: nam prima diem mortalibus affert,
 At melior terris afferet ista Deum,

Quasi palma exaltata, *Ibid.*

III.

Labe suâ reliquos onerat grave pondus Adami,
Palmam oneri culpæ succubuisse, nefas,

MARIA *sine labe concepta,*

IV.

Dicite, cur nullus, reliquos qui corripit, ignis
Arfit in intacta virgine? fomes abest.

Aliud.

V.

Pressit humum teneris nondùm Virguncula plantis
Tartareum oppressit cùm Stygis illa caput.
Calcando præverte truce[m] velociter hydru[m]
Ne necet afflatu te prior ille suo.

*Scotus illibatum VIRGINIS conceptum propugna-
turus, ad statuam illius procidit, quæ moto
capite opem annuisse dicitur.*

VI.

Nativæ exortem lapis dum, Scote, Parentem,
Ad pugnam fidens, ut tuearis, abis
Patronas de more Cliens procumbis ad aras,
Stant ubi Phidiacâ signa polita manu,
Saxeæ demissum caput inclinavit imago,
Ut certam annueret flexile marmor opem,
Perge audax animi: neque enim locus esse timori
Jam datur. ipsa suam dant ubi saxa fidem,
At vobis, quibus est longè sententia discors,
Qui primum inficitis labe nigra[n]te decus:
Ni veterem verax expellat opinio mentem,
Duriùs illo ipso matmore pectus erit.

IX. DECEMBRIS.

S. NECTARIUS C. *Aruernorum mentes Christi Fide excolit, idque magno proventu.*

I.

Hic ubi celsa suas Aruernia surrigit arces,
 Et multò latè scrupèa colle tumet,
 Nectarius Lariâ Flamen digressus ab urbe,
 Divino cœli Nectare corda rigat.
 Vix oculis fit habenda fides, quibus ille maniplis,
 Et quantâ cultor messe superbus eat.
 Pingue solum, semênque ferax, gnavûsque colonus,
 Signa secuturæ fertilitatis erant.
 At quicumque pari desudas cultor in agro,
 Par tibi si labor est; par quoque messis erit.

X. DECEMBRIS.

S. MENAS M. *oculis privatur.*

I.

Cæcus eras, nam cruda manus furialiter hausit
 Lumina, quæ gemis emicuère genis.
 Non tamen à primo virtutum tramite flectis,
 Quanquàm oculis orbis progrediare tuis.

X. DECEMBRIS.

S. EULALIA V. & M. *cujus ex ore, cum in flammis
 expirasset, visa est abire columba: ejûsque tu-
 mulum nives intempestivæ texerunt.*

I.

Vix tibi sol geminos denis superaddidit annos,
 Callaici sydus nobile, Virgo, soli.

O o 4

Tum

Tam sexu, & teneris longè generosior annis,
 Proteris Heroo numina bruta pede:
 Cúmque avidos bibis ore rogos, tuus aurea cœli
 Sydera, vectanti spiritus igne subit:
 Et nive candidior, nitidis argentea pennis,
 Ire tuis visa est pura columba labris:
 Quoq; sepulta loco es, mirantibus ætheris astris
 Explicuêre suas vellera lapsa nives.
 Et nix & niveis ales nitidissima pennis,
 Certa pudicitia signa fuere tuæ:
 At licet albescant & nix & Chaonis ales,
 Candidiore tamen, Virgo, pudore nites,

*De nivibus S. EULALIAE sepulchrum
 regentibus.*

II.

Obduxêre locum, quo Virginis ossa jacebant,
 Vellera deciduæ prodigiosa nivis.
 Interitum reliquis nix altera floribus infert:
 Nix hæc virginei nuntia floris erat.

S. EULALIA virgo duodennis pro Christo mori-
tur.

III.

Si palmæ, & teneri numerentur Virginis anni,
 Palmarum numerus, credite, major erit.
 Alcides duodenna refert ex hoste trophæa:
 Herculeum superat penè Puella decus.

XI. DECEMBRIS.

S. DANIEL *Stylita diuturnus columna,
incola.*

I.

COelitibus Daniel ipsis! conterminus hospes,
Suppositam celso sub pede ridet humum.
Erectâ natura parens hunc stare columnâ,
Usque videt noctes, & videt usque dies.
Et propè ter denus dum circumvolvitur annus,
Nulla fames torfit viscera, nulla sitis.
Supra homines, suprâque hominum mortale quod
usquam est
Perstitit Orci ingens terror, amorque Poli,
Dùmque pruinofum caput inter nubila condit,
Æthera vicini verticis urget apex.
Non erit auxiliû valido quod ab Hercule poscat;
Qui grave stelliferi sustinet axis onus,
Ipse Polum poterit Daniel fulcire labantem,
Si trepidet tanto pondere fessus Atlas.

XI. DECEMBRIS.

D. JUVENIS ÆGIPTIUS ANONYMUS
M. argenteo loculo inclusus oleum sudat.

I.

Martyr odoriferum post funera sudat olivum;
Ut Christi Athleram scilicet esse scias.

XII. DECEMBRIS.

SS. ALEXANDER & EPIMACHUS MM. *Ad eas
torquendos novacula tyrannus utitur.*

I.

Quid sævam instruxit tibi dura novacula dextram?
Dic age, pœnarum cur nova monstra paras?
O o 5 Fallor,

Fallor, an in melius versâ feliciter arte,
Vis fieri tonsor, qui modo tortor eras?

S. ALEXANDER *post toleratum diu carcerem in
ignem conjicitur.*

II.

Carceris in media clarus si nocte refulsit,
Clarius in modio nunc erit igne Pugil.

XII. DECEMBRIS.

S. JODOCUS C. *Anglia Regis filius, spreto regno
patrio in Eremum se recipit.*

I.

Quid regnum, regnique decus, diadema reponis
Clarè Caledonij sanguis, amorque soli?
Ut fugias, non effugies honor usque fugacem
Quoquò eat, insequitur, jugis ut umbra, virum,
Ne nulli imperites, medijs se turba ferarum
Saltibus, imperio suppoluère tuo.
Accurrere lupi cicures, positisque leones
Moribus, innatas dedidicere minas.
Nimirum Rex ipse sui Jodocus agebat:
Et sibi, non populis imperat ille suis.
Esto tui dominus, quicunque rebellibus optas
Tigribus & reliquis imperitare feris.

XIII. DECEMBRIS.

D. LUCIA *illustris virtutibus.*

I.

Quanquam illustre tibi dederit lux, Lucia, nomen
Virtutum à propria tu magè luce nites,
D. LUCIA

D. LUCIA V. & M. nullâ vi ad lupanar, raptari potuit.

I I.

Virgo profanatas subitura Cupidinis ædes
 Horruit, in medijs horret ut agna lupis.
 Quid Virgo male cauta times? absiste veteri,
 Ipsa pudicitia militat æthra tuæ.
 Nam quanquàm procus instet amans, multusque
 fatelles,
 Innumerósque boves addat & addat equos
 Nîl poterunt juga mille boum, nîl mille jugales:
 Usque est propositi Virgo, tenâxque loci.
 Ergo leves posthâc nemo putet, esse puellas:
 An levis est, nullâ quæ valet arte trahi?

Aliud.

I I I.

Cùm nullo valeat molimine Virgo moveri;
 Stetque inconcusso firma, gravisque loco:
 Te, leno, gravis error habet, si fortè pudorem
 Virgineum parvi ponderis esse putes.
 A qua nomen habet, subeat Lupa foeda Lupanar,
 Non intrare illum debuit Agna locum.

Oculos pudicitia servanda causâ sibi eruit

I V.

Indemnata suo cur limina lumine fraudas:
 Aut tenebras oculis quid minitare tuis?
 Nîl oculi meruere tui: cur crimina pensant?
 Qui cernit, non qui cernitur, ille reus,
 Imò, ait illa, nocens decor est, oculique nocentes?
 Displicitis scelus est me placuisse procis
 Dixerat, & geminos oculorum è sedibus orbes,
 Eruit audaci Virgo pudica manu.

Pro-

Protinùs extinctis expalluit omnis ocellis,
 Et cecidit formæ, qui fuit antè, nitor.
 Obscurare solent tenebræ, tamen ordine verso,
 Clarior à tenebris redditur illa suis.

Divinum amorem suis oculis donat.

D. LUCIA.

V.

Lucia divino dum lumina tradit Amori,
 Fatus Amor paribus dicitur esse sonis:
 Errarem nuper dum lumine captus utroque,
 Indoluit forti casta puella meæ:
 Méque suis, quibus orba manet, donavit ocellis,
 Esse duces nostræ quos dedit illa viæ.
 Sic ait ; & gemini facibus claratus ocelli.
 Ire suum certo tramine pergit iter.
 Inde probus nunquam errat Amor : sæpe improbus
 errat:
 Nempe alter cæcus, lynceus alter Amor.]

D. LUCIA *erutos sibi oculos ad Tyrannum
 mittit.*

VI.

Cepi oculos malè cauta tuos, jam furta repende,
 Próque tuis, oculos en tibi redde meos.
 Si quæris gemino cur dem duo lumina dono;
 Non fuerat tenebris fax satis una tuis.
 Jam mucro ex oculis unum terebraverat orbem,
 Ducebátque pigras dextra lenta moras.
 Erue, quid cessas? alter dicebat ocellus.
 Erue de gemino lumen utrúmque sinu,
 Nempe suum voluit comitatus habere sodalem;
 Et sine se fratrem noluit ire suum.

DE-

D. LUCIÆ oculi in sydera conversi.

VII.

Jam vacuis oculorum orbes scrutata lacunis,
 Hauferat intrepidâ clara Virago manu.
 Hos Amor auratâ fluidos in lance recepit,
 Notâque stelliferæ limina noctis adit:
 Cùmque deam longè tenebrosâ in veste notâsset,
 Accedens simili carmine fatur Amor:
 Hos ego formosum tibi defero, munus ocellos;
 Augeat ut reliquas hæc quoque flamma faces.
 Muneribus dea læta novis, gratatur Amori,
 Hausta que virgineâ lumina fronte capit.
 Cùmque datos oculos fulvo spectâsset in auro:
 Heu mihi! non illo munera digna loco.
 Addidit, ut multò posthac oculatior esset,
 Hos oculos oculis nox oculata suis.

Si oculus tuus scandalizat te, ejice eum, &c.

VIII.

Errones oculorum orbes, plantâque nocentem,
 Abscindi dextrâ vindice, Christe, jubes.
 Præstat, ais, superas mutilatum visere sedes.
 Quam stygij salvo corpore stagna vadi.
 Quam mancus, quam claudus init, quam lumine
 captus,
 Difficilem cœli quis putet esse viam?

Aliud.

IX.

Erue, Christus ait, partemque a velle scelestam,
 Si qua impermissi criminis autor erit.
 Christe, reus scelerum quicunque piacula patrat,
 Consiliis morem non gerit ille tuis,

Nam

Nam rea si trucibus foderentur lumina telis,

Exiguo mundus tempore luscus erit.

Admissâ torperet iners si dextera noxâ,

Exiguo mundus tempore mancus erit.

Si malè quæ dixit, lingua extirpata sileret,

Exiguo mundus tempore mutus erit.

Pœna comes nocuas si protinùs amputet aures,

Exiguo mundus tempore surdus erit.

Si pede debilior, quisquis pede peccat, abiret;

Exiguo mundus tempore claudus erit.

Si scelerata suis mutilentur corpora membris,

Exiguo mundus tempore truncus erit.

Denique si toto, quisquis reus, exulet orbe,

Exiguo mundus tempore nullus erit.

S. LUCIA *signum cœleste.*

X.

Astræam rutilo quid fingis in æthere Nympham;

O cui Pieridum fabula vana placet?

Si qua sit æthereis sydus quæ luceat astris,

Aut nulla, aut virgo Lucia sydus erit.

*Stulte agit tyrannus dum S. LUCIAM
igni addicit.*

XI.

Nequicquàm immeritos, Virgo, damnaris ad ignes,

Utilis est, quamvis tortor obesse velit.

Ignem, velut radiis, latè circumdata luces,

Pulchrior & geminâ. Lucia, luce micas.

XIII. DECEMBRIS.

S. OTHILIA *V. cæca nascitur, sacro fonte tincta
oculis donatur.*

I.

Parca tibi usuram lucis natura negarat.

Illud erat dexteræ nobilioris opus.

Nam

Nam postquàm sacra Lympha Deo te, Virgo, dicavit,
 Nocte procul pulsâ splenduit orta dies.
 Nativas inversa vices elementa novarunt.
 Lucem aliàs flammæ, nunc peperistis aquæ.

Cæcam puellam parentes ferre non possunt,

II.

Iussa regi tenebris latitabat Othilia virgo,
 Nec genitrix poterat ferre, nec ipsa parens.
 Causa subest natæ aspectum cur vitet uterque,
 Ut possit natam cernere, lumen abest.

XIV. DECEMBRIS.

S. SPIRIDION *ex Opilione creatus Cypri Episcopus.*

I.

Qui prius agrestis servabat ovilia Pastor,
 Alterius curam cœpit habere gregis.
 Nam posito quo fuste lupos arcebat abactos;
 Sumpsit honorificum dextra verenda Pedum
 Antè rudimentum posuit, quàm mutet ovile,
 Nè quis ad officium jam putet esse rudem.

Ad D. SPIRIDIONEM.

II.

Ex ovium Pastore, hominum fit denique Pastor,
 Ara fuit meritis, non hara, digna tuis.

ANNUS SACER
XIV. DECEMBRIS.

S. NICASIUS *Rhemensis Episc. Psalmum Davidicum, quem inceperat, capite truncato absolvit.*

I.

Isacidæ caneret Psalter dum carmina Vatis,
Impia dextra pium sustulit ense caput,
Non tamen abruptit cœpti primordia cautûs,
Nâmque suum exanimis lingua peregit opus.
Nemo senescentis memoret modulamen oloris,
Præfagâ inferas dum sibi voce parat.
Nimirum moriens canit ipso in funere cygnus:
Iste suo cinctus funere cantat Olor.

XIV. DECEMBRIS.

S. AGNELLUS *Abbas trimestris infans concinnuit. salutationem. VIRGINI.*

I.

Vix jerant, Agnelle, tibi tres ordine menses,
Dulce salutatâ Virgine dicis Ave.
Sic tenet in teneris vix natus ovilibus agnus,
Matrem balanti voce salutat ovem.

XIV. DECEMBRIS.

B. A G N E S *Augusta, Henrici IV. pessimi Imperatoris parens optima.*

I.

O longè meliore parens dignissima fœtu!
Accipitrem turtur paturit, agna lupum.
Felices aliæ redduntur pignore matres,
Ista magis felix, nî peperisset, erat.

Laneis vestibus utitur,

II.

Non agnes auro induitur, non divite cultu,
 Nec, quæ Sydonio murice, veste, rubet,
 Sed lanâ, infecit nullus quam focus adulter;
 Illo vestiri vellere debet ovis.

XV. DECEMBRIS.

S. EVERARDUS C. *pro fide pugnat, Deoque templa
 edificat,*

I.

O Columen Galli; ô lumen spectabile sceptri;
 Ingens Militiæ fama, decusque Togæ,
 Et patris, & nati decora immortalia jungis,
 Davidis peragens, & Salomonis opus,
 Davidem, generosa tibi dum bella geruntur,
 Dum templa instituis, te Salomona probas,

XV. DECEMBRIS.

S. CHRISTINA *Ancilla, in cujus vili lectulo æ-
 grota Hispaniarum Regina convaleuit.*

I.

Quem neq; Pæoniis pepulere Machaones herbis,
 Quem neque Apollineâ quicquid in arte valet,
 Morbus abit, simul ac tetigit servile grabatum,
 Princeps. Attralico quæ fuit ægra toro,
 Cur tamen affecto cessit de corpore languor,
 Qui curam, & medicas spreverat antè manûs?
 Quem retinet pulvinar olens, quem stragula vestis,
 Et coquus, & largis uncta culina cibus;
 Suetus in auratâ longum requiescere spondâ,
 Fugit, ut in vili se videt esse toro,

XVI. DECEMBRIS.

SS. ANANIAS, AZARIAS, & MISAEI,
Pueri Hebraei in fornace Babylonicâ illesi.

I.

Cernis ut undosæ glomerata volumina flammæ,
 Spernat in ignivomo fornice tuta Cohors,
 Divinæque vocet festiva in júbila laudis,
 Quicquid in immenso sol vagus orbe videt?
 Exsuccos macilenta fames tenuaverat artus,
 Dùm renuunt vetitum sobria labra cibum.
 Nimirum reperire vorax, quæ pabula rodât,
 In tam jejuno corpore flamma nequit,

Alind.

II.

Ampla Semiramidis ubi mœnia cocta caminis,
 Ostentant magnas nobilis urbis opes:
 Prostabat simulacrum ingens, quod jussa colebat
 Turpiter incurvo prona caterva genu.
 Tres tamen inflexâ Juvenes cervice resistunt,
 Isacidum, Juvenes, stirps animosa patrum.
 Hos neque percellit radiati forma metalli,
 Hos neque regales continuere minæ.
 Ardet atrox visu, crepitantibus horrida flammis.
 Lemniacum fornax vincere jussa focum.
 Tres vinclis onerati intrò raptantur Ephebi,
 Festinàmque urget turba ministra necem:
 Protinùs ad facinus violentus inhorruit ignis,
 Et reprimit vites flamma modesta suas.
 Quin etiam ampla sui fornax oblita caloris,
 Venum pro flammæ turbine flamen habet.

Nil juvat invitis quemquam confidere Divis,
 Nil juvat adverso vana movere Deo.
 Si velit, in mediis inerunt quoque frigora flammis
 Frigoréque in medio, si velit, ignis erit,

Illeſis Pueris ſatellites ignis comburit.

III.

Dùm pueris parcit, meritos dùm ſævit in hoſtes,
 Non fuit in Pueris ſenſus, in igne fuit.

XVII. DECEMBRIS.

S. LAZARUS C. *Chriſto imperante rediſſivus,*
 Statim prodijt qui fuerat mortuus, ligatus
 pedes & manus. *Ioan. 11.*

I.

Lazare, Chriſtus ait, violati jura ſepulchri
 Solve, tenebroſas, Lazare, frange fores,
 Audiſt & dicto citius data juffa capeſſens,
 Surgit ab effoſſâ pulverulentus humo.
 Non tamen implicitum trifti mors ſyndone ſolvit,
 Ne traheret longas expediendo moras
 Voce magnâ clamavit, Lazare veni foras, *Ibidem,*

II.

Vix te mœſta Soror lacrymis humecta rogarat,
 Ut fratrem expulſâ vivere morte velis,
 Umbrarum fatigue potens, lacrymabile lethum,
 Fratris ab exanimi corpore Chriſte, fugas,
 Cur tamen hunc reliquis diſcernis ab omnibus unum
 Cur magnâ inclamans, Lazare, voce vocas?
 Ni facias, proprioque virum ni nomine ſignes.
 Omnis ab aurito ſurgeret umbra rogo.

Aliud.

III.

Lazarus è tumulo surgit, velut unicus Ales,
 Vita reorditur cujus abacta dies.
 At licet exutos rursùm insinuentur in artus,
 Una tamen geminos res vetat esse pares.
 Inter odoratos Phœnix se suscitât ignes,
 Ploratas surgit Lazarus inter aquas.

XVIII, DECEMBRIS.

S. MODESTUS *Hierosolymitanus Patriarcha vin-*
dum natus, ad patrem pro Christo captivum in
ergastulum deferitur

V.

Vix puer aërias libaverat ætheris auras,
 Vix bibulo altores suxerat ore sinus :
 Fertur in indignum tenebrosi carceris antrum,
 Hic ubi jam longum degerat antè pater.
 Nimirum teneris docuit te Mater ab annis,
 Cum patre martyrium Martyre posse pati.
 Heu puer infelix! utero cur matris abibas,
 Debueras alio carcere quando premi?

S. MODESTUS *germana Modestiae soboles.*

II.

Si quam olim peperit fœcunda Modestia prolem,
 Aut nulla, aut proles illa, Modestus erit.]

XIX. DECEMBRIS.

S. NEMESIUS *M. cum prædonibus morti additus.*

I.

Christe, tuo dùm cruda tulit pro nomine Marty
Vulnera, dùm diro funere tortus obit:
Supplicij socios est visus habere latrones,
Supplicij socius sic tibi latro fuit.
Crimen erat dispar, dispar in Martyre causa,
Par tamen in causâ dispate pœna fuit.
Qui tua sectatus fuerat vestigia quondam,
Nunc moritur tecum funere, Christe pari.

XIX. DECEMBRIS.

S. MEGENGOR *C. Geldria Comes, amisso, quem unicum habebat, filio, se suâque Christo consecrat.*

Mortalem expertus natum genuisse Megengor,
Qui super antiquæ spes erat una domus:
Nulla dedit lacrymis, nec acerbo fræna dolori,
Nulla dedit tanto verba minora viro:
At præreptus ubi est fati patris unicus hæres,
Hæredem ex toto destinat esse Deum.
Nè tamen his tabulis te fortè querare relictum,
Hæredem exempli te cupit esse sui.

XX. DECEMBRIS.

S. PHILOGONIUS *è causarum Patrono Episc. Antiochensis.*

I.

Clamoso qui verba foro jactare solebat,
Et scutum miseris esse salubre reis:

Destitit, & causis melior melioribus instat,

Dum placidum exorat voce potente Deum.

Mitra caput, Lituusque manum pastorius implet,

Et regit extremos Palla verenda pedes:

Quique Deæ Themidis Mystes, jurisque Sacerdos

Antè fuit, Numen sanctius ille colit.

Ergo alios quærant sibi jura profana Patronos:

Sacra sibi tantum vendicat ara virum.

XXII. DECEMBRIS.

S. THOMAS *Apostolus.*

Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum,
non credam. *Joan. 20.*

I.

Qui manibus palpare Fidem, qui cernere quæris,
Non satis ingenuæ credulitatis habes.

Nî videam, non credam, inquis; pugnantia profers:
Si nescis, cæca est, non oculata fides.

XXI. DECEMBRIS.

S. MEMMIUS *Episc. Catalaunensis*
saxis obruitur.

I.

Memmius Antistes dum saxea numina ridet.

Saxorum immisâ grandine penè perit.

At licèt armata populus gerat aspera dextram,

Asperiora tamen pectore saxa gerit.

XXII. DECEMBRIS.

S. ANASTASIA M. *fragili cymbâ unâ cum aliis*
MM. imposita feliciter enavigat.

I.

Vestat Anastasiam senio quassata phaselus,
Certa procellosi præda futura maris.

Non

Non sola hæc, sed plena Deo ductore, carinam
 Pressat Anastasiæ plurima turba comes,
 Cymba licet cariola situ, rimisque fatiscat,
 Rideat æquoreas hâc duce sospes aquas.
 Nec geminos pia turba vocet, duo lydera, Fratres,
 Plus poterit geminis Fratribus ista Soror.

XXII. DECEMBRIS.

P. PETRUS CANISIUS S. J. *aviculâ divinitus
 missâ pascitur.*

I.

Versat in angusto Senior sua membra grabato,
 Et datus ægroto crescit in ore cibus.
 Fercula de modicâ porgebat mensa culinâ,
 Fercula porrectæ respuit ille dapis.
 Fortè cupivit avem, simul undique quæritur ales;
 Non tamen in toto vœniit ulla foro.
 Quærere solliciti cœnam cessate, Sodales;
 En subiit vestras præda petita domos.
 Nam penetrans vacuo Turdus specularia vitro,
 Ambiit infirmas tæque, quaterque manus.
 Oblatam quid lentus avem captare recusas?
 Scilicet ut vivas, eligit illa mori.
 Petre opta quodcûmque voles, nîl vota moratur;
 En tribuit cælum quod tibi terra negat.

XXIII. DECEMBRIS.

S. SERVULUS C. *paralyti laborans Angelorum
 concentu evocatur ad cælum.*

I.

STare loco quamvis nequeas, & inutile fulcrum
 Te nequeant ægri, Servule, ferre pedes:
 Curris ad empyreum tamen invitatus Olympum,
 Non pede, sed potiùs curris ad astra manu.

XXIII. DECEMBRIS.

S. VICTORIA *V. & M. in supplicijs triumphans.*

I.

Succellu diverſa pari decertat Amazon;

Quæ Chriſto, & bellum quæ duce Marte gerit.

Meſſuit hæc lauros, dum cæderet agmina ferro,

Lauros, dum ferro cæditur, iſta metit.

XXIV. DECEMBRIS.

S. GREGORIUS *voce è cælo invitatus obiit ipſo
Chriſti naſcentis Pervigilio.*

I.

POſt varios felice parit quos Matre triumphos,

Poſt domitos ipſo cum Jove ſæpè deos;

Victorem ad meritam, quæ floret in æthere, laurum,

Vox vocat è reſono dulciter acta polo.

Nam cum terra pares non ederet abſona plauſus,

Pat erat, ut Pugili plauderet ipſe Polus.

XXIV. DECEMBRIS.

S. THAPSILLA *V. à Chriſto in Cœlam invitatur.*

Ægra paleſcentem diſcedere cernit Olympum

Tharſilla, in placido mox moritura toro.

Adfuit æthereis ſubitò delapſus ab aſtris,

Adfuit ætherei turba decora Chori.

Ecquid, Chriſtus ait, dudum Tharſilla moraris?

Ceſſit Hyems, imber ceſſit, amica veni.

Illa inquit, Venio, me jam mora nulla retardat;

Quo me cunque prior duxeris, ibo comes.

Sic ait, & volucres cœli radiantis Ephebos,

Et ſequitur Sponſum Sponſa vocata ſuum.

Alba Columba albos turbæ invitantis Olores,

Invitantem Agnum debuit Agna ſequi.

XXV. DECEMBRIS.

NATIVITAS DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI. 3

I.

PAnde oculos, nox cæca, tuos, tua limina pande,
 Jâmque novas rutilans explicet æthra faces.
 Innumeris astrorum oculis, spectacula cerne,
 Quæ potuit nunquàm cernere clara dies.
 Sol pater astrorum fuerat, nunc ordine verso,
 Luna novi solis cernitur esse parens.

PUERI JESU *cunæ amabiles.*

II.

Numinis ante sacras scelerum reus, accido cunas,
 Nec timeo offensi conscius arma Dei:
 Nam puer est, risûque volens placatur amico,
 Tàm teneræ nequeunt fulmina ferre manus,
 Et si ferre velint, saltem non stringat in hostes:
 Falcia, nè fulmen stringat, amorque vetant.
 Ignem veni mittere in terras, & quid volo,
 nisi ut ardeat? *Luc. 12.*

III.

Ecce Deus fragiles hominis tenuatus in artus,
 Parvulus infanti vagijt ore Puer.
 In stipulâ, straménque super fœnûmque jacebat,
 Hunc sua dùm terris edidit alma Parens.
 Venerat, arsurum terris ut mitteret ignem;
 Debuit his paleis tam sacer ignis ali.

Alind.

IV.

Et fœnum & stipulam pressat, paleâsque volantes:
 Nascitur in nostro dùm Puer orbe Deus.

Venerat in terram flammis missurus, & ignem:
Commoda materies ignibus illa fuit,

CHRISTUS *inter animalia oritur, inter latrones moritur.*

V.

Et nascens medium, virtuti hæc debita sedes;
Et Christus moriens occupat usque locum,

CHRISTI *stabulum in Templum vertitur.*

VI.

Hic ubi, Christe, oreris regnantium maxime Regum,
Heu mihi! longè alio digne sedere throno:
Non hara, quod nuper fuerat, sed nobilis ara;
Non ut erat nuper caula, sed Aula fuit.
Nempè hominum dux sumus eras, summusq; Sacerdos,
Ara Sacerdoti convenit, Aula Duci.

Ad CHRISTUM nascentem.

VII.

Christe, veni, cupidæque volens innascere menti:
Dulcia quid differs gaudia? Christe veni.
Si stabulum, stabulique petis, Puer auree, sordes;
Ergo veni, satis est sordibus iste locus.

CHRISTUS *mediâ nocte oritur.*

VIII.

Nocturnis inerant tranquilla silentia terris,
Cum primum ex aluo virgine natus abis,
Te licet in nostrum pariat feliciter orbem,
Non tamen in lucem te parit alma parens.

CHRISTUS *in cunis vagiens.*

IX.

Cœlitum quin turba taces? cur stella refulges?

Stella tace, posito pectine turba sile.

Indice nil opus est linguâ, nil indice flammâ,

Vagitus Pueri nos satis antra docent.

*Ad CÆLITES de CHRISTO in præsepî
nascente.*

X.

Vix genitus cava saxa piis vagitibus implet,

Dignus in Attalia veste jacere Puer:

Semirutôque algens tecti frigentis in antro,

Lactea subjecto stramine membra terit.

Vos, ô syderei, Geniorum cœtus, alumni!

Qui colitis spreto vile inapale polo;

Dura laceffitis mollite cubilia culmis;

Et stipulas famulâ sollicitate manu:

Aut humeris rescate leves plumentibus alas;

Fulciat ut tenerum culcitra mollis herum.

Tu ne sperne, Puer, furtum cœlestibus alis

Pulvinum capiti supposuisse tuo?

Nam decet Aligeros, tua quos alit Aula, Ministros,

Cervical Domino sternere tale suo.

De CHRISTI Natali.

XI.

Visus erat nunquàm major Natalis in orbe;

Natalis nunquam visus in orbe minor,

Ecce Agnus Dei. *Ioan. 1.*

XII.

Pastores, turbamque inter malè notus agrestem,

Christe, quid in stabulo nasceris? Agnus eras.

Stella

Stella CHRISTO nato exoritur.

XIII.

Posset ut obscuro reperiri Christus in antro.
Accendenda novo lumine lampas erat.

Ad Herodem.

XIV.

Plurimus ad Domini venit præsepia Pastor,
Orbis ab extremo limite venit Arabs.
Ipsi etiam Superi cælo venêre relicto,
Quisque suum in cunis pronus adorat Herum
Tu tamen, Herodes, pigra remoraris in Aulâ
Effrænis, stabulum, bellua, nonne times?

CHRISTO nato fontes olei & balsami erumpunt.

XV.

Sæcula formosum rursus rediistis in aurum.
Christus in afflictam dùm venit hospes humum:
Nam iudant oleum quercus, opobalsama rupes,
Et pretiosa novo flumina rore fluunt.
Sedula, gratuito passim quod manat olivo,
Instrue, Virgo, tuam lampada, Sponsus adest.
Ego sum pastor bonus. *Ioan 10.*

XVI.

Errantes dùm quærit oves per divia Pastor,
Et stabulum, & stabuli rudera jure petit.

CHRISTUS ÆTERNI PATRIS FILIUS.

XVII.

Majorum titulos, proavitaque stemmata jactet,
Cui dedit antiquum clara propago genus:
At tu supremo Soboles æquæva Parenti,
Nunc fata Matre, prius nata Parente Deo;

Nec

Nec parvos numeras, nec Avorum insignia præfers,
 Quæque solent reliquis grande parare decus,
 Unus Avus, Proavusque tibi, tibi gentis origo,
 Unus nobilitas est tibi tota Pater.
 At licet è nullis ducas Majoribus ortum;
 Stirpe tamen nullus nobiliore fuit.

*Natali CHRISTI die viginti millia Christianorum
 intra Templi ambitum Nicomediae combusta,
 ne Jovi sacrificarent.*

XVIII.

Quâ tu luce oreris vitales, Christe, sub auras,
 Quo nobis paritur vindice certa salus;
 Sacrilego scelerata Jovi nè turba litaret,
 Christiadum accenso conflagrat igne cohors,
 Regia festivus cunabula nuntiat ignis,
 Debita Natali sunt ea signa tuo.
 Jam fax irradians latè splendebat in alto
 Æthere, quæ nati nuntia Regis erat.
 Æmula terra suos feliciter excitat ignes;
 Festivo rutilus cùm micat igne Polus.

CHRISTO nascente tellus stillavit olea.

XIX.

Athletis ceroma parat, dùm provida rerum
 Christiadis oleum pingue ministrat humus.
 Dulcia mollitæ sudant opobalsama quercus,
 Leniat ut medicus vulnera nostra latex.

Herodes CHRISTO insidians.

XX.

Regale in solium vertit præsepia Christus,
 Quem colit incurvo rustica turba genu:
 Providus ad stabulum Pastores advocat Agnus,
 Non procul herodem senserat esse lupum.

VERBUM *infans.*

XXI.

Te nascente silent mutis Oracula Templis,
Hæc te non decuit, Christe, tacente loqui.

VIRGO DEUS.

Virgo Deus voluit Genitrice è Virgine nasci,
Virgo Deus voluit vivere, Virgo mori.

Puer JESUS in gremio Matris,

XXII.

Dùm collo applicitus Matris Puer ubera pressat,
Et roseo niveos dùm terit ore sinus:
Lac fragis, ostroque nives, eborique corallum
Miscuit, & puris lilia pura rosis.

XXV. DECEMBRIS.

S. EUGENIA. *V. in veste virili sylva
incola.*

I.

Induit Alcides olim cùm veste puellam,
At tu mutatâ veste, Puella, virum:
Et nemore in medio validæ sine robore clava,
Tuta lupos inter vivis, & inter apros,
Mascula, foemineos, Virgo, deponis amictus,
Ut tener in ruto sit tuus usque pudor.
Semi vir Alcides, victricis amore puellæ
Captus, in infamem transtulit arma colum,
Herculeos alij referant pleno ore triumphos,
Tu mihi, tu posthac Hercule major eris.

Versutum EUGENIÆ consilium.

II.

Quàm catus Eugeniæ pudor est! quam calida
virtus!

Vir fit, ut effugiat Virgo pudica virum.

XXVI. DECEMBRIS.

S. STEPHANUS *Martyr suo nomine*
Coronatus.

I.

CUM tot retuleris separato ex hoste triumphos,
Qui te laxorum duriter imbre petit:
Te nascente, tuum nomen quicumque coronat,
Ille futurorum providus Augur erat.

Supplicij instrumenta in ornatus vertit.

II.

Ne sine re quis ferre putet te nomen inane,
Dive, tui certum nominis omen habes:
Nam dum carnificum te saxeus obruit imber,
Sponte tuum visa est cingere gemma caput,
Nimirum tortorum animos cæcaverat error,
Ne decus aspicerent, Martyr honeste, tuum.
Saxa tibi gemmæ, tibi pulchra corallia sanguis;
Sicque lapillus erat quod lapis antè fuit.

Lapidibus Obruitur.

III.

In cœlum quæ saxa volant? lapidosa Gigantes;
Fortè iterum rupto carcere bella movent.
Æmula terrigenis tortorum insania monstribus,
Projicit in Stephanum saxa, gravésque molas.
Hoc dum permolitur lapidum sub pondere, Christi
Frumentum Stephanus se quoque jure vocet.

Ecce

Ecce video cælos apertos. *Act. 7.*

IV.

Maçte animis, Heros, attolle, in prælia vires;
Mox domito palmam victor ab hoste feres.
Te Christus super altra vocat, vastàque ruinâ,
Esse vides patuli mœnia fracta Poli.
Ingredere assurgens, aditum tibi sydera Præbent,
Et tibi saxa gradus agglomerata dabunt.

STEPHANUS *novus Orpheus.*

V.

Dùm Stephanus mollire animos dulcedine vocis
Tentat, & imperio subdere, Christe, tuo:
Æmulus antiquo, fidibus dùm luderet. Orpheo,
Ad te nîl præter saxa, ferâsque trahit.

VI.

Non pro se Stephanus, sed pro tortoribus orat,
Tortores, non se, noverat esse reos.

Obdormivit in Domino. *Act. 7.*

VII.

Obdormit Stephanus, dulci que sopore quiescit,
Saxorum effultus mole recline caput.
Quam placidum cervical erat! quàm culcitra mollis,
Tam citò quæ somnum conciliare potest!

Ad D. STEPHANUM,

VIII.

Tu nè cede malis, dabitur sua meta dolori,
Est tibi vita labor, mors tibi somnus erit,

XXVII. DECEMBRIS.

S. JOANNES EVANGELISTA qui supra pedus
Domini in Cœna recubuit. *Joan. 12.*

I.

Qui prius accumbens epulis, cœnæque supremæ
Sederat in Domini sarcina grata sinu:
Quique poli, de more Aquilæ, super alta volârat,
Progeniem æquævam dum docet esse Patri,
Deductæ numerosa senex post tempora vitæ,
Annorum tardo pondere pressus erat.
Ergo iterum placidæ fruiturus pace quietis,
Ambiit expertos cursus adire sinus.
Lazarus huic primæ sortis concedit honores:
Ille sinum Abrami presserat, iste Dei.
Mulier, ecce filius tuus. *Joan. 19.*

II.

Cerneret Unigenam dum fixum in stipite Mater,
Icta pios gladio transfodiente sinus:
Sic Natum dicentem audit: Jam desino; Mater,
Esse tuus, sed erit Filius iste tuus.
Hæc ait, & nutu Juvenem designat amatum,
Ausus erat duram qui prope stare Crucem.
Designat nutu Juvenem, non indice dextrâ;
Vincula nam geminas impediêre manus.
Illa nihil, tacitûmque premens sub corde dolorem,
Tristis in oppositum lumina fixit humum.
Hei mihi! quæ rerum pateris dispendia, Mater!
Esse parens hominis incipis, ante Dei.

Cum Perdice cicure ludens animum relaxat.

III.

Dum regeret populosam Ephesum venerabilis Exul,
 Qui sacra ex ipso fonte fluentia bibit.
 Mansuetæ colludit avi, mulcétque volentem,
 Innocuis miscens seria ritè jocis.
 Si qua suo peccans deliret ab ordine penna,
 Hanc proprio Senior reddit, ut antè loco.
 E sylvæ Venator adest, & anhelus eundo
 Contiguum carpit pulverulentus iter.
 Dextra manus leporem, laxum gerit altera nervum,
 Ex humeris pharetræ pendet inermis onus.
 Constitit, atque oculos ludentis in ora reflectens
 Lusus, ait, tantum dedecet ille virum.
 O fili; bona verba rogo, sed fare vicissim,
 Otia, Divus ait, cur tuus arcus agat?
 Ille refert: Si nunquam arcus ego tendere cessem,
 Protinùs enerves nervus, & arcus erunt.
 At Senior Venantem iterum compellat, & aptâ
 Retibus implicuit calliditate suis.
 Arcubus interdum si convenit otia fessis,
 Convenit & fessis artubus illa dari.

Aquila D. JOANNIS insigne.

IV.

Dive, volantem Aquilam, depicta insignia sumis,
 Sic tua fit volucris, quæ Jovis ales etas.

XXVIII. DECEMBRIS.

SS. INNOCENTES MM. *ab Herode occisi.*

I.

CU nascente Deo, soboles denascitur infans?
 Non bene Natali convenit ille dolor.
 Nimirum Sol Christus erat, vos sydera, Pupi,
 Sole recens orto, protinus astra cadunt.

SS. INNOCENTES *Martyrum flores.*

II.

Lilia materno nuper candentia lacte,
 Purpureas sanguis vos facit esse rosas.
 Fama olim fuerat flores è sanguine nasci,
 Nascitur ex ipsis floribus ecce cruor.

Pueri INNOCENTES *funere immaturo præ-*
repti.

III.

Rex Solymæ audierat nati cunabula Regis,
 Quem castum enixæ Virginis uber alit.
 In furias & in arma ruit, timidusque veretur.
 Sceptra tener rapiat nè Solymæa Puer.
 Scilicet ut vasto Sol unus in æthere regnat;
 Non patitur Reges una corona duos.
 Ergo iubet plenas númerofo funere cunas,
 Proh facinus! Pueris esse feretra suis.
 Vulneribus vix membra parent, nec flebilis ampla
 Repperit in minimo corpore plaga locum:
 Heu! Pueri primo genitricis ab ubere rapti,
 Nescierant vitam, cum didicere mori.
 Parva phalanx præcepta prius quàm luce fruaris
 Vivere quàm liceat, cogeris antè mori.
 Attamen, astra super fuerat tibi lactis eundum
 Tramite, sanguineâ sed tamen ito viâ.

*Pueri INNOCENTES Christo nascente
occisi.*

IV.

Ut Pueri vidēre tuas, præsepia, cunas,
Et Domino famulos molliùs esse suo:
Erubēre genis primùm, mox sanguine fuso,
Transiit illapsus corpus in omne rubor.

Aliud.

V.

Immatura neci, primæque in limine vitæ,
Occidit immerito funere rapta Cohors.
Namque super culmos durùm tibi, Christe, ja-
centi,
Cederet ut cunas, ambiit illa mori.

Defuncti sunt, qui quærebant animam Pueri.

Matth. 2.

VI.

Herodes animam Pueri dum perfidus ultor
Quæreret, infelix perdidit ipse suam.

*Futurum est, ut Herodes quærat Puerum ad perden-
dum eum. Matth. 2.*

VII.

Cur tibi tantus amor, tanta est reperire libido,
Si tamen inventum perdere Numen aves?

Caduntur INNOCENTES Christo nascente.

VIII.

Vix Deus humanos Pueri tenuatus in artus,
Visus erat nostro parvus in orbe Puer:
Bethlemios latè Pueros furiata tyrannis
Impetit, & cunis bella, necē nque parat,
Cur Pueros perimit Christo nascente satelles?
Debuerant, dum Sol nascitur, astra mori.

Herodis

Herodis Epitaphium.

IX.

Te quondam potuit ridere superstitie nemo;
 Post tua jam nemo funera flere potest.
 Quod serò pereas, teter grassator, id unum,
 Quod de te Infantes jure querantur, habent.
 Quam pueri sensere rudes, viduæque parentes,
 Illa fuit cunis debita pœna tuis.
 Si prius impresso cecidisses victima ferro,
 Victima tartareis debita jure focis:
 Non visus foret ense Puer fodiente cruorem
 Fundere, non lacrymas fundere visa parens,
 At tumulum qui præter abis, absiste viator,
 Ne crudelis adhuc bellua virus agat.
 Usque adeo iratum spirans exarserat æstu,
 Ardeat ut tectis ignibus ipse cinis.

In terra pax hominibus. Luc. 2.

X.

Cùm tantus Pueris belli superingruat horror,
 Cur pacem in terris nunciat esse polus?

CHRISTUS in Ægyptum profugus.

XI.

Quanquam abeat Pharias Christus fugitivus ad oras,
 Nè tamen indecori cedere Marte putes,
 Exuperat fugiendo Deus, victorque recepto
 Inclyta Parthorum prælia more gerit.

CHRISTUS in Ægypto.

XII.

Non velut antè, suis illusa Ægyptus in hortis,
 In stabulo natum sed sciat esse Deum.

XIII.

Nos penitus toto profugos cur exigis orbe?
 Cur petis armatâ vulgus inerme manu?
 Tres sumas imbelles numero, sine viribus Infans,
 Josephusque senex, & sine fraude Parens.
 Gloria nulla tibi victa est Virguncula, victus
 Nulla senex, victus gloria nulla Puer.
 In nostris tibi nullus honor, vel adorea damnis,
 At tibi servari gloria magna fumus.

*In somnis D. JOSEPHO ac tribus Magis
 apparent Angeli.*

XIV.

Sive Magos adeant, seu te, Joseph, Tonantis
 Coelicolæ peragant ut data jussa Dei:
 Vix furtivæ audent modò se committere nocti,
 Quos prius in mediâ cernere luce fuit.
 Cum Deus aufugiat, nunquid lanionis iniquas
 Ipsi etiam Superi pertimuere minas?

XXVIII. DECEMBRIS.

B. FRANCISCUS SALESIUS *Genevensium Epi-
 scopus in imagine depictus.*

I.

Aspice tranquillo faciles in Præsule vultus,
 Et formam imperio dixeris esse parem.
 Explicat ingenuam sincera modestia frontem,
 Pura verecundo ridet in ore Charis.
 Otis ebur, frontisque nives, ostrumque genarum,
 Pinxit Apellâ nobilis arte manus;
 Sed labor artificis species tantùm extima, nam quod
 Intus erat, pietas fingere sola potest,

XXIX. DECEMBRIS.

S. THOMAS *Cantuariensis Episc. ardente Londino
urbe patriâ, nascitur.*

I.

NAsceris ipsa inter flammarum incendia, ne quis
Obscuro genitum te putet esse loco,
Ante aras obtruncatur.

II.

Siste tuos rabiosa cohors; ah! siste furores,
Nec sacra sacrilegâ pollue Tempia manu.
Si tamen hæc animo stabilis sententia sedit,
Præsul ut impacto saucius ense cadat:
Occidat ante suas, quibus antè litaverat, aras,
Hostia jam factus, qui modò Flamen erat.

XXIX. DECEMBRIS.

S. DAVID *Rex & Propheta, Arcum, & Gladium
ab amico Jonatha accipit. 2. Reg. cap. 18.*

I.

Mos in amore novus; gladium largitur, & arcum,
Spicula tantùm aliàs qui dare nôrat amor.

*Absalonis in patrem DAVIDEM rebellis,
crines.*

II.

Plurimus insequitur dum me perneciter hostis,
Jamque mei propior terga fatigat equi.
Quercetum per agreste feror, zephyrôque jocante,
Dispersæ fluitant per mea colla comæ.
Cæsariem mirata Drias, lususque comarum,
Opposuit nostræ brachia longa fugæ.

Qq 4

Nam

Nam tulit implicitis, laquei me more capillis,
 Pensile, dum sonipes præterit, arbor onus.
 Ambierat patriam capitis coma flava coronam;
 Debuit infidum prima piare nefas.

Ad DAVIDEM Pastorem.

III.

Pone pedum, cape sceptrâ manu regalia, Pastor,
 Caula tibi fuerat, nunc erit Aula, domus.
 Quique greges ovium, sed iniquâ sorte regebas,
 Sorte greges hominum nunc meliore reges.

*Fuerunt mihi lachrymæ meæ panes die ac
 nocte. Psalm.*

IV.

Nocturnis plorat fidicen Jessëius horis,
 Nec vacat à lachrymis hora diurna suis.
 Tota superfusus natat humida culeitra nimbis,
 Unda sitim recreat, recreat unda famem.
 Felices lachrymæ ! felicia pocula ! felix
 Quisquis ab hoc sitiens sæpius amne bibis.

XXX. DECEMBRIS.

S. PHILETÆRUS M. *flammas inter & fe-
 ras illæsus.*

I.

Raptatur medios pulcher Philetærus in ignes,
 Supplicium hoc pietas, hoc tulit alma Fides,
 Excoctum ut foculis rutilantius emicat aurum,
 Purior innocuo Martyr ab igne redit.
 Traditur impastæ tigridi lacerandus & ursis,
 Sed tenuère suas tigris & ursæ minas.
 Res adeò miranda foret, cui flamma pepercit,
 Nî quoque trux rabidæ parceret ira feræ.
 Sed magis horrificum, tortor dum barbære vincis,
 Velle homines flammâ vincere, velle feras.

XXXI. DECEMBRIS.

S. SYLVESTER *summus Pontifex balnea è
puerorum sanguine, ad Lepram curandam
Constantino dissuadet.*

JAm Constantiades Regali à corpore fœdam
Destinat infantum cæde fugare luem.
Sylvester caput immensi, qua panditur, orbis,
Intrepido Regem pondere vocis adit.
Grande nefas, Anguste paras; nullisque piandum,
Te licet Oceanus laverit omnis aquis.
An novus Herodes turbæ nil tale merentis
Cæde novercales vis scelerare manus?
Quin eris horridior longè, nam cernere coram
Quod jussit fieri, noluit ille nefas.
Et mentem, & totum tabo maculabere corpus,
An decet hæc humeros purpura digna tuos?
Ah! nimio pretiosa salus tibi sanguine constat,
Si vitam innumeris cædibus unus emas.
Lactantum lachrymis, lactentium parce cruori,
Et meliora, precor, balnea purus ama.
Unicus effuso te sanguine februet Agnus,
Qui maculas hominum, qui scelus omne luit.
Ah! malè multiplicis tibi cæde litabitur Agni,
Unicus optatam si dare possit opem.

XXXI. DECEMBRIS.

S. COLUMBA V. & M. *in lupanar tracta ab
urso defenditur.*

I.

Flebat ad obscœnum Virgo raptata lupanar,
Proh pudor! Idaliæ virgo litanda lupæ.
Ecce furens animi Princeps irrumpit amator,
Quem malè præ reliquis Virginis ardor agit.

Qq 5

Ille

252 ANNUS SACER POETICUS.

Illa nihil præter lachrymas tristata profudit,
Hoc clypeo tutus si queat esse pudor.
Nil lachrymæ movêre homines, sed bellua vindex
Irruit, & causam Virginitatis agit.
Namque verecundæ sortem miserata puellæ,
Dissipat infames ursa patrona lupos.
Pone modum lachrymis, suspensio pone timori,
Quid trepidas vano tuta Columba metu?
Nil est quod timeas casti dispendia floris,
Si tegat ista tuum, Virgo catella latus.

Gladio cæsa capite minuitur.

II.

Qui lacerat teneram dura feritate Columbam,
Ille vel accipiter, vel mihi milvus erit.

Ad Venerem, cui columba dicantur.

III.

Quære aliam, Venus infamis, tibi quære Colum-
bam,

Ista Columba tuas non volat inter aves.

Quis dabit mihi pennas sicut Columbæ? Psal.

IV.

Quis mihi candidulæ pennas det habere Columbæ,
Ut super astra comes, quò volet illa, volem.

XXXI. DECEMBRIS.

S. JOSEPH Patriarcha ex impura domino
manibus relicto pallio aufugit.

I.

Illecebras dominæ puer averfatus amantis,

Abjicit incestâ pallia tacta manu.

Amplius urssisset Meretrix, cum veste relictam

Ipsam etiam pellem deponiturus erat.

Qualis eris pugnando, Puer; retulisse triumphum,

Hoste triumphato, si fugiendo potes?

INDEX

INDEX ANNI SACRI POETICI,

*Divorum ordine Alphabetico complectens Nomina, quorum in
hoc Semestri canuntur Elogia.*

TOMUS SECUNDUS.

A.

SS. **A** Bdon & Senen mm. 41
30. Jul. 41
Abibus m. 15. Nov. 178
Abrahamus Patriarcha. 9.
Octob. 134
Abundantius m. 2. Aug. 80
Adrianus m. 8. Sept. 94
Ægidius Abbas. 1. Sept. 89
Afra m. 5. Aug. 54
Agapitus m. 18. Aug. 70
Agapitus m. 21. Aug. 74
Agnellus Abbas. 14. Dec. 226
B. Agnes Augusta. 14. Dec.
226.
Agricola m. 4. Nov. 165
Aichardus Abbas. 15. Sept. 99
Aigulphus m. 3. Sept. 90
Albertus C. Carmel. 7. Aug.
58.
Alexander m. 12. Dec. 219
Alexius C. 17. Jul. 21
Amatus Episc. 31. Aug. 88
Ambrosius Mediolanensis E-
piscopus. 7. Dec. 212
Anacletus Pont. m. 13. Jul. 15
Ananias, Azarias & Mizael
pueri Hebræi. 16. Dec. 228
Anastasia m. 22. Dec. 232
Anatolia V. & m. 9. Jul. 12
Andreas m. 17. Oct. 140
Andreas Fundanus. 6. Nov.
168.
Andreas Apostolus. 30. Nov.
197.
Angelus Gustos. 1. Oct. 120
Anna Matris Virginis Ma-
ter. 6. Jul. 37

Anno Episc. Colonienfis. 4.
Dec. 204

Antoninus Augustinian. E-
remita & m. 2. Sept. 98

Apollinaris Episc. & m. 25.
Jul. 34

Apollinaris Valentinienfium
Episc. 5. Oct. 125

Ardanus Lindisfarnensis E-
pisc. 31. Aug. 88

Arnulphus Episc. Augusto-
dunensis. 15. Aug. 65

Arsenius Eremita. 19. Jul. 23

Assumptio Beatæ Mariæ Vir-
ginis. 15. Aug. 65

Athenodorus m. 16. Jul. 19

Audoenus Rothomagensis
Episc. 24. Aug. 77

Audomarus Episc. Morien-
fis 9. Sept. 94

Augustinus Hipponensis E-
pisc. 28. Aug. 81

Aurelius m. 27. Aug. 80

B.

S. **B**acchus m. 7. Oct. 129

Barbara V. & mart. 4
Dec. 204

Barlaamus m. 19. Nov. 184

Bartholomæus Apostolus
24. Aug. 76

Bassia Conjugata. 21. Aug. 74

Bavo C. 1. Oct. 181

Rob. Bellarminus è Societa-
te IESU. 17. Sept. 101

Benignus Sac. & m. 1. No. 163

Bernardus C. 20. Aug. 71

Berula Puer & m. 18. Nov.
183.

Bona-

I N D E X

Bonaventura , Franciscanus Episc. Albanensis & Car- dinalis. 14. Jul. 16	Conceptio. Vide Virgo.
Bononius Abbas. 30. Aug. 87	Conradus Episcop. Constan- tensis. 26. Nov. 193
Brigitta V. 23. Jul. 31	Cordula V. & m. 22. Oct. 152
Brigitta Vidua. 8. Oct. 131	Cosmas & Damianus mm. 27. Sept. 111
Bruno Carthusianorum Fun- dator. 6. Oct. 126	Cunibertus Colonienfis E- pisc. 12. Nov. 176
Bruno Episc. Colonienfis 11. Octob. 135	Cyprianus Carthagenensis E- pisc. & m. 12. Oct. 135
C.	Cyriacus m. 8. Aug. 58
S. C æcilia V. & m. 22. No- vemb. 187	D.
Cæsarius Arelatensis Episc. 27. Aug. 81	S. D aniel Propheta. 21. Jul. 28
Callistratus. 27. Sept. 111	Daniel Stylita. 12. Dec. 219
P. Petrus Canisius Soc. JESU. 22. Dec. 233	Daria m. 25. Oct. 155
Caprasius m. 20. Oct. 147	David Rex & Propheta. 29. Dec. 249
Carolus Borromæus Cardi- nalis. 4. Nov. 165	Decollatio S. Joan. Bapt. 29. Aug. 82
Cassianus Episc. & m. 13. Aug. 62	Dedicatio B. Mariæ ad Ni- ves. 5. Aug. 51
Catharina V. & m. 25. Nov. 191.	Delphina Conjugata. 27. Se- ptemb. 112
Charitas 1. Aug. 48	Demetrius m. 9. Oct. 133
Christiana Ancilla. 15. Dec. 22.	Demetrius m. 26. Oct. 156
Christina V. & m. 24. Jul. 32	Desiderius Altiſſiodorensis Episc. 27. Oct. 157
Christophorus m. 25. Jul. 35	Dionysius Areopagita. 9. Octob. 131
Chrysanthus m. 25. Oct. 155	Dominicus C. 4. Aug. 51
Chrysogonus m. 24. Nov. 190.	Dominicus Loricatus. 14. Oct. 137
Clara V. 12. Aug. 61	Donatus Aretinus Episc. 7. Aug. 57
Clemens S. P. & m. 23. Nov. 181.	Septem Dormientes Fratres. 27. Jul. 39
Clemens Episc. Metensis. ib.	E.
Colmannus m. 13. Oct. 136	S. E dmundus Cantuarien- ſis Episc. 178
Columba V. & m. 31. Dec. 251	Edmundus Angliæ Rex & m. 20. Nov. 185
Columbanus C. 21. Nov. 186	Eleuterius Abbas. 6. Septem. 92.
Commemoratio omnium fi- delium Def. 2. Nov. 163	
Commemoratio Crucifixi Berythenſis. 9. Nov. 171	

S A N C T O R U M.

Elizabetha Lusitanorum Regina. 4. Jul.	8	Franciscus Assisias. 4. Octob.	123.
Elizabetha Vidua, filia Regis Hungariæ. 19. Nov.	183	B. Franciscus Salesius Genevensium Episc. 28. Dec.	248
Elzearus Comes. 27. Sept.	112	Septem Fratres Martyres filii S. Felicitatis item m.	19.
Emericus C. filius Regis Anglorum. 4. Nov.	167	Jul.	12
Engelbertus Coloniensis Episc. & m.	7. Nov	G.	
Epimachus m.	12. Dec.	S. Gallus Claromontanus Episc.	1. Jul.
Ermelindis V	29. Oct.		4
Evaristus P. m.	26. Oct.	Gallus Abbas.	16. Oct.
Eucherius Lugdunensis Arch.	16. Nov.		139
Everardus C.	15. Dec.	Genesius Scriba.	25. Aug.
Eugenia V.	25. Dec.		79
Eulalia V. & m.	10. Dec.	Genesius Minus.	25. Aug.
	217.		79
Evertius Episc. Aurelianensis.	7. Sept.	Genesius Episc. Lugdunensis.	1. Nov.
Euph. V. & m.	16. Sept.		162
Eutachius m.	20. Sept.	Geraldus m.	7. Oct.
Exaltatio S. Crucis.	14. Sept.		129
	97.	Geraldus C.	13. Oct.
F.			136
S. Felicitas m.	23. Nov.	Gerardus Hungariæ Episc. & m.	24. Sept.
	190.		109
Felix m.	30. Aug.	Germanus Episc. Altissiodorensis.	31. Jul.
Felix m. & Episc. Africanus.	24. Oct.		46
	154	Goar C.	6. Jul.
Ferreolus m. & miles.	18. Sept.		9
	101	Godeleva m.	6. Jul.
Fides.	1. Aug.		10
Fides m.	20. Oct.	Goerricus Metensis Episcop.	19. Sept.
Firmina V. & m.	24. Nov.		102
	191.	Golindocha m.	11. Jul.
Firminus Ambianensis Episcop.	25. Sept.		13
	110	Gorgonius m.	9. Sept.
Firmus m.	9. Aug.		95
Florentinus Episc. Argentinensis.	7. Nov.	Gregorius Thaumaturgus Neocæsariensis Episc.	17. Nov.
	170		180
Florus Episc.	4. Nov.	Gregorius	24. Dec.
Franciscus Borgia Soc. JESU.	1. Oct.		234
	119	Gualterus Abbas.	12. Jul.
			14
		Guido C.	12. Sept.
			96
		H	
		S. Henricus Imperator.	14. Jul.
			17
		Hieronimus Ecclesiæ Doctor.	30. Sept.
			116
		Hilarion Abbas.	21. Oct.
			148
		Holauus Rex Norvegiæ & m.	29. Jul.
			40
		Homobonus C.	13. Nov.
			176
		Hyacinthus C.	16. Aug.
			68
		Hyppolytus m.	13. Aug.
			63
		I. S. Ja.	

I N D E X

I.

S. Jacobus Nisibenus Episcopus. 15. Jul. 18
Jacobus Apostol. 25. Jul. 34
Jacobus intercisus. 27. Nov. 195.
Januarius Episc. Beneventanus. 19. Sept. 102
Ignat. de Loyola. 31. Jul. 42
Impressio Stigmatum Beati Francisci. 17. Sept. 101
Innocentes mm. 28. Dec. 245
Inventio S. Stephani Protomartyris. 3. Aug. 50
Joannes Gualbertus Abbas. 12. Jul. 14
Joannes Cuzubita. 2. Oct. 122
Joannes Bonus C. 22. Oct. 151
Joannes Evang. 27. Dec. 243
Jodocus C. Angliæ Regis filius. 12. Dec. 220
Jonas Propheta. 21. Sept. 105
Joscius C. 30. Nov. 198
Joseph Patriarcha. 31. Dec. 252.
Josue Propheta. 1. Sept. 89
Irenæus m. 2. Aug. 80
Justina V. & m. 13. Jul. 15
Justina V. & m. 26. Sept. 101
Justina & Ruffina VV. & mm. 19. Jul. 22
Justus m. 6. Aug. 56
Justus Lugdunensium Episc. 2. Sept. 90
Justus m. 18. Oct. 146
Juvenis Ægyptius Anonymus m. 11. Dec. 221

L.

S. Lambertus Trajectensis Episc. 17. Sept. 100
Landfrancus Episc. Cantuariensis. 3. Jul. 7
Landrada V. 8. Jul. 11
Largus m. 8. Aug. 58

Laurentius m. 10. Aug. 60
Laurentius Episc. Dublinensis. 14. Nov. 177
Lazarus Christo imperante redivivus. 17. Dec. 229
Leodegarius Episc. Angustodunensis & m. 2. Oct. 121
Lucas Evangel. 18. Oct. 140
Lucia V. & m. 13. Dec. 220
Ludovicus Episcopus Tolosanus. 19. Aug. 70
Ludovicus Galliarum Rex. 25. Aug. 77
Lupus Trecentis Episc. 24. Julii. 40

M.

Septem Fratres Machabæi. 1. Aug. 48
Macharius Romanus C. Oct. 153
Magdalena Pœnitens. 22. Julii. 29
Malchus Conf. 21. Oct. 148
Mamas m. 17. Aug. 69
Marcellus Episc. Parisiensis. 1. Nov. 102
Margareta V. & m. 20. Jul. 24
Maria de Victoria Lepantica. 7. Oct. 128
Martha V. 29. Jul. 41
Martinianus & Processus. Jul. 7
Martinus Turonensis Episc. 11. Nov. 173
Martinus Pont. 22. Nov. 175
Matthæus Apostolus & Evangelista. 21. Sept. 104
Mauritius Andegav. Episc. 13. Sept. 96
Mauritius m. 22. Sept. 106
Maxellendis V. & m. 13. Novemb. 177
Megengor C. 19. Dec. 231
Memmius Episcop. Catalaunensis

S A N C T O R U M.

nensis & m. 21. Dec. 232
 Mennas m. 10. Dec. 217
 Michaël Archangelus. 29.
 Sept. 114
 Modestus Hierosolymitanus
 Patriarcha. 28. Dec. 230
 Moyfes Legislator & Prophe-
 ta. 4. Sept. 91
 Myro Episc. 8. Aug. 59
 N.
 S. **N** Agranos inter Marty-
 res Puer quinquen-
 nis m. 24. Oct. 154
 Narcissus Hierosolymitanus
 Episc. 29. Oct. 153
 Natalia m. 27. Aug. 80
 Nativitas B. M. Virginis. 8.
 Sept. 93
 Nativitas Domini nostri Jesu
 Christi. 25. Dec. 235
 Nazarius & Celsus mm. 28.
 Julii. 39
 Nectarius C. 9. Dec. 217
 Nemefius m. 19. Dec. 231
 Nicasius Rhemensis Episc.
 14. Decemb. 226
 Nicetius Trevirensis Episc.
 1. Oct. 118
 Nicolaus Episc. Myrensis. 6.
 Dec. 210
 Nympha m. 10. Nov. 172
 O.
 S. **O** Svaldus Rex Anglo-
 rum 5. Aug. 54
 Othilia V. 13. Dec. 224
 P.
 S. **P** Antaleon m. 27. Jul. 88
 Paphnutius m. 24. Sept.
 110.
 Pastor m. 6. Aug. 56
 Pelagia Pœnitens. 8. Oct. 131
 Petrus ad Vincula. 1. Aug. 47
 Petrus Episc. Aganienfis. 3.
 Aug. 50

Petrus Alexandrinus Episc.
 26 Nov. 193
 Petrus Chrytologus Episcop.
 Ravennas. 2. Dec. 199
 Philaritus Conf. 1. Dec. 199
 Philetærus m. 30. Dec. 250
 Philogonius Episc. Antio-
 chensis. 20. Dec. 231
 Phocas Olitor. 22. Sept. 107
 Pius P. m. 11. Julii. 13
 Placidus m. 5. Oct. 126
 Plato m. 22. Julii. 28
 Præsentatio B. M. Virginis.
 21. Nov. 183
 Proba V. 5. Sept. 92
 Processus & Martinianus. 2.
 Julii. 7
 Procopius m. 8. Julii. 11
 Pulcheria Augusta & V. 10.
 Sept. 95

Q.

SS. **Q** uatuor Coronati Mar-
 tyres. 8. Oct. 130
 Quatuor Coronati. 8. Nov.
 70.
 Quiriacus Anachoreta. 29.
 Sept. 115

R.

S. **R** emigius Rhemensis E-
 pisc. 1. Oct. 117
 Respicius m. 10. Nov. 172
 Richardis Augusta. 13. Sept.
 97.
 Robertus de Arbriscellis C.
 30. Aug. 87
 Rochus Alexicacus. 16. Aug.
 67.
 Romanus m. 18. Nov. 182
 Rosa V. 4. Sept. 91
 Rosalia V. & m. 16. Jul. 19
 Rufina & Secunda Sorores.
 VV. & mm. 10. Julii. 13
 Rufina & Justina VV. &
 mm. 19. Julii. 24

Rumol-

INDEX SANCTORUM.

Rumoldus 1. Jul.	3	Theodora Pœnit. 11. Sept.	95
Rusticus m. 9. Aug.	59	Theodorus m. 9. Nov.	171
S.		Theodore m. 2. Aug.	49
S. S abbas Abbas. 5. Decemb.		Theodulus C. 3. Dec.	203
209.		Theresia V. 15. Oct.	138
Festum omn. SS. 1. Nov.	161	Thiemo Episc. Salisburgensis &	
Saturninus Tolosatium Episc.		m. 28. Sept.	113
29. Nov.	196	Thomas Apostolus. 21. Dec.	232
Secunda & Ruffina, Sorores, V.		Thomas Cantuariensis Episc. 29.	
& m. 10. Jul.	13	Dec.	249
Sennen & Abdon mm.	30. Jul.	Tiberius m. 10. Nov.	172
41.		Transfiguratio D. N. JESU Chri-	
Serenus Servus. 2. Oct.	121	sti. 6. Aug.	55
Sergius m. 7. Oct.	129	Tryphon. 10. Nov.	172
Servulus C. 23. Dec.	233	V.	
Severinus Boëtius m. 23. Oct.	152	S. V alentia V. & m. 25. Jun.	
Sidonius Apollinaris Averno-		38.	
rum Episc. 23. Aug.	75	Valus m. 19. Oct.	146
Simeon Salus. 1. Jul.	4	Udalricus Episc. Augustanus. 3.	
Simeon Stilites. 3. Sept.	91	Jul.	8
Simeon Confess. 8. Oct.	130	Wenceslaus Dux Bohemiæ & m.	
Simon & Judas Apostoli. 28. Oct.		28. Sept.	114
158.		Vemfrida V. & m. 3. Nov.	164
Smaragdus m. 2. Aug.	58	Victor m. 21. Jul.	27
Spes. 1. Aug.	48	Victoria V. & m. 23. Dec.	234
Spiridion Cypri Episc. 14. Dec.		Wilibaldus Eyfsterensis Episcop.	
225.		7. Jul.	10
B. Stanislaus Kostka Soc. JESU.		Virgo Deipara sine labe conce-	
14. Aug.	63	pra. 8. Dec.	215
Stephanus P. & m. 2. Aug.	49	Visitatio B. M. Virg. 2. Jul.	5
Stephanus Episc. Diensis. 7. Sep-		Vitalianus Episc. Capuanus.	17.
temb.	93	Julii.	20
Stephanus m. 28. Nov.	196	Vitalis m. 4. Nov.	165
Stephanus Proto-martyr. 26. De-		Wilhelmus Abbas. 5. Jul.	9
temb.	241	Wolfgangus Ratisponenf. Epi-	
Susanna m. 11. Aug.	60	scopus. 31. Oct.	159
Sylvester Intercisus. 26. Nov.	194	Ursula V. & m. 21. Oct.	149
Sylvester S. P. 31. Dec.	251	Wilgefortis V. 20. Jul.	26
Symphorianus m. 26. Jul.	37	X.	
Symphorianus m. 11. Aug.	61	S. X averius Indiarum Apo-	
Symphorianus m. 21. Aug.	74	stolus. 2. Dec.	100
Symphorosa m. 18. Jul.	22	Xistus Pont. m. 6. Aug.	55
T.		Z.	
S. T harsilla V. 24. Dec.	234	S. Z acharias Propheta. 5. No-	
Thecla V. & m. 23. Sept.		vemb.	163
107		Zenobius & Zenobia. mm.	36
Theonista V. 10. Nov.	173	Oct.	159

F I N I S.

ante prandium prof: as metrie: lusus
alleg: Cicas
post prandium prosodia, oris, getcheous.

Sautel, Pierre-Juste, 1613-1662

Annus sacer poeticus, sive selecta de divis cölitibus epigrammata in
singulos anni dies tributa, duobusque tomis partita

Bd.: 2.

Coloniae Agripp. (1741)

Augsburg, Staats- und Stadtbibliothek -- NL 973
urn:nbn:de:bvb:12-bsb11271493-2
VD18 80491715-001